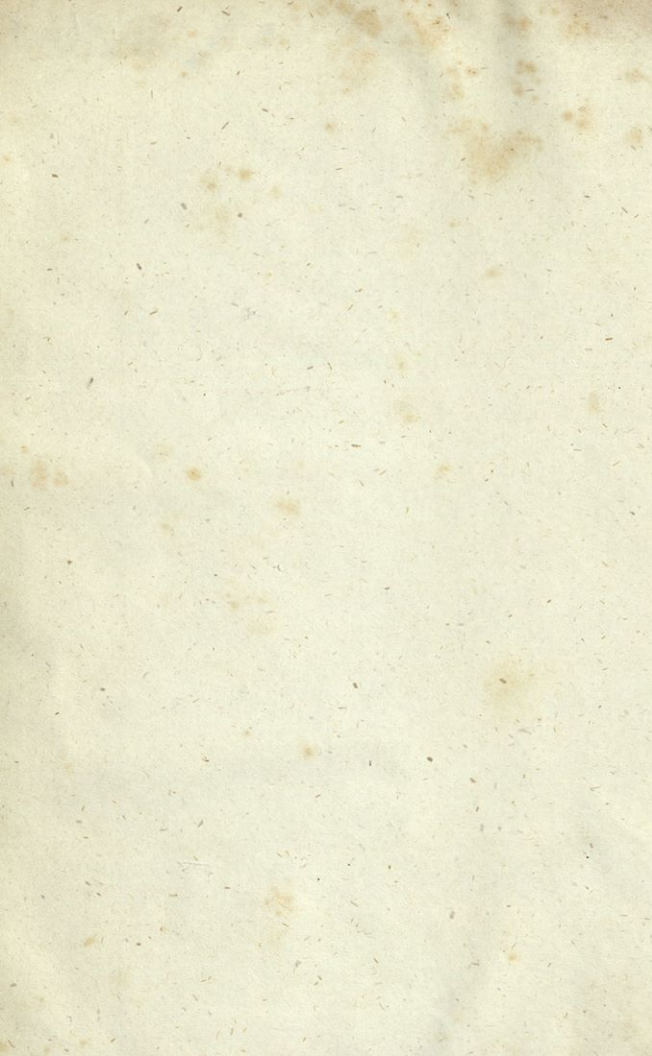

22/26K f-2

308

Gospod, daj jim vézhni mir in pokoj!

MOLITVE

sa

DUŠHE V VIZAH,

spisane tistim,

ki po svojih rajnkih milo shalujejo,
in jim pomagati shelé,

f perstavkam

masnih in drugih molitev.

Vézhi dél is Némshkiga poslovenil

L. P.,

duhoven.

—
vsem visokozhastitljiviga Ljubljans-
kiga Škofijstva.

V Ljubljani.

Saloshil Matija Gerber, bukvovés. Na pro-
daj per ravno tistim.

Natisnil Joshef Blasnik, 1848.

MOLITVE

22

DUŠE V VINA

ki ne svojih rajnikih milo shajajo,
in jim pomagati shajo,
in postavljamo

„Svéta in dobra je misel moliti sa mertve, de
bojo rešeni od gréhov.“

II. buk. Makab. 12, 46.

1N=030001335

I.

MOLITVE

sa dufhe v vizah.

Ihe nobeniga pobrala. Tému je vsela
ljubiga ozhéta, unimu ljubesnivo ma-
ter, brata, sestro ali kakiga perjatta.

Po svojih rajskih se vzhafi
vezh let mila selsimo. In kadas se
shé enmalo poteluhimo, pride voli-
krat nova perlashraf, de se shalofi
shodi, in grise nafhe ubogo serzé.
Vender po svojih sgebljenih vézhi
dél le sato shalujemo, kér smo mi
njih in oni naf radi iméli. Nam se

I.

MOLITVA

sa duše v víře

jeho roženi od grechov.

11. Luk. Mat. 18. 18.

10. 3. 300 733

Predgovor.

Mende ga ni zhlovéka na semlji, ktérimu bi neufmiljena smert ne bila she nobeniga pobrala. Tému je vséla ljubiga ozhéta, unimu ljubesnivo mater, brata, sestro ali kakiga perjatla.

Po téh svojih rajnkih se vzhafi vezh lét milo solsimo. In kadar se shé enmalo potolashimo, pride velikrat nova perloshnost, de se shalost sbudí, in grise nashe ubogo serzé. Vender po svojih sgubljenih vézhi dél le sato shalujemo, kér smo mi njih in oni nas radi iméli. Nam se

VI

sdi nemogozhe, de bi se take sgube pervadili. Kamor koli se osremo, nikjer jih ni nashih ljubljenzov. Vsél nam jih je temni grob. Njih rojstni dan, njih gód, njih oblétniza so dnévi, ko nam je poséбно milo po njih. Ob tih dnévih se velikrat nad svojo sgubo prav milo solumo, duh nashih rajnkkih pa nam ni kaj slo mar. Kje de so, in kakoshna de se jim na unim svétu godí, to nam dostikrat ne déla velike fkerbí.

Vse drugazhi pa shaluje svéta mati katolska zérkev po svojih otrozih. Tudi ona se per pogrébih v zherno oblézhe. Tode një fkerb je poséбно sa duho. De bi duhe mertvih milost doséggle, ona sdihuje k Bogu. Sato vkasuje duhovnam sa mertve moliti, ino dar svéte mashe po njih opravljati.

Svéta mati katolíhka zérkev dobro vé, de le trupla, ki so slabši dél njénih otrók, v grobih pozhivajo, njih dushe pa so shle na drugi svét. Sa téga voljo je njé védna fkerb sa njih dushe. Ona smiraj fkerbí, ali dushe njénih rajnkíh vézhno veselje vshivajo, ali pa se morebiti she ozhišhujejo v vizah. Satoraj klizhe ljudi po svonovih v hišho boshjo sa dushe rajnkíh moliti, de bi jih Bog vsél v svéti raj. Ona uzhí, de nizh nezhišfiga v nebésa ne more, in de je dobra in svéta misel sa mertve moliti.

Svéto tridentínsko sbiralíshe uzhí, de je zhlen katolíhke vére, de so vize. Vize so pa kraj, kjer se dushe gréhov ozhišhujejo, ki se jih na tém svétu she niso sadošti spokorile. Tam bodo od oblizhja boshjiga odlozhene,

VIII

dokler ne bojo vsih madeshev ozhi-
shene, in njih dolg do sadnjiga vé-
narja plazhan.

Ravno to svéto sbiralishe naš pa
tudi uží, de samoremo dušham v vi-
zah na pomozh priti po svojih mo-
litvah, po dobrih délih, posébnó pa
po daritvi svéte mashe, zhe jo Bogu
sa-nje darujemo.

Velika sguba bi bila tedaj sa
naš in sa naše rajnke, zhe bi jim
na pomozh ne pertekli. To pa tudi
storimo, zhe radi premišljujemo in
zhaštimo britko terpljenje in grenko
smert svojiga svelizharja, ino nje-
govo saflushenje sa duše v vizah
Bogu darujemo.

Namésti de bi ob rojstnih dnévih,
godovih in oblétnizah svojih rajnkih
potoke salsá prelivali, ino milo po

njih sdihovali, bomo perhodnizh raji njih dufham f poboshnimi molitvami na pomozh perfhli. S njimi jim bomo pomagali v vézhno veselje, ki védno hrepenijo po njem. Zhe grémo ob tih dnévih sjutraj k fvéti mafhi, in jo sa dufhe svojih rajnkih Bogu darujemo, jim naklónimo veliko frézhó. To jim je lépo vesilo, ki ga bojo na vézhne zhafé veselí. Pa tudi popoldne jih Bogu perporozhujmo. Ali pa molímo sa-nje zél téden, kakor se v tih bukvizah bere.

De bi pa ljudjé sa mertve prav in poboshno molili, se najde v tih bukvizah mafha sa dufhe v vizah. Tudi je perdjano premíshljevanje britkiga terpljenja in smerti Jesusa Kristusa. To premíshljevanje je spísano

X

v duhu katolíhke zérkve, in perpo-
more, de bojo dushe reshene is viz.

Dar svéte mashe in pa poboshno
premishljevanje terpljenja in smerti
Jesusa Kristusa sta Bogu ljubshi ka-
kor vse druge rezhi tega svetá. O
kako pazh malo vrédne so vse rezhi
tega svetá proti Jesusu, edinorojeni-
mu, ljubesnivimu sinu boshjimu! Go-
tovo je ni rezhi, ktére bi po Jesusu,
naslim frédniku, od Boga ne dobili.
Ali je mogozhe, de bi bila kaka du-
sha v vizah per Bogu tako slo sa-
dolshena, de bi kri Jesusa Kristusa
njéniga dolga ne môgla poplazhati?
— Nashe molitve samé na sebi szer-
niso vrédne, de bi jih Bog vslishal.
Zhe pa Jesus Kristus, ljubesnivi sin
nebéskiga ozhéta, ki je dal svojo kri
in svoje shivljenje sa nas gréshnike,

sa naš prófi, saflushi, de smo vfli-
 fhani po njem. Ali je morebiti mo-
 gozhe misliti, de bo ta tolikanj lju-
 besnivi ozhe svojimu sinu odrékel,
 zhéfar ga prófi? O ko bi Bog du-
 sham v vizah perpuštil, de bi se môgle
 saflushenja Jesusa Kristusa deléshne
 storiti, bi bile gotovo she danas vse
 reshene is viz. Kar pa njim ni vezh
 mogozhe storiti, samoremo mi storiti
 namésti njih. Nam she tezhe študenez
 Jesufove kervi, nam je she perpu-
 sheno sajémati gnade is tega stu-
 denza, in s njimi sbrifovati gréhe
 svojih rajnkih bratov in sester, in
 gasiti ogenj, ki jih pezhe. Po Jesusu
 imamo v svéti mashi dar, ki si ga je
 Bog sam isvolil, de se po njem s
 Bogam spravimo. V Jesufovi kervi
 so spokorniki vsih zhasov vmili svoje

XII

pregrehe. Po saflushenji Jesufoviga terpljenja so prejéli gnade, f kterimi so se svojih gréhov ozhistili in posvetili. —

Ljubi moj kristjan! tudi nam in dufham v vizah po nas fhe tezhe ta studenez gnad. Pomagajmo tedaj s njimi ubogim dufham v vizah, de doséshejo vézhni mir in pokoj, mi pa poboljšhanje svojiga shivljenja, in vrédni sad prave pokore, de uideмо ognju pekla in viz.

Zhe premorefh tudi s almoshno sa dufhe v vizah kaj storiti, téga nikar ne samúdi. Šaj bosh doségel, kar je angelj Korneliju osnanil rekozh: „Tvoja molitev in tvoja almoshna fte perfhle pred Boga, in on te je vflifhal.“ Zhe pa nimafh blaga, de bi ga delil med uboge,

bo pa shé tvoja dobra volja Bogu perjéten dar, in tvoja poboshna molitev bo rešila dušhe is viz. — Le premisli, o zhlovek! koliko dušh gré vsako uro is téga sveta, in kako sapuščene so té uboge dušhe v vizah. — Pomisli pa tudi na veselje v nebésih, zhe si po svojih prošnjah kakofhno dušho réšil is viz. — O kako hvaléshna ti bo taka dušha, ktéra bi bila bres tebe morebiti she vezh lét v vizah móгла sdihovati. Gotovo te taka dušha v nebésihkim veselji ne bo posabila, ampak bo sa-te Boga profila, de bi te kdaj na ravnost vsél v svéti raj.

O molímo tedaj prav pogostim sa uboge dušhe v vizah. Šaj vémo, de nam dobrotljivi Bog vse rad da, zhéfar ga s otrozhjim in odkritim ser-

XIV

zam prošimo. Nad prošnjo Marije in Marte se je Jezus milo jokal, in je Lazarja od mertvih obudil. Ali ne bo tedaj tudi naših molitev vſlišhal, ki jih sa duſhe v vizah opravljamo?

Le po ſvojih molitvah ino drugih dobrih délih ſmo v ſtanu mertvim kaj pomagati. — Švéti Avguſhtin pravi: „Lepota pogréba tolaſhi shive, mertvim pa pomagajo ſamo molitve, almoſhna ino darovi.“ Švéti Efrem próſi prav shivo perjatlje v ſvojim teſtamentu, de bi ga ne poſabili, ampak de bi sa njegovo duſho opravljali molitve, almoſhno ino darove. Švéti Ambroſh je piſal Favſtinu, ki je po ſvoji ſeſtri groſno ſhaloval, rekozh: „Duſha tvoje ſeſtre te ne próſi ſolsá ampak almoſhne ino molitve. — Perdôbi ſi per-

jatlov po molitvah sa dushe v vizah,
ki bojo Boga profili, de bosh tudi
ti svelizhan.“

O poboshna kerfhanfka dusha,
ki ponishno Boga molish, môli tu-
di sa-me, de bo tudi moja dusha
kdaj kmalo reshena is viz. Po tém
bova gori v nebésih svojiga ljubes-
niviga odreshenika, Jesufa Kristusa,
v njegovim velizhastvu glédala, lju-
bila, hvalila in molila vékomaj. Kar
naj dodelí usmiljeni Bog tebi in meni.

Pifavez.

jačajo po molitvah sa hlinje v vinarji,
ki jojo, Boga oprosti, de oboli tudi
ti avstrijski divji de razza
O pobožna keršnik! duha
ki ponisimo Boga moliti, moliti
di sa-me, de po tudi moja duha
kda kmalo rešena is viz. Po tem
pova gori v nebešni svojga ljube-
niva odrešenika, Jesusa Kristusa,
v njegovim veličanju gledala, lu-
bila, hvalela in molila vekoma. Kar
naj dobeli ulmljeni Bog tebi in meni.

Pilaver.

po se ga id ob, utemeljen mišlj
ub ovoga sa id ob kapra, idas
obi onkoma, evliom ilajvapo ob
darove. Sveti Ambrosij je pisal Fay-
vot, ki je po svoj feli grozno
seje ališ, rekaz: Bala tvoje se-
oma kapra šelš slov
Perdèbi fete

Mafha

sa dušhe v vizah.

Perstòp.

V iménu Boga † ozhéta, ino
si † na, ino svétiga † duha. Amen.

Vfigamogozhni milostljivi Bog!
tvoj boshji sin, našh gospod in svelizhar
Jesuf Kristuf, nam je rékel, de mo-
ramo v svojih potrébah ino nadlogah
per tebi, svojim ozhétu, iskati po-
mozhí. On je obljubil, de nam bosh
dal, zhéfar koli te bomo v njego-
vim iménu profili, de bosh tako ti
po svojim sinu povelizhevan. S sau-
panjem v to obljubo stopim pred se-
desh tvoje milosti, ino te prosim v

presvétim iménu Jesusa Kristusa, ré-
fhi dushe pravovérnih kristjanov, ki
v vizah terpé, in tvoje obližhje gle-
dati serzhno shelijo. Poséбно te pró-
sim sa dusho I. (Per ti zherki imenuj vse-
lej tistiga, sa zhigar dusho hozhesf poséбно moliti.)
Usmili se té uboge dushe, in vsemi
milostljivo dar svéte mashe is mash-
nikovih rók sa odpushtenje njénih
gréhov. — Dodéli, o gospod! de
dar té svéte mashe všim dusham v vizah
v vézhno svelizhanje perpomore. — O
nar dobrotljivfhi Bog! oberni milost-
ljivo svoje ozhí na svéti oltar, in
osri se na svojiga preljubiga bosh-
jiga sina, ki je sa naš na krishu
svojo svéto kri prelil, ino grenko
smert prestal. — Jest sposnam, o moj
Bog! de nisim vréden té svéte da-
ritve. Jest ne saflushim, de bi ti vfli-
shal mojo molitev. Satoraj klizhem
na tvojo milost rekozh: Odúpti mi
moje gréhe, persanesi mi moje ve-
like dolgove. — Vender bodi sa-

upna moja dušha, faj vésh, de Bog med svéto masho roši na semljo svoj shégen; faj vésh, de je jagnje boshje, ki se na oltarji daruje, boshji sin, ki ima Bog nar vézhi dopadajenje nad njim. Savoljo téga svojiga preljubesniviga sina, o Bog! se usmili ubogih dušh v vizah, in daj jim vézhni mir in pokoj.

Švéta Marija, mati usmiljenja! pokashi, de si réš usmiljena mati, nad ubogimi dušhami v vizah, ki sdi-hujejo v neisrezhenih nadlogah po oblizhji boshjim. Prósi sa-nje pesébnó pa sa dušho I., po Jesusu Kristusu, gospodu našim. Amen.

Berilo.

Milostljivi Bog! usmili se dušh svojih flushabnikov in flushabniz, ino dodéli, de po saslushenji britke smerti tvojiga sina, gospoda našhiga in svelizharja Jesusa Kristusa, doféshejo odpushtenje svojih gréhov. O preljubi

ozhe nebéshki! té uboge sapushene
 dushe védno po pomozhi sdihujejo,
 samé pa si ne morejo nizh vezh po-
 magati; sato te jest ponishno prosim,
 vslisli mojo molitev, in daj, de svéta
 kri Jesufa Kristufa, tvojiga sina, tém
 ubogim dusham v odreshenje bode.

O svéta mati boshja, in vi ljubi
 svetniki boshji! vi, ki Boga glédate,
 ino nebéshko veselje vshivate, profíte
 sa dushe v vizah, de jih Bog vsa-
 me v svoje kraljéstvo, kjer ga bodo
 s vami vred ljubile, hvalile in mo-
 lile vékomaj. Amen.

Evangéli.

Jesuf, sin shiviga Boga! ti si sam
 rékel: „Kdor k meni pride, ga ne
 bom savergel, in kdor v mene vé-
 ruje, bo imel vézhno shivljenje.“ —
 O gospod Jesuf Kristuf! uboge dushe
 v vizah so te sposnale ino molile sa
 praviga boshjiga sina, so v tebe vé-
 rovale, so na-te saupale, in so te

ljubile; vſliſhi tedaj njih ſhaloſtno vpitje, in réſhi jih is njih velikih nadlóg. Vſliſhi pa tudi moje perſerzhne proſhnje ſa vſe vérne mertve kriſtjane. Slaſti pa ſe uſmili duſhe I., ſa ktéro ti to ſvéto maſho darujem. Daj, o goſpod! duſham vſih vérníkov nebéſhko luzh. Naj pozhivajo v miru. Amen.

Darovanje.

Nebéſhki ozhe, vézhni Bog! naj ti dopade ta zhiſti dar, krùh ino vino, ki ſe boſta po ſvétih Jéſusovih beſédah od maſhnika iſgovorjenih v pravo telo in pravo kri Jéſusovo ſpreminila. Dodéli mi, de jeſt po njem doſéſhem odpuſthenje ſvojih gréhov, in tiſti, ki jih ni tukaj, ſvoje ſvelizhanje. Mertvim pa, ki ſdihujejo po tvojim oblizhji, naj pomaga v nebéſhko kraljéſtvo. Téga te proſim, o preljubi nebéſhki ozhe! po Jéſusu Kriſtuſu, tvojim ſinu goſpodu naſhim. Amen.

Próximo te nadalje, jest in vſi tukaj prizhjozhi, de po ſkrivnoſti té ſvéte maſhe vrédni poſtanemo ſmerti goſpoda Jeſufa Kriſtufa, ktéri ſ taboj in ſvétim duham ſhiví in kraljuje Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

O Bog! naj ti dopade naſha ponishnoſt ino naſhe poterto ſerzé, in pridi, de ſhégnafh dar, ki je perpravljén v zhaſt in povelizhevanje tvojiga preſvétiga iména. Naj roſí tvoj ſvéti ſhégen tudi po ubogih duſhah v vizah, de od ſvojih gréhov ozhiſhene ſprejmejo krono vézhniga ſvelizhanja, po Jeſusu Kriſtusu, goſpodu naſhim. Amen.

Šanktus.

O moj Bog! kako te hozhem po ſafluſhenji moliti in zhaſtiti v preſvéti ſkrivnoſti, ki ſe bo sdaj tukaj po maſhniku ſgodila? O preſrézhna molitev, ki nebéſa odpreſh, ino vſigamogozhniga Boga is njegoviga

fédésna na semljo k nam perpéljesh, de naš shégna s boshjimi darovi našiga svelizhanja. — O nesapopadljiva ljubésen boshja! Zlo angeljzi se zhudijo ino štermijo nad tém prezhudnim daram. — O naj se tedaj sdrushi moja molitev f povelizhevanjem angeljzov ino arhangeljzov, ki nevidno tukaj Boga molijo ino zhašté. S enim glasam vpijemo mi ino zéle nebéfa: Švét, svét, svét je, ki pride v iménu gospodovim! — O presvéti ozhe nebéfhki! réfhi po tém predragim daru svéte mashe dushe is viz, de se sdrushijo s našimi molitvami, in te zhašté in hvalijo vékomaj.

Povsdigovanje.

O Jesuf, pravi Bog in zhlovek! v tebe vérujem, — na-te saupam, — tebe ljubim, o moj Jesuf! —

O presvéta kri mojiga svelizharja! ozhisti me mojih hudobij, in dodéli mi milost in usmiljenje.

O dobrotljivi Jezus! naj rosi tvoja draga kri na svetim krishu sa nas prelita na uboge dushe v vizah, de bodo svojih grehov ozhishene nebeshkiga veselja deleshne.

Po povsdigovanji.

O Jezus, moj Bog in moj odrešnik! jest te tukaj ponishno molim pod podobo kruha in vina, in se ti s ginjenim serzam sahvalim, de si se is ljubezni do nas Bogu daroval, ino grenko smert na krishu sa nas prestal. — O ljubesnivi Jezus! glej, pred tabo smo tukaj na kolénih, in poboshno obhajamo spomin tistiga dneva, ki si nas odréshil, sgubljeni zhlovéshki rod s svojim ozhétam so-pet spravil, in nam persanesenje po svoji kervi saflushil. — O moj Jezus! s milimi solсами objokujem vse svoje pregréhe, prosim te, daj mi milost, de se spokorim, in svoje shívljenje poboljšham.

O na krishu umirajozhi Jesuf! sdaj stopim pod tvoj svéti krish, ino te prosim ponishno, usmili se ubogih dúsh v vizah, ktére so se is téga svetá lozhile s terdno véro, de si jih s svojo smertjo vézhniga pogubljenja réshil. Posébnó pa te prosim sa dúsho I., de jo réshish njéniga terpljenja. Šaj vésh, o gospod! kako jo je ljubilo moje serzé, dokler je shivéla na svetu, in kako mило je po nji shalovalo, kadar se je lozhila od mene. Sdaj pa si sama ne more nízih vezh pomagati, satoraj ti jest darujem, o nebéshki ozhe! dar té svéte mashe sa njéno odreshenje, ter prosim, de bi po njem svojih gréhov ozhishena vézhno shivljenje doségla. Amen. Ozhe nash i. t. d.

Povshivanje.

O Jesuf, ti jagnje boshje! ki gréhe svetá odjémlesh, daj dúsham vérnih vézhni mir in pokoj.

O Jesuf, ti jagnje boshje! ki gréhe svetá odjémljesh, daj dušham vérnih vezhni mir in pokoj.

O Jesuf, ti jagnje boshje! ki gréhe svetá odjémljesh, daj dušham vérnih vézhni mir in pokoj; meni pa, ki nisim vreden, de bi sdaj s masnikam vshival tvoje meso ino tvojo kri, dodéli milost, de se refnizhno ino prav serzhno kesam svojih gréhov. **O** moj Jesuf! sdaj preklizhem vse pregrehe zéliga svojiga shivljenja, in terdno sklénem od sdaj na dalje tebi svesto flushiti, in vse svoje dolshnosti tako opravljati, de kdaj s mirnim serzam umerjem, in tvojiga nebéshkiga kraljéstva deléshen postanem. Téga te prosim, o moj Jesuf! ktéri shivísh in kraljujesh s ozhétam in svétim duham vékomaj. Amen.

M o l i t e v.

Prósimo te, o Bog! naj perpomore naša molitev in dar té svéte

mašhe dušham našhih rajnkih v vézhno veselje. Odpústi jim njih dolgove, in stóri jih deléshne sadú svojiga odrešjenja. — Vsemi jih v presfrézhne prebivališha nebéshkiga kraljéstva, in persfhtej jih drushbi svojih svetnikov, po Jesusu Kristusu, gospodu našim. Amen.

Konez svéte mašhe.

Vfigamogozhni Bog in ozhe nebéshki! sdaj je dokonzhan dar svéte mašhe. Ponishno na kolénih se ti sahvalim sa gnado, de sim bil per ti svéti daritvi, ino sim mólil sa dushe tistih, ki so vérovajozh v tebe svoje shivljenje sklenili, pa savoljo svojih majhnih makeshev she niso vrédni glédati tvojiga boshjiga oblizhja. Odpústi jim, o Bog! kar so po zhlovéshki slabosti hudiga storili, in dodéli jim vézhni mir in pokoj.— Zhe so pa morebiti dushe, sa ktére sim poséбно mólil, nebéshkiga kra-

ljéstva shé deléshne, naj profijo same, ubosiga gréshnika, de tudi jest v vojski í smertjo frézhno smagam, in kdaj s njimi vred v nebésih Boga glédam, hvalim, ljubim in mólim, po Jesufu Kristufu, tvojim sinu, gospodu nashim. Amen.

O gospod! naj dushe vérnih pozhivajo v miru, in vézhna luzh naj jim svéti. Amen.

Molitve

v pozhefhenje terpljenja in smerti Jesufa Kristufa, in v tolashbo vérnih dusih v vizah.

Opomba. Molitve, ki se tukaj sazhnejo ino do roshenkranza féshejo, se snajo vse en dan opraviti, ali naj se opravljajo zél téden, pa tako, de se mólitá perpravljanje in fklep vsak dan.

Perpravljanje.

V iménu Boga † ozhéta, ino si † na, ino svétiga † duha. Amen.

O preljubi Jesuf, moj svelizhar in moj odréshenik! tukaj sim pod tvo-

jim krishem na svojih kolénih, in
 serzhno shelim premishljevati svéte
 skrivnosti tvojiga britkiga terpljenja
 ino tvoje grenke smerti, in te po-
 nishno moliti na tvojim krishevím
 potu. — O Jesus! dodéli mi gnado,
 de se svojih gréhov prav in resnizh-
 no kesam, de saflushenje tvojiga terp-
 ljenja ino tvoje smerti nad mano ne
 bo sgubljeno. — Prosim te po všim,
 kar koli si hudiga na svojim krishe-
 vim potu preštal; prosim te po tvojih
 sdihljejih in po vših kapljizah tvoje
 presvéte kervi sa naš prelite, usmili
 se vérnih dušh v vizah; slasti pa du-
 šhe I., sa ktéro sim se sdaj posébnó
 moliti naménil. Zhe pa ta dušha mo-
 rebiti shé nebésfko veselje vshiva,
 prosim pa posébnó sa tisto, ki bo sdaj
 nar préd réfhena is viz. Usmili se
 je, o gospod! in vsemi jo v svéti raj,
 de hvali tvoje usmiljenje, in prósi sa-
 me, de tudi jest po svoji smerti do-
 féshe milost pred tvojo ojštro sodbo,

ino pridem v frézhne prebivališha
svétih nebés, kjer s ozhétam in sve-
tim duham shivísh in kraljuješh Bog
od vékomaj do vékomaj. Amen.

V nedéljo.

Zhaštímo, hvalímo in mólimo Je-
susa Kristusa, svojiga odreshenika v
svéti skrivnosti, ko je na Oljfski Gori
kervavi pot potil.

1.

O moj Jesuf, ti vézhni sin boshji!
mólim te ponishno, in ti darujem tvoje
perpravljanje k smerti. Réshi po njem
in po skrivnosti svétiga réshniga te-
lésa uboge dushe is viz. Ta sakra-
ment si postavil, kadar si se jél k
smerti perpravljati, in si nam v njem
snamnje svoje vézhne ljubésni sapu-
stil. — O Jesuf, ti shivi študenez u-
smiljenja! nektére ure pred svojim
britkim terpljenjem si storil nar vezhi
zhudesh svoje vřigamogozhnosti, ter

si nam sapustil svoje presvéto telo, de
naš tolashi v nadlogah téga shivlje-
nja, in je naša popotniza na nevar-
ni poti v vézhnost. — **Jesuf**, ti moj
Bog in moj svelizhar! jest te serzhno
ljubim in te ponishno profim, réshi
po svoji neskonzhni milosti dushe vér-
nih is viz, poséбно pa tisto, ki je v
svojim shivljenji nar bolj serzhno svéte
popotnize sheléla.

Ozhe našh. Zhesfhena si Marija.
Réshi, o gospod! dushe vérnih is
viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

2.

O gospod **Jesuf Kristuf**! darujem
ti strah ino shalost, ki si ju na Oljfski
Gori v svojim ljubesnivim serzu zhu-
til, kadar si svojim uzhenzam rékel:
„Moja dusha je shalostna do smerti!“
— Kadar si té beséde sgovoril, si
shel od svojih uzhenzov, kér si imel
shé pred ozhmí vse martre, ki so te
drugi dan zhakale. Té viditi v duhu

si padel na svoje koléna, ter si perklonjen profil svojiga nebéshkiga ozhéta rekozh: „Ozhe! ako je mogozhe, naj gré od mene ta kélih“. — O preljubi Jესuf, ti Bog in zhlovek skùp! ki si na svojih kolénih na Oljski Gori k svojimu nebéshkimu ozhétu sdihoval! vsemi kélih terpljenja od vsih ljudi, ktéri v svojih kriših ino nadlogah s saupanjem k tebi sdihujejo, réshi jih njih potreb, in vflisli tudi mojo molitev, ki jo opravljam sa uboge dushe v vizah.

Ozhe nash. Zheshehena si Marija.

Réshi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

3.

O moj Jესuf, ki si vréden nar vézhiga zheshehena! darujem ti tvojo veliko ponishnost, ki si jo skasal, kadar si drugizh padel na svoje koléna, in si profil svojiga nebéshkiga ozhéta, de bi vsél od tebe kélih terpljenja.

— O Jezus tudi moji gréhi so ti bili takrat pred ozhmí, kadar si trétjizh v nar vézhih smertnih britkostih padel na tla, se popolnoma v boshjo voljo podal, ino môlil rekozh: „Ozhe! ne moja ampak tvoja tvoja volja naj se sgodí.“ O Jezus! po tém tvojim isglédu tudi jest prosim sa reshenje dusih is viz. Tudi jest podvershem svojo voljo popolnoma nesapopadljivim sklépam boshjim, ter rezhem: Nar pravizhnishti, in nar vikshi volja boshja, ki nam vselej le dobro hozhe, naj se sgodí v vsih rezhéh. Ona naj bo zhesfena in povelizhevana zhes vse vékomaj.

Ozhe nash. Zhesfena si Marija. Réshi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

4.

O moj Jezus, moj Bog in moj svelizhar! darujem ti veliko ljubésen, ki si jo v svojem serzu imel do svo-

jih uzhenzov, kër si jih v nar vézhim strahu ino smertnih britkostih she opominjal, de naj zhujejo ino mólijo, de v skušhnjavo ne padejo. — O nar dobrotljivshi Jesuf, jest imam szer voljo zhuti nad svojimi pozhutki, tode sim slab, in bres tvoje pomozhi nizh ne samorem. Satoraj te prosim, ne odtégni mi svoje roke, kadar v skušhnjavah klizhem na tvojo pomozh. Prosim te tudi, o gospod! réshi uboge dushe is viz; posebno pa tisto, ki savolj mene terpi. Usmili se je, in réshi jo njeniga terpljenja.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.

Réshi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

5.

O preljubesnivi Jesuf! darujem ti bolezhine, ki si jih v svojim serzu obzhutil, kadar si padel na svoj obras, in si se tako hudo s smertjo vojsko-

val, de bi bil mogel umréti, ako bi tvoj ozhe ne bil angelja is nebél poslal, de te je v tvojim terpljenji poterdil. — O usmiljeni Jeshuf, poshlji tudi ubogim dusham v vizah angelja, de jih réshi njih terpljenja. Posébnó pa se usmili tiste dushe, ki je v svojim shivljenji tvoje smertne teshave nar bòlj zhasila.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija. Réshi, o gospod! dushe vernih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

6.

O moj Jeshuf, ki si s kervavim potam oblit sdihoval k svojimu nebéshkimu ozhétu! darujem ti tisto veliko britkost, ki si jo v svoji presvétí dushi obzhutil, kadar si s smertnimi britkostmi obdan svoje uzhenze spihozhe najdil, in jim s shalostnim serzam rékel: „Kaj eno uro ne morete zhuti s manoj?“ — Preljubi Jeshuf! dodéli mi gnado, de se sbudim is grésh-

niga spanja, ino sazhnem délati refnizhno pokoro. Potolashi pa tudi uboge dushe v vizah, ino vdeléshi jih svoje presvéte kerví, ki si jo na Oljski Gori tolikanj potil, de je v debélíh kapljah na semljo letéla. — O Jesuf! pomagaj mi, kadar me bo sadnjo uro smertni pot oblil, in mi bojo pred ozhmí vse moje pregréhe. Daj mi gnado, de se takrat popolnoma kesam svojih gréhov, in naj mi pridejo na pomozh tiste dushe, ktérím so moje proshnje v svéti raj pomagale.

Ozhe nash. Zhesfhená si Marija.

Réfhi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

O nebéshki ozhe, ki pomagash, in se usmilish! prosim te po ljubesnivim serzu Jesufvim odpushtenja svojih gréhov. V njih sadoštenje ti darujem hudo terpljenje, ki ga je Jésuf, tvoj ljubesnivi sin, na Oljski Gori prestal. Usmili se mene, o Bog! in odpústi mi savoljo Jesufa, ki je v

vertu Gezemanu sa naš kervavi pot
potil. Amen.

V pondéljek.

Pozheshèn bodi **Jesuf Kristuf**, ki
fi bil vjèt, ino svésan kakor hudo-
délnik k Anasu pelján. Mólimo in
zhaštimo te v ti svéti fkrivnosti vé-
komaj.

1.

O moj **Jesuf** in moj odreshenik!
vef ponishen klezhim pred tabo, in
ti darujem sa reshenje dušh is viz
tvojo voljo umréti sa odreshenje na-
she. — **O** **Jesuf**, ti si bil she vef
oblit f kervavim potam, kadar si svoje
uzhenze is spanja budil rekozh: „Vsta-
nite! isdajavez se blisha.“ Ti si vé-
del, de te je **Judesh** sa tridesét fre-
bernikov predal, in de se sdaj per-
blishuje, de te bo isdal sovrashnikam
v roke. — **O** moj **Jesuf**! kesam se
svojih gréhov is zéliga svojiga serzá,

in terdno sklénem s tvojo pomozhjo od sdaj na dalje tebe nikoli vezh po svojih gréhih isdajati.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.

Réfhi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

2.

O prelubi svelizhar Jesus Kristus! darujem ti tvojo mogozhnost ino dobroto, ki si ji skasal, kadar si shel svojim morivzam naprot, in si jih prafhal rekozh: „Koga ishete?“ Jesusa nazarenfkgiga, so djali, in tvoje vsigamogozhne beséde: „Jest sim, ktériga ishete,“ so jih per téj prizhi poderle na tla. — O Jesus tudi jest te ishem, de bi bil deléshen tvojiga terpljenja, in de bi po njem réfhil uboge dushe is viz, slasti pa tisto, ki te je v svojim shivljenji prav rada v presvétim sakramentu svétiga réfh-niga teléfa obiskovala.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.

Réshi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

3.

O gospod **Jesuf!** darujem ti bolezhine, ki si jih v svojem ljubesnivim serzu zhutil, kadar te je **Judesh**, tvoj isdajavez, kufhnil, in si ga ti is ljubésni, de bi se bil skefal, vprashal: „Perjatel! po kaj si pershel?“ — O moj preljubi **Jesuf!** kolikokrat bi bil ti mene ubosiga gréshnika, ki sim hodil po poti pregréhe, lahko poprashal: „Perjatel! po kaj si pershel?“ — O moj svelizhar! daj dusham nashih rajnikih vézhni mir in pokoj, meni pa gnado, de svoje shivljenje refnizhno poboljsam. — Sposnam sfer, de sim velik gréshnik, pa vender nozhem po **Judeshevo** obupati nad tvojo milostjo, ampak se hozhem poboljshati, kesati ino pokoriti svojih gréhov do konza svojiga shivljenja. Ozhe nash. Zhesheha si **Marija**.

Réshi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

4.

O preljubi Jესuf, ti od Judov sanizhevani in sašramovani Bog ino zhlovek! darujem ti hudo ponishanje, ki si ga preštal, kadar so te všiga nedolshniga kakor kakoshniga vbi-javza svésaniga zhes potok Zedron gnali. — O svelizhar! prošim te, usmili se sa téga terpljenja voljo dušh mojih štaršhev, in daj jim vézhni mir in pokoj, meni pa gnado, de tako shivim, de te kdaj s njimi vred v nebéshkim kraljéštvu mólim, ljubim in hvalim vékomaj.

Ozhe našh. Zhesšhena si Marija.

Réshi, o gospod, dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

5.

O gospod Jესuf Krišuf! darujem ti ponishnost, ki si jo škasal, kadar

si stal svésan kakor kakofhen hudo-
délNIK pred vikšim duhovnam Ana-
sam, ki te je prevsétno po tvojim
nauku poprafheval. — O Jésuf, uzhe-
nik in isgled vsih zhédnost! profim
te, daruj svojimu nebéškimu ozhétu
sdihljeje svojiga serzá, ki je bilo ta-
krat neisrezhenó shalofno, de po njih
dušhe mojih bratov in sester, zhe
morebiti she niso v nebéših, dosé-
shejo refhenje is viz. Bog jim daj
svéti raj!

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.
Réšhi, o gospod! dušhe vérnih
is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

6.

O nar dobrotljivšhi Jésum, ti Bog
ino zhlovek, s ktérim so rabeljni ne-
isrezhenó grosovitno délali! darujem
ti hudo terpljenje, ki si ga preštal,
kadar te je néki nesmétno hudoben
rabelj tako neusmiljeno po lizu vda-
ril, de ti je oteklo, ter si nar hujšhi

bolezhine terpel. — O svelizhar ne-béfhki! prosim te, usmili se savoljo téga terpljenja ubogih dush v vizah; poséбно pa skashi svoje usmiljenje tisti dushi, ki je v svojim shivljenji tvojo svéto mater Marijo nar bòlj zhaftila.

O svéta Marija, zhesheha mati Jesufova! ti perbeshalishe gréfhnikov! vsemi tudi mene v shtevilo svojih zhaftivzov, in prôsi sa dushe mojih rajnkih perjatlov ino dobrotnikov, de jim Bog da vézhno veselje.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija. Réfhi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

Vfigamogozhni Bog, ozhe ne-béfhki! s terdnim saupanjem sdiuhjem k tebi v iménu tvojiga ljubiga fina, in ti darujem v sadoštenje svojih gréhov njegovo presvéto serzé in terpljenje, ki ga je v Anasovi hifhi prestal. Dodéli mi, o gospod! de po saflushenji téga terpljenja sado-

bim odpuščenje svojih gréhov, in postanem vréden presvétiga serza Jesufoviga.

V vtorek.

Hvalimo, zhaštimo ino mólimo te, **Jesuf Kristuf** nash odreshenik! v svéti skrivnosti tvojiga terpljenja, saframovanja in sanizhevanja, ki si ga zélo shalofno nozh v Kajfeshevi hihi prestal.

1.

O Jesuf, nash vse zhašti ino hvale vrédni odreshenik! sa nashih gréhov voljo te je sadélo terpljenje neisrezhenó veliko. De bi sa nashe gréhe rasshaljenimu Bogu sadošti storil, si vse s nar vézhi vdanostjo ino poterpeshljivostjo preterpel. — **O Jesuf**, edinorojeni sin vézhniga ozhéta, molim te prav ponishno v tvojim terpljenji, in ti darujem v reshenje duh is viz tvojo pohlévnost, ki si jo ska-

sal, kadar so te Judje saframovaniga in sanizhevaniga k vikšhimu duhovnu Kajfeshu peljali, kjer so bili sbrani duhovni, pismarji in fariseji, de so te po krivim toshili. — Jest se ti sdaj sam ponishno obtoshim, o sodnik boshji! in te shalosten in sgrévan prosim: O Jesuf, ti fin shiviga Boga! usmili se mene, in odpústi mi moje gréhe.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.

Réfhi, o gospod, dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

2.

O moj Jesuf, ti odreshenik svetá, in nar vézhi veselje nebéshko! Darujem ti nar vézhi sposhtovanje, ki si ga v svojim serzu do svojiga nebéshkiga ozhéta imel, kadar te je Kajfesh per shivim Bogu sarotil, de imash povédati, ali si réf Mesija, fin boshji, ali ne. — O Jesuf! ti si résnizhno fin shiviga Boga. Jest véru-

jem, de si ti resnizhno Bog ino zhlo-
vek. — Ti si Bog od vékomaj. V ti
véri hozhem shivéti ino umréti. V ti
véri te prosim, o sin boshji, usmili
se vsih sapušhenih ljudi na semlji,
slasti pa tiste dushe v vizah, ki je
nar bolj posabljená in sapušhena.

Ozhe našh. Zhesfhena si Marija.
Réfhi, o gospod! dushe vérnih is
viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

3.

O moj Jésum, ti vézhna resniza!
darujem ti v reshenje dušh is viz
odgovor, ki si ga vikshimu duhovnu
dal rekozh: „Jest sim boshji sin. Vi-
dili boste sina zhlovékoviga sedéti na
desnizi vsigamogozhnosti, in priti na
oblakih nebá.“ O usmiljeni Jésum!
spomni se, kadar bosh svét sodil, ko-
liko si sa naš terpel, in dodéli nam
gnado, de po tvojim britkim terplje-
nji vézhno shivljenje v nebésih do-

féshemo. Daj pa tudi dúsham vér-
nih, de pridejo v vézhno veselje. —

Ozhe nash. Zheshe na si Marija.
Réshi, o gospod! dúshe vérnih is
viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

4.

O nar dobrotljivshi gospod Je-
sus Kristus! darujem ti vse terpljenje,
ki si ga od neusmiljenih Judov pre-
stal, kadar je vikshi duhoven svoje
oblazhilo pretergal, in te preklinje-
vanja boshjiga obdolshil, kér si ré-
kel, de si Mesija. — O Mesija, sve-
lizhar svetá, kadar si se rodil na
svét so angeljzi veselje pésmo pre-
pévali v zhašt in hvalo Bogu, kadar
si shel v Jerusaleem, ti je ljudstvo
palmove véjze trofilo, in svoje obla-
zhila pokladalo na pot, ter vpilo re-
kozh: „Hosana“. — In sdaj, o Je-
sus! te ravno tisto ljudstvo tako gro-
sovitno saframuje. Ozhí ti savesu-
jejo, po lizih te bijejo, in te safra-

movaje prafhajo: „Kdo te je vdaril?“ — O preljubi Jéfuf! odprí mi moje ozhí, de fposnam, kako delezh imam fhe do prave popolnamofti, in daj mi gnado, de fe popolnoma poboljšham; dušham vérnih pa, ki fo fe shé is téga fvéta lozhite, dodéli vézhno vefelje.

Ozhe nafh. Zhefhena fi Marija. Réfhi, o gofpod! dušhe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

5.

O Jéfuf, ti mojster in uzhenik fvojih apofteljnov! darujem ti veliko britkoft, ki je pekla tvoje ferzé, kadar te je Peter trikrat satajil, in f perfégo poterdil, de te fhe ne pofna. To sanizhevanje je tvojimu ferzu gotovo neisrezheno hudo djalo, vendar fi se koj k njemu obernil, in gamilo poglédal. On pa je fposnal fvoj gréh, in se je milo folsil. — O nar dobrotljivſhi Jéfuf! kolikokrat in po

kolikih potih si ti shé tudi mene vabil k pokori, jest pa she smiram v gréhih tizhim! O Jesuf! vlij tudi kefanje v moje serzé ino solsé v moje ozhi, de shalujem nad svojimi gréhi, ino doséshem milost, kakor jo je Péter doségel. O naj postanejo tudi dushe v vizah deléshne tvoje milosti in tvojiga svelizhanja, ki so ga v shivljenji védno sheléle.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.

Réfhi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

6.

O Jesuf, ti moj od svojih sov-rashnikov nar hujshi sanizhevani svelizhar! darujem ti vse terpljenje, ki si ga zélo nozh v Kajfeshevi hishi prestal. Tvoj ljubesnivi obras so f pljunki sapljuvali, tvoje ozhi ti sa-vesovali, te sa laše vlazhili, po lizih bili, in s nogami po tebi teptali. Tudi tvoja dusha je bila martrana

f preklinjevanjem, in s gréhi, ki so jih bres strahú vprizho tebe délali, tako, de nikdar ne bo vse rasodéto, kar si ti le samo to nozh preterpel. — O Jესuf! prosim te, usmili se savoljo téga she nerasodétiga terpljenja ubogih dúsh v vizah; slašti pa tištih, ki sim poséбно dolshan sanje moliti. Meni pa daj gnado, de tvoje sapovedi svesto spolnujem, in tako uidem terpljenju viz.

Ozhe nash. Zhefhena si Marija. Réšhi, o gospod! dúshe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

O Bog, ozhe nebéshki! darujem ti terpljenje tvojiga sina v sadoštenje, svojih gréhov, ki se jih is serza kesam, in sa ktére je Jēsuf svojo drago kri prelil. — O ljubi ozhe nebéshki! prosim te, odpústi mi moje gréhe, kakor si jih Pétru odpustil. Amen.

V frédo.

Zhaštimo, hválimo in mólimo te,

Jesuf Kristuf, sin boshji od vékomaj!
v svéti fkrivnosti tvojiga terpljenja,
kadar si se sodbi krivizhniga sodnika
podvergel, in si bil sa naf neufsmi-
ljeno in grosovitno tepen.

1.

O Jesuf, ti moja nar vézhi lju-
béšen! ti si pershel is nebés, de bi
naf vézhniga pogubljenja réshil. O
kolikanj dobrotljiv in usmiljen si ti!
Sahvalim se ti sa tolikshno ljubésen,
in te molim ponishno. Tudi ti da-
rujem sa reshenje dush is viz, terp-
ljenje, ki si ga prestal, kadar so te
Judje krivizhno Pilatushu toshili, de
ljudi sapeljujesh, de branish zesarju
dazijo dajati, in de se judovskiga
kralja délash. — O Jesuf, ti kralj
nebés in semlje! pred tabo klezhim
na kolénih in te ponishno molim. V
tebe vérujem, kér si vézhna resniza.
Na tebe saupam, kér si neskonzhno
usmiljen. Tebe ljubim, kér si moja

nar vézhi in vse zhaſti in hvale vrédna dobrota in lepota.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Réſhi, o goſpod! duſhe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

2.

O goſpod Jeſuf Kriſtuſ, ti edino-rojeni ſin boſhji! darujem ti tiſto terpljenja polno pot, ki ſi jo ſtoril, kadar ſo te terdo svésaniga po jeruſalemſkih ulizah pred kralja Herodesha gnali. Herodesh te je vkaſal v ſaſramovanje v béli plajſh oblézhi, de ſe je hudobno ljudſtvo is tebe norza délalo, in ſe ti ſpakovalo. —

O Jeſuf! zheſhen, hvaljen in moljen bodi ſavoljo téga raſſhaljenja sdaj vſelej in vékomaj. Dodéli, o goſpod! ſaſtran téga ſvojiga terpljenja duſham vſih vérnikov ſvétí raj, de ti bodo zhaſt in hvalo prepévale ſa vse, kar ſi ſa naſ uboge gréſhnike hudiga preterpel. —

Ozhe nash. Zhesfheni si Marija.
 Réfhi, o gospod! dushe vérnih is
 viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

3.

Gospod Jesus Kristus! darujem ti
 terpljenje, ki si ga v serzu zhutil,
 kadar je neusmiljeno judovsko ljud-
 stvo s enim glasom vpilo, de naj te
 krishajo, vbijavza Baraba pa spu-
 stijo. — O kolikanj britko ti je bilo
 v tvojim ljubesnivim serzu, kadar si
 flisfal ljudstvo vpiti rekozh: „Nje-
 gova kri naj pride zhes nas in zhes
 nashe otroke!“ — O moj svelizhar,
 ki saflushish, de te ponishno móli-
 mo! usmili se savoljo téga terpljenja
 dush tistih, ktéri so kdaj v svojim
 shivljenji sa-me molili. Poplazahaj jim
 to ljubésen po svojim usmiljenji, ré-
 fhi jih kmalo njih terpljenja, in daj
 jim krono nebéshkiga kraljéstva.

Ozhe nash. Zhesfheni si Marija.

Réshí, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

4.

O moj svelizhar! darujem ti shalošt, ki te je sadéla, kadar si flishal, de te je Pilatush obsodil, de bošh neusmiljeno tepen. — Hvala in spoštovanje, zhašt in flava bodi tebi sa tolikošhno ljubésen, de si dal s svojim nagim svétim telésam tako strashno gerdo délati. — O Jésuf, ki k štebru perklénjen svojo drago kri prelivash! raslij jo tudi zhes mene in zhes vse gréshnike, de nas gréhov ozhistish; raslij jo pa tudi zhes dushe v vizah, de jih potolashish, in terpljenja réshish. Slasti pa se usmili tiste dushe, ki je v svojim shivljenji mojiga patrona, svétiga I., poboshno zhaštila.

Ozhe nash. Zheskena si Marija. Réshí, o gospod! dushe vérnih iz viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

5.

O preljubesnivi Jezus! darujem ti terpljenje tvoje svéte matere. Viditi tvoje terpljenje je bilo smertno ranjeno njéno serzé. O svéta Marija, shaloštna mati Jesusova! prôsi svojiga boshjiga sina, de naj mene gréšhnika na tém svétu tepe, de mi na drugim persaneše. Prôsi pa tudi Jesusa, shégnani sad svojiga teléša, sa uboge dushe v vizah; slasti pa sa tiste, ki so danal ta svét sapustile. Šprôsi po svojih besédah, de postanejo kmalo vézhniga veselja deléshne.

Ozhe nash. Zheskena si Marija. Réfhi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

6.

O ti neusmiljeno rastepeni Jezus! darujem ti vse vdarze, ki si jih per tepenji prejél. Toliko si jih prestal, de je bilo tvoje svéto telo le ena rana, ter si od slabosti premagan zhu-

nil na tla. O terpézhi svelizhar! nafha nezhistost je tebe na semljo poderla, nafhe meféno posheljenje je tako strafhno rasmeserilo tvoje svéto mесо, ino tako grosovitno prelilo tolikanj tvoje svéte kervi. O preljubi Jesus! kesam se svojiga nezhistiga shivljenja, in terdno fklénem f tvojo pomozhjo od sdaj nadalje se varovati nezhiste pregrehe, ino tebe nar zhistejshiga Jesusa védno polnémati.

Ozhe nafh, Zhesfhena si Marija.

Daj, o gospod! dusham v vizah vézhni mir in pokoj, ino vézhna luzh naj jim sveti.

O nar ljubesnivshi Jesus! darujem ti strafhno terpljenje, ki si ga per tepenji prestal, sa vse tiste, ki se ravno sdaj f smertjo vojskujejo, in bojo kmalo stali pred tvojo sodbo. Prosim te, bodi jim milostljiv sodnik, meni pa daj gnado, de bom imel védno tvoje svéto terpljenje pred ozhmí, de

kdaj frézhno umerjem, in nad tabo milostljiviga sodnika najdem. Amen.

V zhetertek.

Hválimo, zhasimo in mólimo te, o J^{es}uf K^{rist}uf nash odreshenik! v svéti skrivnosti tvojiga terpljenja, kadar si sa nash ternjem kronan bil. — O J^{es}uf, kralj vézhniga veselja! presuni moje serzé s resnizhno grévengo, de po pravi pokori doséshem odpushtenje svojih gréhov.

1.

O moj J^{es}uf, ti kralj nebél in semlje! na kolénih sim pred taboj, te molim, ino ti darujem vse stopinje, ki si jih storil, kadar so te v Pilatushev dvor gnali, de so te tam ternjem kronali. Kadar so te ternjem kronali, je she slo letéla kri od tebe, ino vse rane so te she hudo fkléle, ki si jih per tepenji prejel. — O s bolezhinami obdani J^{es}uf!

naj pride saj ena kapljiza tvoje svéte kerví na ogenj v vizah, de bojo dushe vérnih po nji réfhene svojiga terpljenja. Slaſti pa ſe ſpomni tiſte dushe, ki je v ſvojim ſhivljenji tvojo ſvéto kri nar bòlj gorézhe zhaſtila.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Réſhi, o goſpod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

2.

O Jeſuf, ti ſin boſhji od vékomaj! moj odreſhenik in moj svelizhar! darujem ti ſtraſhne bolezhine, ki ſi jih preſtal, kadar ſo te neufmiljeni Judje v ſaſramovanje v ſhkerlataſt plajſh oblékli, ti naméſti kraljéve palize terſt v roke dali, te na kamen poſadili, in ti ternjevo krono tako terdo na tvojo ſvéto glavo pertiſnili, de je tvoja preſvéta kri od vſih ſtrani po tebi lila. — O neufmiljeno kronani Jeſuf! jeſt te molim, zhaſtim, hvalim in povelizhujem,

in te prošim, réšhi uboge dushe is viz. O usmili se posébnó tiste dushe, ki je v svojim shivljenji tvoje presvéto serzé s otrozhjo ljubésniho zhaštila.

Ozhe nafh. Zhesfhená si Marija. Réšhi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj vézhni mir in pokoj.

3.

O nar dobrotljivšhi Jésus! darujem ti svéto kri, ktéra je is tvoje svéte glave tekla in tvoj ljubesnivi obras okervavila. — O ti neisrezhenó hudo martrani Bog ino zhlovek! moja posheljivost, moje hudo nagnjenje ino moje pregréfhne navade so tvoj boshji obras okervavile. Odpústi mi, in poterdi mojo oblubo, ki sim jo storil, de te ne bom nikoli vezh s nobenim gréham rasshalil. Vflisfhi tudi mojo molitev, ki jo sa dushe v vizah opravljám, ter jih perpeljí v frézhne pre-

bivališha, ktére si jim v nebéših perpravil.

Ozhe našh. Zhefhena si Marija.

Réšhi, o gospod, dušhe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

4.

O Jesuf, sin boshji, ti moja narvézhi dobrota! darujem ti sanizhevanje, ki si ga preštal, kadar si mogel terš v roki dershati, s ktérim so te rabeljni poprej po glavi bili, po tém so pred tebe poklekovali, te kralja imenovali, in s hudobnim posmehtovanjem, sabavljanjem in preklinjevanjem tvoje svéte ushéša shalili. — Jesuf, boshji kralj! tudi ješ klezhim sdaj pred tebe na kolénih, pa sato, de bi ti savoljo téga sanizhevanja svoje spofhtevanje fkasal, ino te molil. — Naj ti dopade, o Jesuf! moje pozhefhenje, ter ga vsemi mišljlivo v rešhenje dušh is viz, ktére

tolikanj hrepenijo glédati tvoje boshje oblizhje,

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.
Réfhi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

4.

Nar dobrotljivshi Jésum, ti v nar hujshim terpljenji od Judov she hudo saframovani Bog ino zhlovek! molim te s nar vézhim sposhtevanjem, in ti darujem révno podobo, ki si jo imel, kadar te je Pilatush dal vùn péljati, ter te je sbranimu ljudstvu pokasal rekozh: „Glejte zhlovéka!“ — O Jésum, ti jagnje boshje, ki tiho terpih! o pokashi vender kmalo ubogim dusham v vizah svoj velizhaštni obras, ino réfhi jih is viz. Slahti pa se usmili tiste dushe, ki je v svojim shivljenji nar raji sa dushe v vizah molila.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.

Réfhi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

6.

Svelizhar boshji, Jésuf Kristus! darujem ti veliko shaloft, ki je tvoje serzé presunila, kadar si slishal Jude vpiti rekozh: „Krishaj ga.“ — O presvéti in nar vézhi ljubésni vrédni svelizhar! tudi moji gréhi so takrat vpili: Krishaj ga! — Odpústi mi jih, o gospod! in daj mi gnado, de po saflushenji tvojiga britkiga terpljenja pridem v vézhno veselje. Špomni se pa tudi ubogih dush v vizah, ter jim daj svéti raj.

Ozhe nash. Zhesfena si Marija.

Réfhi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

Vfigamogozhni Bog, in ozhe! osri se na glavo svojiga ljubesniviga fina, ki je s ternjem prebodena, oberni svoje ozhi na njegove rane, ino na kri, ki v nashe odreshenje tezhe is

njih. Po tém našim gospodu Jesusu Kristusu odverni milostljivo od nas vse nadloge inohtrafnige, ki smo jih savoljo svojih gréhov saflushili. In kér se svojih gréhov keso, bodi nam gnadjiv in milostljiv. Téga te prósimo v iménu Jesusa Kristusa, tvojiga sina, ki je sa nas s ternjem kronan bil. Amen.

V pétok.

Hvaljen bodi Jeseus Kristus, ki je sa nas teshki krish néfel! Hvalimo, molimo in zhaštimo svojiga svelizharja v svéti skrivnosti, ko je bil grosovitno na krish perbit.

1.

O Jeseus, moj gospod in moj Bog! ti si s svojo smertjo na krishu svojiga nebésfhkiga ozhéta spét potolashil, sa téga voljo te molim in se ti sahvalim, ter ti darujem sa uboge dushe v vizah terpljenje, ki si ga

prestal, kadar si teshki krish na goro Kalvarijo néfel. Jest kushnem v duhu vse tvoje kervave stopinje, ki so se povsod sa tabo posnale. — O preljubesnivi Jésum! ti si néfel s krishem vred vse gréhe zéliga svetá. To breme pa je bilo tako teshko, de je tvoje svéte rame možno otíhalo. — O Jésum, vézhni sin boshji! jest te molim s teshkim krishem oblosheniga s vsm spóshtevanjem, ter rezhem s serzam in s ušmi: Jésum, ti vézhna rešniza! jest vérujem v tebe. Jésum, ti neskonzhno usmiljenje! jest saupam na-te. Jésum, ti nar vézhni dobrota moja! jest te ljubim zhes vse.

Ozhe nash. Zhes hena si Marija. Réshi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

2.

O Jésum, odreshenik svetá, ki na svojim krishevím potu stráshno veliko terpísh! jest ti darujem bolezhine, ki

si jih preterpel, kadar si pod krishem padel na tla. Jést sposnam, de so te moji padzi v stare gréhe tako oflabili, de si padel pod krishem. — O ti Bog ino zhlovek skúp, ki sdihujesh pod krishem! o kako huda in bolezhin polna je bila pot, ki si jo mogel s teshkim krishem obdan na morishe storiti. — O Jesuf, ti shivljenje dushe moje! od sdaj nadalje hozhem tudi jést svoj krish sa tabo nositi; tode sim slab in mi manjka serzhnosti. Sato te prosim, podpéraj me na mojim krishevim potu, in daj mi gnado, de na konzu svojiga shivljenja saflislim vesélo besédo: „She danas bosh s mano v kraljéstvu mojiga ozhéta.“ — O Jesuf! réshi tudi dushe vérnih is viz, in jih pelji v kraljéstvo svojiga ozhéta, kjer je veselje ino svelizhanje bres konza in kraja.

Ozhe nash. Zheshe na si Marija. Réshi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

3.

Š krishem oblosheni svelizhar, **Jesuf Kristuf!** jest ti darujem neisre-
zhenno veliko britkost, ktéro je zhu-
tilo tvoje serzé, kadar si svojo pre-
ljubesnivo mater frézhal. Shalošt je
presunila njéno serzé, kadar te je
vidila pasti pod krishem. Ona te je
vidila omedléti pod krishem, je vi-
dila rabeljne, ki so s vpitjem planili
nad tebe, in so gerdo s tabo délali,
pa te ni sméla tolashiti in ti ne stati
na strani. — Odpústi mi, od moj pre-
ljubi **Jesuf!** odpústi mi moje gréhe!
— O svelizhana mati **Jesusova!** prôsi
sa-me ubosiga gréshnika, de mi
Bog odpustí moje gréhe, prôsi pa
tudi sa uboge dushe v vizah, de bo
njih terpljenje okrajshano, in se kmalo
veselé v nebésih.

Ozhe nash. Zheshehena si **Marija.**
Réshi, o gospod! dushe vérnih is
viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

4.

O gospod **Jesuf Kristuf!** darujem ti popolnoma oslavljenje, savoljo ktériga nisi vezh mogel krisha nesti, ampak rabeljni so ga mogli Šimonu is Zírén naloshiti, de ga je nésel sa tabo, dokler nisi ves spéhan pershel na goro **Kalvarijo**. Tukaj so štergali s tebe vpijozhi in divjajozhi rabeljni tvoje oblazhila, ki so se tvojih ran bile perjéle, ter so te, o nar zhištejsi **Jesuf!** nasiga vergli na krish. — O moj svelizhar! jest te vidim v duhu, kako na krishu leshish; jest vidim, kako tvoje bolezhin polno serzé tvoje napéte persi vsdiguje, ter hitro in mozhno bje. — O **Jesuf!** jest flishim tvoje britko sdihtovanje, in vidim, kako ti divja rabeljska derhal pija-zho ponuja, ki je narejena is jésiha in shelzha, de bi ti v svojih slabostih dobil nove mozhí, in de bi te pottlej tolikanj dälj terpinzhiti môgli. — O neúsmiljeno martrani svelizhar ne-

béfhki! odpústi mi mojo nesménoſt v jédi in pijazhi, ktére ſi ſe hotel po grenkoſti ſhelzhne pijazhi ſpoko-riti. Uſmili ſe tudi vſih vérnih kriſtjanov, ino réſhi poſébnó tiſto duſho is viz, ki je ſvoje telo nar bòlj ſ poſtam terla.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Réſhi, o goſpod! duſhe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

5.

O preljubesnivi Jeſuſ, moj Bog in ſvelizhar! v pozheſhenje tvojiga preſvétiga ſerzé ti darujem ſtraſhne ino hudo bolézhe martre, ki ſi jih terpel, kadar ſo tvoje roké in nogé na kriſh perbijali, in ſe je fléherni vdarez na dolge ſhelésne ſheblje po zéli Kalvarii raſlégal, in ljubesnivo ſerzé tvoje nar ſvétejſhi matere kakor ſ mezhem prebadal. — O Jeſuſ, ni jih bolezhin tako velikih, kakor ſo bolezhine tvoje! Ni ga terpljenja,

kakorfhno je terpljenje tvoje! Sdaj tvoja kri ni vezh kapala, ampak je lila is prebodenih shil na tla. — O prefladki Jeshuf! moja edina ljubésen! jesh poloshim vse svoje sheljé, svoje telo in svojo dusho v tvoje presvéte rane. Daj mi gnado de najdem v njih tolashbo, in de v njih prebivam vékomaj. Usmili se tudi po tvojih svétih ranah ubogih dush v vizah, in jih kmalo vsemi v vézhno veselje.

Ozhe nash. Zhesfhena si Marija.

Réfhi, o gospod! dushé vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

6.

O nar ljubeshnivshi Jeshuf, ti edina tolashba dushé moje! darujem ti tiste hude bolezhine, ki si jih preterpel, kadar so te na krish perbitiga vsdignili in po tém krish v perpravljeno jamo postavili. Sdaj so se tvoje rane na rokah in nogah ponovile, ino so vézhi perhajale, tvoje shile so se

mozhno napéle, vse tvoje terpljenje je tavshentkrat vézhi perhajalo, in tvoje telo je bilo oblito s kervjó. O moj Jeshu! kolikrat sim se jest svojih rók ino nóg v gréh poslushil? Prosim te po snamnjih tvojih svétih ran, ki si jih imel na rokah in nogah, odpústi mi moje gréhe, in réshi uboge dushe is viz.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija. Réshi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

Vfigamogozhni neskonzhni Bog! osri se na svojiga ljubesniviga sina, ktéri se ti je v tolikih bolezhinah na svétim krishu daroval, de naf je vézhniga pogubljenja réshil. Sa vse ljudi je terpel, in svojo kri prelil; satoraj odpústi tudi meni, ozhe nebéshki! moje gréhe, ino stóri, de svéto terpljenje ino svéta kri tvojiga boshjiga sina nad mano ne bo sgubljena. Amen.

V Šaboto.

Zheshen in hvaljen bodi Jesuf Kristuf, nash odreshenik, v svéti skrivnosti svojiga terpljenja, kadar je tri ure v smertnih britkostih na krishu visel. Satoraj ga zhasimo, se mu sahvalimo, in ga molimo vékomaj.

1.

O Jesuf, ti jagnje boshje, ki savoljo mojih gréhov visish na krishu! jest molim ino kushnem v duhu svéte rane tvojih rók ino nóg, in ti darujem sa uboge dushe v vizah neshtevilne bolezhine, ki si jih na svojih pozhutkih preterpel. Glava je bila v strasnhnih bolezhinah s ternjevo krono prebodena; druge tvoje rane so te neisrezhenó pekle; po ozhéh ti je kri s zhela lila; tvoj jesik je terpel od shelzhne pijazhe, ino tvoje ushéfa od preklinjevanja tistih, ki so mémo krisha hodili in ti sabavljali rekozh: „Zhe si sin boshji, stópi s krisha.“

— O sin boshji! jeſt vsdignem pred tabo ſvoje roké, te molim s nar vezhim ſpoſhitevanjem v tvojim terpljenji, ino te proſim, daj mi gnado, de te vſelej ſ ſvéto ljubéſnijo ljubim.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Réſhi, o goſpod! duſhe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

2.

O preljubesnivi Jeſuf, ti ſrédnik med nami in med Bogam! darujem ti tri ſtraſhniga terpljenja polne ure, kére ſi v nar groſovitniſhkih martrah ſhiv na krishu viſel, med nébam ino ſemljo, med raſſhaljenim Bogam in gréſhnim ſvetam. — O moj na krishu umirajozhi odreſhenik! ti ſi ſe tri zéle ure ſ ſmertjo vojkoval, in ſvojo kri na léſu krisha prelival. — Po tvojih ſmertnih britkoſtih te proſim, ſtoj mi na ſtrani, kadar mi moje ſhivljenje potezhe. Nikar me ne ſapúſti, o Jeſuf! kadar bom klizal v

smertnih britkosti na tvojo pomozh. Dodéli mi milost, de ne umerjem bres popolniga kesanja svojih gréhov, ne bres svétih sakramentov ino ne nagle smerti. Po tém svojim grenkim terpljenji in svoji britki smerti se usmili tudi ubogih dúsh v vizah, in pa dúshe tistiga svojiga flushabnika, ki je v povelizhevanje tvojiga svétiga iména te molitve sloshil. Daj mu, o gospod! vézhno vefelje.

Ozhe nash. Zhefhena si Marija. Réfhi, o gospod! dúshe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

3.

O gospod Jeshuf Kristuf! darujem ti tolzhenje tvojiga umirajozhiga serzá, ki je bilo do smerti polno ljubésni do nas. Tvoje serzé je bilo polno ljubésni do ljudi, polno ljubésni she zlo do sovrashnikov svojih, de si nam pokasal, de moramo tudi mi svoje sovrashnike ljubiti. Pre-

ljubi Jésum! ti si dal zlo sapoved, de naj sovrasnikе ljubimo, ino meni ni mogoče tvojiga saflushenja ino terpljenja deléshnimu biti, zhe svojih sovrasnikov resnizhno ne ljubim.

Jest hozhem ubogati to tvojo sapoved, ino bom ljubil ne le svoje perjatile, ampak tudi vse sovrasnikе svoje. Jest jim hozhem odpustiti, in jim is serza dober biti. O moj Jésum! odpústi tudi ti meni, kakor jest odpustham svojim sovrasnikam. Kér je pa tvoja dobrota neskonzhna, te prosim, bodi milostljiv tudi ubogim dušham v vizah, ktére klizhejo na tvoje usmiljenje, ter jih réshi is nadlóg.

Ozhe nash. Zheshe na si Marija. Réshi, o gospod! dušhe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

4.

O preljubi Jésum! spomni se terpljenja svoje devishke matere, ktéra je s svéto Magdaléno in Janesam vred

pod krishem stala, in preklinjevanje viksih duhovnov ino pismarjev poslušala, ki so ti s mashevanja polnim serzam sabavljali rekozh: „Drugim si pomagal, sdaj pa sam sebi ne moreš pomagati.“ — O nar dobrotljivši Jesus! v tém sanizhevanji te prav ponishno molim, in se ti sahvalim, de si mi shé velikokrat is nadlóg pomagal. O nikar me ne sapústi, kadar pride nad-me poslédnja nadloga. Ne spomni se takrat mojih gréhov ampak svoje ljubésni, ki si jo skasal, kadar si umiraje na krishu k svojimu nebéshkimu ozhétu klicjal rekozh: „Ozhe odpústi jim, saj ne véjo, kaj délajo.“ — O vézhni Bog, ozhe nebéshki, odpústi tudi meni moje gréhe, ino vsemi po smerti moju ubogo dufho v svoje kraljéstvo, ki ga je Jesus désnimu rasbojniku obljubil. Tudi jest se kesam svojih gréhov, kakor se jih je on kesal, ino prosim, o Bog! naj bom tebi sro-

zhen, kakor je Jezus svojo sapušheno mater svétimu Janesu srozhl. — O boshja mati Jésofova! na oba kraja ojster mezh je takrat tvojo dušho prefunil. O koliko je tvoje ljubesnivo, materno serzé terpélo, kadar je tvoj boshji sin v strašnih martrah na krishu umiral. — O mati boshja, ki si s Jezusam terpéla! sjedini svoje terpljenje s terpljenjem svojiga sina, in ga daruj nebéshkimu ozhétu sa reshenje dušh is viz. Š tém jim skashi svojo materno ljubésen, de Boga sa - nje profish.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija. Réshi, o gospod! dušhe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

5.

O gospod Jezus Kristus! darujem ti strašno shéjo, ki si jo terpél, kadar si na krishu rékel: „Shéjin sim!“ Na té beséde so rabeljni gobo v jésh pomozhili, ter jo tebi ponudli.

Šléherna kapljiza jéfiha, ki je od
 gobe na tvoje svéto telo kanila, je
 tvoje rane vkùp vlékla, ter vékshala
 tvoje terpljenje. — O Bog in zhlo-
 vek, ki omedlujesh od nar hujshiga
 terpljenja! tvoje terpljenje je smiraj
 hujshi perhajalo, ter si bil tako sa-
 pushten, de si na glas savpil: „Moj
 Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil?“
 — Umirajozhi odreshenik! Kako ve-
 lika je vender tvoja ljubésin! — Ti
 dasth svoje shivljenje sa naš grésh-
 nike, ti prelivasth svojo kri, de bi
 s njo rasshaljeniga Boga potolashil,
 ter naš pogubljenja réshil. Moj Je-
 sus! odrésheni smo, kér vpijesh na
 glas: „Dokonzhano je!“ — O sve-
 lizhar boshji! jest padem v duhu pod
 tvojim krishem na svoje koléna, in
 vpijem k tebi rekozh: O odreshenik
 svetá! ti si vse dopolnil in dokon-
 zhal, spolni tedaj tudi shélje ubogih
 dúsh v vizah, ki tolikanj shelijo gle-
 dati tvoje oblizhje.

Ozhe nash. Zheshehena si Marija.
Réshi, o gospod! dushe vérnih is
viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

6.

O jagnje boshje, ti odreshenik
svetá, ki si is ljubésni do nas svojo
kri prelil! prosim te, usmili se ubo-
gih duh v vizah. In de jih kmalo
réshish, ti darujem shalovanje zéle
natore, ktéro se je kasalo, kadar si
na krishu umiral. Ravno opoldne je
bilo, ki sta se nad tvojo smertjo sa-
vséla nebo ino semlja. Šonze je
fkrilo svojo svitlobo; temà je pokrila
zél svét; semlja se je tréfla in skale
so pokale; grôbi se odpirali, in mertvi
is njih vstajali, de bi molili tvojo
dusho, ki je ravno teló sapushala.
— Jesuf! moj prelubi Jesuf! stude-
nez vézhniga shivljenja! jest se per-
blishujem v duhu tvojimu krishu, ter
vidim, de tvoje boshje oblizhje oblé-
duje, de tvoje ozhi sgubljujejo svojo

svitlobo. — O Jezus! tvoja presvêta
 dušha ti je shé tako rekozh na je-
 siku, in sdaj she enkrat od odpresh
 svoje boshje ušta, in klizhesh na glaf:
 „Ozhe, v tvoje rôke srozhim svojo
 dušho!“ O nesapopadljivo zhudo! Je-
 sus, fin nebêshkiga ozhêta se voj-
 fkuje s smertjo, njegova presvêta
 glava se nagnuje na njegove perši;
 — Jezus umira! — Jezus je mertev
 na krishu! — Umerl je fin boshji,
 in umerl sato, de bi nam grêshni-
 kam vézhno shivljenje sadobil. O
 nar vézhi, o nesapopadljiva je nje-
 gova ljubêsen do nas!

Vézhni Bog in ozhe! jest stojim
 v duhu s Marijo in Janesam pod
 Jesusovim krishem, in ti darujem v
 sadoštenje svojih grêhov grosovitniga
 terpljenja polno smert Jesusa Kristusa.
 O osrî se vender na darovano jag-
 nje boshje, poglej presvêto telo Je-
 susovo, ki is ljubêsnî do nas mertvo
 na krishu vîši. — Svojo dušho je

srozhil v tvoje roké, v njegovim presvétim serzu pa so sbe nektére kaplje kerví, pa sbe té je is ljubésni perpravljen preliti, de bi po njih sbrisal gréhe nashe. — „En vojak mu je í sulizo stran prebodil, in is njé ste tekle kri ino voda.“ — O nebésfki ozhe! svéta nedolshna Je-susova kri do sadnje kapljize sa nas prelita te prósi sa nas gréfhniké gna-de in usmiljenja. — O dobri Bog! jest vérujem v tvoje usmiljenje, in ta véra naj daje mozh in saupanje moji dusi, kadar bo pershla moja sadnja ura, ter bom mógel iti pred tvojo sodbo. O usmiljeni Bog! pro-sim te poterdi mojo véro.

Ozhe nasf. Zhesfena si Marija. Réfhi, o gospod! dushe vérnih is viz, in daj jim vézhni mir in pokoj.

O gospod Jesus Kristus! ktéri si sa nas na svétim krishu umerl! jest shelim, de bi enkrat ravno tako vdan v voljo nebésfhkiga ozhéta umerl,

kakor si ti v njegovo voljo vdan sklenil svoje shivljenje. Kér se bo pa morebiti sgodilo, de mi bo takrat jesik oterpnel, in moje usta ne bojo môgle govoriti sato ti sdaj s otrozhjim saupanjem srozhim svojo dusho rekozh: Ozhe nebéfiki! jest ubogi gréfhnik srozhim svojo dusho v tvoje roké, ino te prosim, bodi mi sadnjo uro milostljiv, po saflushenji svojiga fina Jesusa Kristusa, ktéri s taboj in s svétim duham enaki Bog shiví in kraljuje od vékomaj do vékomaj. Amen.

Šklep.

O gospod Jesus Kristus, moj svelizhar in odrefhenik! jest ti prav ponishno darujem molitve, ki sim jih v zhaft tvojiga britkiga terpljenja in tvoje grenke smerti opravil, ino te prosim, réfhi dushe pravovérnih kristjanov is viz. Poshlji jim angelja, de jim osnani refhenje is njih jézhe, slasti pa se usmili dushe I., ktéro sim

ti posebno perporozheval. Mene pa obvari gréha ino vsiga dúshniga in teléfniga hudiga. Tvoja terpljenja polna smert na krishu naj bo moja tolashba v vsih nadlogah téga shivljenja, tvoje presvéto serzé in preboda stran naj boša moje perbeshalíshe, kadar bodem sapusihal ta svét. Po tém shivljenji pa, o Jესus! vsemi mojo dúsho v svoje nebéshko kraljéstvo, kjer s ozhétam ino s svétim duham enaki Bog shivish in kraljuješh vékomaj. Amen.

Roshenkranecz

sa duſhe v vizah.

Opomba. Kadar ſe roshenkranecz móli, ſe mora poſéбно na to glédati, de ſe ſamerkljivo móli, in de ſe ne móli ſamo, ampak de ſe v njem imenovane ſkrivnoſti tudi premifhlujejo. Kadar ſe tako móli, ſe zhuti zhlovek v duhu povſdig-njen v nebéſa k Bogu, in takrat ne móli le ſ uſtmi ampak tudi ſ ſerzam. Zhe ſe roshenkranecz tako ſa duſhe v vizah opravlja, predere oblake, in jim odpré vrata nebéſhke, mi pa ſmémó upati, de ſmo po njem ſvojim rajnkim ſtarſhem, bratam, ſeſtram, perjatlam in ſhlahtnikam v nebéſa po-magali.

Perpravljanje.

V iménu Boga † ozhéta, ino † ſina, ino ſvétiga † duha. Amen.

O Jeſuf, ſin ſhiviga Boga! ki ſi na ſvétim krishu umerl, de ſi naſ ſ Bogam ſpravil ino ſvelizhal, jeſt ſe ſdaj perpravljam v tvojo zhaſt moliti ſvéti roshenkranecz. Š hvalésh-nim in ginjenim ſerzam hozhem pre-

misljevati svéte skrivnosti tvojiga
 britkiga terpljenja, ino shelim té svoje
 molitve darovati sa uboge dushe rajn-
 kih, de bi bile po njih réfhene is
 viz. Tode fram me je ino s sha-
 lostnim serzam sposnam, de nisim vré-
 den, de bi profil sa dushe tistih, ki
 so shé pred tvojo sodbo obstali, ino
 jim le savoljo njih majhnih makeshev
 she ni dano glédati tvojiga boshjiga
 oblizhja. Dodéli mi tedaj, o moj Je-
 sus! po saflushenji svojiga britkiga
 terpljenja in grenke smerti odpu-
 shenje mojih gréhov, ubogim dusham
 v vizah pa odpušenje njih shtrafnig,
 ter jih vsemi v nebéshko veselje,
 kjer bojo tvoje velizhastvo vékomaj
 molile in mu flushile, ktéri s ozhé-
 tam ino svétim duham enaki Bog shi-
 vish in kraljujesh vékomaj. Amen.

*Molitev pred pervim shtukam svétiga
 roshenkranza.*

Zhashimo, hvalimo in molimo Je-

susa Kristusa svojiga odreshenika, ki je na Oljski Gori kervavi pot potil.

O nar dobrotljivshi Jesus! po tisti svéti molitvi, po ktéri si profil, de bi ozhe vsél od tebe grenki kélih terpljenja, in po tvojim kervavim potu, ki je v kapljizah kapal s tebe na tla, te prosim, réshi kmalo uboge dushe v vizah njih hudiga terpljenja.

Svéta Marija, mati boshja! prôsi tudi ti sa uboge dushe v vizah, ktére tolikanj hrepenijo oblizhje boshje glédati. Spomni se, kako drago je tvoj boshji sin té dushe odkupil. Škashi se jim dobrotljivo, in sadôbi jim odpushtenje njih shtrafnig, po Jesusu Kristusu tvojim sinu, ki je sa nas v vertu Gezemanu kervavi pot potil.

Sdaj môli prvi shtúk shalostniga déla svétiga roshenkranza.

Molitev pred drugim shtukam.

Zhaštimo, hvalimo in molimo Jesusa Kristusa svojiga odreshenika, ki je sa nas gajshlan bil.

O gospod **Jesuf Kristuf!** po tvo-
jim terpljenja polnim gajshlanji ino
po tvoji svéti kervi takrat prelití te
prosim sa reshenja ubogih dúsh v
vizah. **O** dodéli jim gnado, de te bojo
kmalo v nebésih glédale ino s všimi
svetniki vred zhaštile ino molile vé-
komaj.

O svéta Marija! naša svéta zér-
kev te imenuje mater usmiljeno; sa-
toraj, o deviza dobrotljiva! skashi
svoje usmiljenje ubogim dúsham v
vizah, in prôsi Boga sa-nje, de bi
zhaš njih terpljenja perkrajshal, in
jih k sebi v vézhno svelizhanje vsél.
Sadôbi dúsham pravovérnih kristja-
nov vézhni mir in pokoj, po Jesufu
Kristufu tvojim sinu, ktéri je sa naš
gajshlan bil.

Sdaj môli drugi shtúk shalofniga déla svétiga
roshenkranza.

Molitev pred trétjim shtukam.

Zhaštímo, hvalímo in molímo Je-

susa Kristusa, svojiga odreshenika, ki je sa naš s ternjem kronan bil.

O Jesuf, boshji sin! po tistih bolezhinah, ki si jih sa naš gréshnike terpel, kadar so te s ternjem kronali, te prosim, usmili se dušh v vizah. O odpústi jim, kar so po zhlovéshki slabosti pregresihle, spreglej jim shtrafnige, ktéríh she niso dostale; ino ovénzhaj jih s krono vézhniga shivljenja. —

Svéta Marija, ti troshtarza vsih shalošnih! usmili se ubogih dušh v vizah. Prôsi sa-nje, de jih Bog terpljenja réshi ino vsame v frézhne prebivališha nebéshkiga kraljéstva. O mati ljubesniva! spomni se britke shalošti, ki si jo v svojim ferzu zhutila, kadar si vidila svojiga ljubiga sina ternjevo krono na glavi iméti, ino njegovo svéto kri liti po njegovim boshjim oblizhji. Sa té shalošti voljo te prosim sa uboge dušhe, ki v vizah sdihujejo, de bi bile réshene is

svoje jézhe, po Jesusu Kristusu, shé-
gnanim sadu tvojiga teléfa, ki je sa
naš s ternjem kronan bil.

Sdaj môli trétji shtúk shalofniga déla svétiga
roshenkranza.

Molitev pred zhétertim shtukam.

Zhaštímo, hvalímo in molímo Je-
susa Kristusa svojiga odréshenika, ki
je sa naš teshki krish néfel.

Boshji svelizhar, Jesus Kristus!
molim te svojiga gosпода in svojiga
Boga, ino te prosim po tístim terplje-
nji, ki si ga prestal, kadar si teshki
krish néfel, usmili se ubogih dúsh
v vizah, in spreglej jim shtrafnige,
ki jih she niso dostale. O Jesus!
spomni se terpljenja polne poti, ki
si jo storil s teshkim krishem obdan,
spomni se svojiga hudiga oflabljenja
ino svojih padzov pod teshkim kri-
shem. Sa téga velikiga terpljenja
voljo se osri na dúshe v vizah, in
jih s tém potolashi, de jih kmalo ré-
shish is njih terpljenja.

Svelizhana deviza Marija! pomozhniza mogozhna, ki per Bogu s svojo proshnjo vse premoresh! prôfi tudi ti sa uboge dushe v vizah. Spomni se svojih marter ino neisrezheniga strahú in terpljenja, ki si ji v svojim maternim serzu zhutila, kadar si svojiga ljubesniviga sina s krishem oblosheniga frézhalá, in v nar strasnejshih martrah na krishu umirati glédala. — O ljuba mati! savoljo terpljenja, ki je takrat prebadalo tvoje serzé, se usmili dusih v vizah, ktére je Jesus po svoji dragi kervi odkupil, in ktére védno sdihujejo po uri, ko bojo réfhene, ter pojdejo Boga od oblizhja do oblizhja glédát. Prôfi sa - nje po Jesusu Kristusu, shégna - nim sadu svojiga teléfa, ki je sa naš teshki krish néfel.

Sdaj môli zheterti fhtúk shalofniga déla svétiga roshenkranza.

Molitev pred pétim fhtukam

Zhaštimo, hvalimo in molimo Je-

susa Kristusa svojiga odreshenika, ki je sa naš krishan bil.

O nar ljubesnivihi Jesus, moj gospod in moj Bog! jest te ponishno prosim po terpljenja polnim krishanji, in po smertnih britkostih, ki si jih prestal, kadar si tri ure na krishu visel. Usmili se ubogih duh v vizah, in dodéli jim gnado, de saflishijo veséle beséde, ki si jih rasbojniku na krishu rékel: „She danaf bosh v raji s manoj.“

O svéta Marija, mati milostljiva! ti si frédniza med nami gréshniki ino med svojim sinam Jesusam, Jesus pa je frédnik med nami ino med Bogam. Po tebi tedaj, o shalostna mati boshja! se pride do milosti boshje. O mati ljubesniva! sadôbi mi gnado, de moja proshnja pride pred sédesh nebéshkiga ozhéta, in de sadobim odpushtenje svojih gréhov in usmiljenje duham, ki v vizah terpijo in klizhejo naš na pomozh. Mende te

ne morem nikakor bôlj k usmiljenju nagniti, kakor zhe te opomnim tvojiga umirajozhiga sina, ki je v nar hujshih smertnih britkostih svojiga ozhéta profil rekozh: „Ozhe odpústi jim, saj ne véjo, kaj délajo! „Prôsi tedaj, o mati ljubesniva! de tudi dushe v vizah odpušhenje dofeshéjo, ter bojo réfhene svojiga velikiga terpljenja. Prôsi sa - nje po Jesufu Kristufu, shég-nanim sadu svojiga teléfa, ki je sa naf krishan bil.

Sdaj môli péti fhtúk shalofniga déla svétiga roshenkranza.

Darovanje svétiga roshen- kranza.

O Jesuf, sin boshji! odrefhenik svetá! jest ti darujem ponishno ta svéti roshenkranecz, ki sim ga v pozheshenje tvojiga britkiga terpljenja in grenke smerti opravil. Jest sklénem svoj namen s tvojim ino darujem tvoje sdihljeje, tvoje shivljenje ino tvojo kri nebéshkimu ozhétu, ka-

kor si mu jih ti sam daroval, ino te
 prosim po tvojim saflushenji, po tvoji
 tolikanj prelitih kervi, usmili se duh
 v vizah, réfhi jih njih terpljenja, ino
 vse mi jih k sebi v nebésa, kjer bojo
 sa-me Boga profile, de uidem ter-
 pljenju viz, ki shivish in kraljujesh s
 ozhétam ino svétim duham enaki Bog
 vékomaj. Amen.

Molitev k svéti materi boshji.

O svéta deviza Marija, shalošna
 mati! tvoje zélo shivljenje je bilo
 sama shalošt, nadloga ino britkost. Kér
 si se pa ponishno srozhila v nar své-
 tejšhi voljo boshjo, si pershla po poti
 terpljenja v vézhno veselje nebés-
 hke, kjer si prejéla krono hzhére nebés-
 hkega ozhéta, matere boshjiga sina,
 nevéste svétiga duha, délivke gnad
 boshjih ino kraljize nebés-
 hke. Š terd-
 nim saupanjem te she enkrat prosim,
 o mati boshja! ti ki samorefsh poma-
 gati! govôri svojo mogožno besédo

sa uboge dushe v vizah, ino prôsi Boga, de bojo kmalo s tabo sdrushene v nebésfchim kraljéstvu oblizhje boshje glédale. Prôsi pa tudi sa-me, de moja dusha enkrat, ko bo ta svét sapustila, nad tvojim finam, **Jesufam Kristufam**, milostljiviga sodnika najde, ktéri s ozhétam ino svétim duham enaki Bog shiví in kraljuje vékomaj. Amen.

Litanije

shalostne matere boshje.

Gospod! Usmili se nas.
 Jesuf Kristuf! Usmili se nas.
 O Bog! tudi sa dushe v vizah te
 prósimo usmiljenja! Usmili se jih.
 Bog ozhe nebésfchi! Usmili se jih.
 Bog fin, odreshenik svetá! Usmili se jih.
 Bog svéti duh! Usmili se jih.
 Svéta trojiza en sam Bog! Usmili se jih.

Švéta Marija! mati shaloſtna!

Švéta Marija! po ſvoji shaloſti,
ktéro ſi iméla, kadar ſi boshje
déte v nar vézhi révfhini v
ſhtalizi rodila.

Švéta Marija! po ſvoji shaloſti,
ktéro ſi iméla, kadar ti je Ši-
meon prerokoval, de bo mezh
tvojo duſho prebodil.

Švéta Marija! po ſvoji shaloſti,
ktéro ſi iméla, kadar ſi móгла
s détetam boshjim pred Hero-
deſhem v Egipt béshati.

Švéta Marija! po tvoji shaloſti,
ktéro ſi iméla, kadar ſi sgub-
ljeno déte boshje s nar vézhi
ſkerbjo tri dni iſkala, dokler
ga niſi v Jerusalemu najdla.

Švéta Marija! po veliki shaloſti
tvoje duſhe, ktéro ſi iméla, ka-
dar je Jeſuſ pred sazhétkam
ſvojiga terpljenja od tebe ſlovó
jemal.

Švéta Marija! po velikim ſtrahu

Sa-nje Boga prôſi!

tvojiga serzá, ktériga si prestala,
kadar si svédla, de so Jesusa
vjéli in k smerti obsodili.

Švéta Marija! po veliki shaloſti,
ktéro si iméla, kadar si Jesusa
ſ teshkim krishem obdaniga fré-
zhala.

Švéta Marija! po grosnim strahu
tvoje duſhe, ktériga si prestala,
kadar so Jesusa na krish per-
bijali, in je vsaki vdarez klad-
vov tvojo duſho prebadal.

Švéta Marija, po britkoſtih tvo-
jiga ljubesniviga serzá, ktére
si zhutila, kadar te je Jeful
umiraje na krishu ſvétimu Ja-
nesu srozil.

Švéta Marija! po ſtraſhni shaloſti
tvojiga serzá, ktéro si iméla,
kadar je Jeful umiraje na kri-
shu rékel: „Dokonzhano je!“
Po tém je ſvojo glavo nagnil
— in umerl.

Švéta Marija! po britki shaloſti,

Sa - nje Boga prôſi!

ktéro si iméla, kadar si vidila
mertvo Jesufovo telo f sulizo
prebošti.

Švéta Marija! po veliki shalošti,
ktéro si iméla, kadar so Jesu-
fovo telo f krisha snéli ino tebi
poloshili na koléna.

Švéta Marija! po tvoji strašni
shalošti ino solсах, ktére si to-
zhila, kadar so Jesusa Kristusa,
tvojiga ljubesniviga fina k po-
grébu nefli.

O Jesuf, ti jagnje boshji! ktéro gréhe
svetá odjémljesh.

Presanefi dúsham v vizah.

O Jesuf, ti jagnje boshje! ktéro gréhe
svetá odjémljesh.

Vflifhi solsé ino prošnje ubogih
dúsh v vizah.

O Jesuf, ti jagnje boshje! ktéro gréhe
svetá odjémljesh.

Usmilil se ubogih dúsh v vizah,
ino jih réshi.

Ozhe nash. Zheshe na si Marija.

Sa-nje Boga prófi!

Molitev.

O Jesuf! kadar si terpel ino na krishu umiral je po prerokovanji Šimeona mezh shalosti presunil ljubesnivo dusho tvoje devishke matere. Prósimo te, o krishani odreshenik! dodéli nam ubogim gréshnikam, ki shaloft in strashne britkosti tvoje matere zhasimo, de bomo po njénih proshnjah résheni vsih dushnih ino teléfnih nevarnost.

Prósimo te nadalje, o Bog! po shalosti ino terpljenji svelizhane matere boshje, ki je stala pod krishem svojiga boshjiga fina, usmili se po njénim saflushenji ino po njénih proshnjah ubogih dush v vizah, odpústi jim shtrafnige, ki jih she niso dostale, ter jih vsemi v svoje kraljéstvo, kjer bojo neisrekljivo veselje vshivale, in te s devishko materjo Marijo, ino s vsimi svetniki molile, ljubile ino hvalile v Jesusu Kristusu, gospodu nashim vékomaj. Amen.

Poboshno pozhefhenje svétih petérik ran

nafhiga odrefhenika v tolasbbo dufham
v vizah.

Perpravljanje.

O Jefuf, preljubesnivi odrefhenik svetá! s shaloftnim ferzam te glédam ranjeniga, f ternjem kronaniga, ino s sheblji na krish perbitiga. Moj svelizhar, kolikanj hudiga terpljenja fi sa naſ gréfhnike preſtal! O kako nehvaléſhen fim vender, de fim te tolikrat f ſvojimi gréhi raſſhalil. O Jefuf! odpúſti mi moje gréhe, kér ſe jih keſam, in ti obljubim, de ſe hozhem poboljſhati ino poboshno ſhiveti. Jeſt sdaj terdno ſklénem, de ſe hozhem perhodnjizh gréha ſkerbno varovati. Zhe me bo ſhe kakofhna ſkuſhnjava v njega vabila, ſe bom

vergel pod tvojim krishem na tla, bom iskal perbeshalisha v tvojih svétih ranah, ino se bom s poboshnim in otrozhjim poglédam na tebe, o krishani Jesuf! mozhniga délal, de se vfiga pregréfhniga varujem, in saflushenja tvojiga terpljenja ino tvoje svéte smerti deléshen postanem. — Špolnim serzam takiga resnizhniga kefanja ino s terdnim skleпам tebe, svojiga Boga, nikdar vezh ne rasshaliti, se podstopim svoje molitve sadushe v vizah opravljati, in te profiti, de bi jih ti po svojih svétih petérih ranah ino po svoji svéti kervi sa nas prelití réfhil is viz.

Molitev v pozheshenje svéte rane na défni roki.

O moj odreshenik, moj Bog in svelizhar! na svojih kolénih te molim, ino kushnem v duhu svéto rano tvoje défne roke. Po ti svéti rani te prosim odpushenja svojih gréhov.

Prosim te pa tudi, o moj Jezus! po bolezhinah, ki si jih na ti svéti rani terpel, kadar so te na krish perbijali, ino po svéti kervi, ki je lila is njé, usmili se ubogih dušh v vizah, odpústi jim dolg, ter jih vsemi v vézhno veselje. Slašti pa te prosim sa dušho I.

Jezus Kristus! ki si sa naš na svétim krishu umerl, usmili se po svéti rani svoje desne roke ubogih dušh v vizah.

Ozhe našh. Zhefhena si Marija.

Molitev v pozhefhenje svéte rane na lévi roki.

O moj Jezus, ki si gréfhni zhlovéfhki rod vézhniga pogubljenja réfhil! jest povsdignem svoje ozhi na tvoj krish, ino te molim ponishno. Jest kushnem v duhu svéto rano tvoje léve roke, ino te prosim po bolezhinah, ki si jih na ti svéti rani terpel, kadar so te na krish perbijali, ino

po svéti kervi, ki je lila is njé, ré-
fhi uboge dushe is viz, ino daj jim
vézhni mir in pokoj. Posebno pa te
prosim sa dusho I.

Jesuf Kristuf! ki si sa naf na své-
tim krishu umerl, usmili se po svéti
rani svoje léve roke ubogih dush v
vizah.

Ozhe nafh. Zhesfhena si Marija.
*Molitev v pozheshenje svéte rane na
désni nogi.*

O Jesuf, ti sin nebéshkiga ozhéta
ki si sa gréhe zéliga svetá na krishu
umerl! jest te molim ponishno v tvo-
jim terpljenji, ino kushnem v duhu
svéto rano tvoje désne noge. Pro-
sim te po velikih bolezhinah, ki si
jih na ti svéti rani terpel, kadar so
te na krish perbijali, in po svéti kervi,
ki je lila is njé, ozhisti dushe v vi-
zah njih makeshev, ino oveséli jih
s tim, de jim dodelish gnado kmalo

gledati svoje oblizhje. Slaſti pa te proſim ſa duſho I.

Jesuſ Kriſtuſ! ki ſi ſa naſ na ſvétim krishu umerl, uſmili ſe po ſvétu rani ſvoje déſne noge ubogih duſh v vizah.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Molitev v pozheſhenje ſvéte rane na lévi nogi.

O moj Jesuſ, ktéri ſi preboden na rokah in nogah v nesnanih bolezhinah ſa naſ gréſhnike na krishu umerl. Jeſt kuſhnem v duhu ſvéto rano tvoje léve noge, ino te proſim po bolezhinah, ki ſi jih na ti ſvétu rani terpel, kadar ſo te na krish perbijali, in po ſvétu kervi, ki je lila iſ njé, réſhi duſhe iſ viz, ino pokashi jim ſvoje boſhje oblizhje. Poſéбно pa proſim ſa duſho I.

Jesuſ Kriſtuſ! ki ſi ſa naſ na ſvétim krishu umerl, uſmili ſe po ſvétu rani ſvoje léve noge ubogih duſh v vizah.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Molitev v pozhefhenje rane na svéti strani.

O nar dobrotljivshi Jesus, ti nash odrefhenik ino frédnik med nami in med Bogam! tvoji ljubésni she ni bilo sadofti, de fi tri zéle ure v smertnih teshavah na krishu visel, ino v nesnanih britkostih saframovan umerl, ampak fi hotel, de so te tudi she po smerti f sulizo prebodli, de fi tako do sadnje kapljize svojo kri sa nash prelil. O nar svétejsi Jesus! po tvoji veliki ljubeshni, savoljo ktere fi sa nash na svétim krishu umerl ino po svéti kervi do sadnje kaplje sa nash preliti, te prosim, réfhi dushe is viz. Poséбно pa bodi milostljiv dusi I. O svelizhar boshji! daj ti ubogi dusi po rani svoje svéte strani vézhni mir in pokoj.

Jesus Kristus! ki fi sa nash na svétim krishu umerl, usmili se po

rani svoje svéte strani ubogih dušh
v vizah.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.

Litanije

od britkiga terpljenja ino smerti nashiga od-
refhenika v tolashbo dušham v vizah.

Bog ozhe nebéshki! Usmili se ubogih
dušh v vizah.

Bog sin, odrefhenik svetá! Usmili se
ubogih dušh v vizah.

Bog svéti duh! Usmili se ubogih dušh
v vizah.

Švéta trojiza en sam Bog! Usmili se
ubogih dušh v vizah.

Jesuf, ti edinorojeni in nar lju-
besnivshi sin boshji.

Jesuf, kteri si se dal is ljubésni
do nas na krishu umoriti,

Jesuf, kteri si sastran nashiga
odrefhenja pil is grenkiga ké-
liha terpljenja, ter si is strahú

Usmili se ubogih
dušh v vizah.

perhodnih marter kervavi pot
potil.

Jesuf, ki so te kakor kakofhniga
rasbojnika vjeli ino svésaniga
pred sodnika gnali, smirjali ino
f pestmi bili.

Jesuf, kateri si bil strašno neuf-
miljeno gajshlan in f ternjem
kronan.

Jesuf, kateri si f svojim krishem
vred néfel gréhe zeliga svetá.

Jesuf, kateri si bil grosovitno s
sheblji na krish perbit.

Jesuf, kateri si se na krishu ras-
pét strašno f smertjo vojskoval,

Jesuf, kateri si bil sadnjo uro, de
bi bil hudo shéjo potolashil, s
shelzhem in jesham napojen,
ino od tistih, ki so memo kri-
sha hodili v smertnih britkostih
saframovan in preklinjevan.

Jesuf, kateri si umiraje na krishu
svojo shalofno mater v nar ve-
zhih britkostih pod svojim kri-

Ufnil se ubogih duh v vizah.

shem stati vidil, in jo svetimu Janesu srozhil. Usmili se ubogih duh v vizah.

Jesuf, kateri si po tém, kadar si se shé tri ure na krishu s smertjo vojskoval, na glas savpil, svojo duho isdihnili, ino nam po svoji smerti sveti raj odperl. Usmili se ubogih duh v vizah.

O Jesuf, ti jagnje boshje, ktéro gréhe svetá odjemljesh. Persanesi ubogim duham v vizah.

O Jesuf, ti jagnje boshje! ktéro gréhe svetá odjemljesh. Vflisli sdiho-vanje ubogih duh v vizah.

O Jesuf, ti jagnje boshje! ktéro gréhe svetá odjemljesh. Usmili se ubogih duh v vizah, ter jim daj vezhni mir in pokoj.

Ozhe nash. Zheshe na si Marija.

Molimo.

O gospod Jesuf Kristuf! kateri si sa na svetim krishu umerl, usmili

se u bogih dufh v vizah, in jih ozhisti vfiga, kar koli pravizhni Bog nad nji-mi fhtrafnig vredniga najde. Daruj v njih odrefhenje svoje britko terpljenje, svojo kri, svoje rane ino svojo smert na krishu, de jim Bog spregleda njih fhtrafnige, in jih vsame v vezhno veselje. Amen.

Molitev

k shaloftni materi boshji.

O svéta Marija, mati mojiga odrefhenika! s shaloftnim ferzam se spomnim velikiga terpljenja, ki ga je prestalo tvoje ljubesnivo ferze, kadar si na gori Kalvarii pod krishem stala, ino krono marternikov flushila. Tukaj je po Simeonovih besedah mezh prebodil tvoje shalofsti polno ferze. O svéta in shegnana mati boshja! kako pazh velika ino kako neomahljiva je bila tvoja véra; kako terdno tvoje saupanje v nar modrejshi previdnost boshjo; kako stanovitna tvoja poterpeshljivost.

O svelizhana mati boshja! na-te se o-
 bernem s svojo prošnjo rekozh: Prôsi
 ti Boga sa uboge dushe v vizah. Glej!
 te uboge dushe sdihujejo po re-
 shenji is svojih nadlóg, in gotovo je ni
 med njimi kar ene, ktera bi te v shiv-
 ljenji ne bila kakor mater nashiga
 gospoda zhasčila ino ljubila. O usmi-
 ljena mati! prôsi tedaj sa svoje sapu-
 shene otroke, ki neprenehama sdihu-
 jejo in tozhijo mile solse. Prôsi Jesufa,
 svojiga ljubiga sina, de naj se usmili
 ubogih dush, ki silno veliko v vizah
 terpé. Slasti pa ti perporozhim dusho I.
 Prôsi tudi sa-me, de se bom svojih
 gréhov resnizhno kefal ino spokoril,
 poboshno ino svéto shivel, ino enkrat
 po svoji smerti terpljenju v vizah ushel.
 Nadalje ti perporozhim vse svoje te-
 lesne potrebe ino nadloge. Zhe me
 Bog obishe s bolesnijo, s krishi ino s
 teshavami me vsemi v svoje varstvo.
 Refhi me is vsih telesnih in dushnih

boshja porodniza! in mi podaj svojo

nevarnost, po Jesusu Kristusu, tvojim
sinu, gospodu našim. Amen.

Molitev

k Jesusu ino Marii,

de bi nam Bog dal frézhno sadnjo uro in
smert, in de bi bili obvarvani terpljenja
v vizah.

O nar dobrotljivſhi Jéfuf, pre-
ljubesnivi odrefhenik! proſim te s
otrozhjim ſaupanjem po tvojim britkim
terpljenji, ſlaſti pa po tiſtih ſmertnih
britkoſtih, ki ſi jih na Oljſki Gori ino
tiſte tri ure preſtal, kadar ſi na kríſhu
viſel; uſmili ſe me ſadnjo uro, in ne
ſapúſti me v mojih ſmertnih teſhavah.
Spomni ſe, de ſi mojo dúſho ſ ſvojo
kervjo drago odkupil, ino obvari jo po
ſaſluſhenji ſvojiga britkiga terpljenja,
po veliki vrednoſti ſvoje kerví, bres
dúſhniga ſtraha. Kadar ſe bo moja
dúſha od trupla lozhila, jo vſemi v
ſvoje varſtvo, de po tvoji gnadi terp-

ljenju v vizah uide, in se s taboj
v nebésih veseli.

Shegnana mati mojiga odrefhe-
nika, presrezhna deviza Marija! bodi
zhefhena in hvaljena sa vse martre,
ktere je preterpelo tvoje ljubesnivo
serzé, kadar si pod krishem stala, in
svojiga ljubesniviga sina v nar huj-
shih bolezhinah umirati glédala. O
preljubesniva mati! prosim te saupljivo,
kakor prósi otrok svojo mater,
stoj mi sadnjo uro na strani, de se s
sgrevanim serzam spovém svojih gré-
hov, ino vredno sprejemem presvéto
teló ino kri nashiga gospoda Jesusa
Kristusa. Stoj mi na strani, o shaloft-
na mati! kadar bo moja dusha sa-
pushala teló. Kadar se bode stemnilo
pred mojimi ozhmí, in jih ne bodem
mógel vezh vsdigniti proti tebi, ka-
dar bo oflabil moj jesik, in ne bo
vezh mógel sgovarjati tvojiga iména;
takrat bodi moja pomozhniza, o svéta
boshja porodniza! in mi podaj svojo

roko; pelji mojo dušho pred svojiga
fina, ino ga prôsi de naj jo milosljivi
sodi. Prôsi ga, de naj mi spregleda
terpljenje v vizah, ter me vsame
na ravnoš v vezhno veselje, kjer
ga bom s taboj, ino s vsimi svetniki
vred molil, ljubil in hvalil vékomaj.

O Jeshu, Marija in svéti Joshef!
vam dam svoje serze in svojo dušho.
Jeshu, Marija in svéti Joshef! vi mi
stojte na strani, in mi dajajte mozh
v mojih smertnih teshavah. Jeshu, Ma-
rija in svéti Joshef! vi spremite mojo
dušho v vezhno veselje. Amen.

Pozheshenje

fédem poslédnjih beséd, ki jih je Jeshu na
krishu govoril.

Perra beséda.

„Ozhe! odpústi jim, faj ne vejo, kaj déljajo.“

O odreshnik svetá, moj Bog in
svelizhar! molim te prav ponishno v
tvojim terpljenji na krishu, in pre-
mishljujem s ginjenim serzam tvoje

veliko usmiljenje, ktero si skasal, kadar si umiraje na krishu k svojimu nebeshkimu ozhétu klizal rekozh: „Ozhe! odpústi jim, saj ne vejo, kaj delajo.“ O Jesuf! kako pazh velika je tvoja ljubésen do nas. Ti profisih zlo sa svoje morivze, ino profisih ravno takrat, kadar oni tebe morijo. O Jesuf, ti si dobrota, de ji ni para! S nar hujshimi martrami obdan, umiraje profisih ozhéta, de bi bil milostljiv tvojim sovrashnikam, ino de bi jim odpustil njih hudobijo. De bi pa svojiga ozhéta k usmiljenju nagnil, jih isgovarjash rekozh: „Ozhe! saj ne vejo, kaj delajo!“

O neskonzhno usmiljeni Jesuf! odpústi tudi meni, ki sim te tolikrat mozhno rasshalil. Sdaj se kesam svojih gréhov, ino sim perpravljen po tvojim isgledu odpustiti vsm svojim sovrashnikam, in sa-nje moliti, de tudi njim Bog odpustí, kakor jest shelim, de bi meni odpustil. O Jesuf! ohrani

v meni ta sklep, de ob sodbi milost in odpuščenje svojih gréhov doséšem.

S ravno takim otrozhjim saupanjem kakor te prosim, de bi meni odpustil moje pregrehe, te tudi prosim, de bi rešil uboge duše, ktere v vizah terpe, in na pomozh in usmiljenje klizhejo. O boshji svelizhar! ti si odpustil svojim morivzam, odpústi tedaj tudi ubogim dušam v vizah, spreglej jim njih dolg, ki ga sbe niso boshji pravizi doplazhale. Amen.

Ozhe nash. Zhefhena si Marija.

Druga beséda.

„Še danaf bošh v raji s manoj!“

O usmiljeni Jesus, kteri si pershel svelizhat, kar je bilo pogubljeniga! jest molim ponishno tvojo milost, ino povelizhujem dobroto tvojiga serza, de si sgrévanimu rasbojniku grehe odpustil. On je sbe komaj svojo proshnjo dokonzhal, in ti si ga shé sagotovil, de je vflislan;

ker si mu rekel: „She danaf bosh v raji s manoj.“ O kako velika to-lashba so bile té besede umirajozhi-mu gresniku! O nar ljubesnivihi od-reshenik! kakor te je profil sgrevani rasbojnik, ravno tako te prosim tudi jest odpusjenja svojih gréhov, ino terdno saupam, de bosh tudi mene vsel v svoje nebesfko kraljestvo. — O svelizhar nebesfki, kakor pa te jest prosim odpusjenja svojih gréhov, ravno tako sdihujejo tudi uboge du-she v vizah, de bi bile reshene is viz. One serzhno shelijo biti per te-bi, de bi te gledale ino ljubile. Vse-mi jih tedaj v sveti raj, kamor si tako milostljivo sgrevaniga rasbojnika vsel, kteri je s teboj na krishu umerl. Amen.

Ozhe nash. Zhesfena si Marija.

Trétja beséda.

„Shena, glej svojiga fina! — Janes, glej svojo mater!“

O krishani Jesus, ki terpish nar

hujshi britkosti! kako mila shaloſt je vender morila tvoje otrozhje ſerzé, kadar ſi vidil ſvojo mater pod kriſhem ſolſe tozhiti. Ona ſtojí pod kriſhem vſa ſamiſhljena v tvoje terpljenje, ſerze ji od ſhaloſti poka, in bolezhine, ktere ti terpiſh, prebadajo kakor mezh njeno duſho. To viditi, o Jeſuf! poſabiſh na ſvoje terpljenje, povſdigneſh ſvoj glaſ in rezheſh: „Shena, glej ſvojiga ſina!“ Po tém ſe k Janeſu oberneſh in praviſh: „Glej ſvojo mater!“ — O umirajozhi odreſhenik! osri ſe tudi miſoſtljivo na-me ubosiga greſhnika, in me srôzhi ſvoji materi ſa ſina, de me vſame v ſvoje varſtvo. Pod njeno mogozhno roko bom vſiga gréha obvarvan, ter pojdem veſel iſ tega ſvetá.

O nar dobrotljiviſhi Jeſuf! osri ſe tudi miſoſtljivo na martre, ki jih duſhe v vizah terpijo. Glej! to ſo duſhe ſ tvojo kervijo odkupljene. One iſ ſvoje nadloge vpijejo k tebi. O

usmili se vender njih vpitja, ter jih vsemi v frezhne prebivališča nebeske, kjer te bojo ljubile in hvalile vekomaj. Amen.

Ozhe našh. Zhefhena si Marija.

Zheterta beséda.

„Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapuſtil?“

O krishani svelizhar! neisrezhenno velike so mógle biti tvoje bolezhine, in strahna grosa je móгла obhajati tvojo duſho, de si od prevelikiga terpljenja savpil: „Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapuſtil?“ —

O Bog in zhlovek, ki grosno veliko terpiſh! jeſt te molim sapuſheniga na krishu, in te proſim, nikar me ne sapuſti v mojih potrebah, poſebno pa mi ſtoj na ſtrani, kadar pride nadme poſlednja nadloga, in bom sapuſhen proti tebi ſvoje roke vsdigoval, in klizal na tvojo pomozh. Podpiraj me takrat ſ ſvojo roko, ter mi dodeli

gnado, de smertno vojsko frezhno konzham.

Prosim te tudi savoljo tvojiga huda terpljenja na krishu, usmili se sapushenih duh v vizah, ktere jokaje in shalovaje svojiga odreshenja zhakajo. Vflisli, o gospod! njih sdi-hovanje, ter jim daj vézhni mir in pokoj. Amen.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.

Péta beséda.

„Shéjen sim!“

— O moj Jesuf, Bog in zhlovek, ki sdihujesh na krishu! kdo samore povédati, kako neisrezheni hudo si se ti sadnje ure na krishu s smertjo vojskoval? Kdo je v stanu sapopasti, kako velika je bila tvoja ljubésen do nas, de si hotel sa nas tolikanj bolezhin in terpljenja prestati? — O resnizhno huda in teshavna je bila tvoja vojska s smertjo. — S ranami obdan, s ternjevo krono na glavi,

na rokah in nogah s sheblji preboden viših na krishu, in klizheh na glaf: „Shéjen sim!“ O nar ljubesnivhi Jesuf! možno me je fram mojih gréhov, ki sim jih po nesmérnosti storil, ino sa ktére si se ti umiraje na krishu po svoji hudi shéji spokoriti hotel. O odreshenik boshji! odpústi meni ubogimu gresniku moje pregréhe, spreglej pa tudi ubogim dušham v vizah vse shtrafnige, ki jih she niso dostale. Potolashi f tém njih shéjo po nebeskim kraljestvu, de jih kmalo refhih njih terpljenja, ter jih vsameh tje, kjer te bojo v tvojim velizhastvu gledale, ljubile in molile vékomaj. Amen.

Ozhe nash. Zhefhena si Marija.

Shésta beséda.

„Dokonzhano je!“

Kadar je Jesuf jesiha pokusil, je djal: „Dokonzhano je!“ O boshji odreshenik svetá, in frédnik med nami

in med Bogam! Refnizhno veliko je delo, ki si ga ti dokonzhal! Ti si kelih terpljenja do sadnje kapljize sprasnil, si doterpel svoje terpljenje, doprelival svojo kri, in dokonzhal poslednjo kervavo vojsko s smertjo, in tako gresfni zhlovesfki rod pogubljenja reshil. Moj odresfhenik, moj gospod in moj Bog! s framovanjem in serzhno shalostjo objokujem svoje gréhe, in obljubim, de se hozhem poboljsfhati, in nikdar nikdar vezh ne gresfhati. Pod tvojim krishem stojé te prosim odpusfhenja svojih gréhov. — Ker pa tvoje usmiljenje nima konza ne kraja, te tudi prosim, resfi uboge dushe isviz, pokrajshaj zhasf njih terpljenja, ter jih sprejmi v sfvéte prebivalisfha nebesfhe, de bojo Boga sa-me profile, de bom tudi jest enkrat s njimi vred tebe, ljubesniviga in usmiljeniga ozhe-ta in sfvétiga duha gledal, ljubil, hvallil in molil vékomaj. Amen.

Ozhe nash. Zheshena si Marija.

Šédma beséda.

„Ozhe, v tvoje ròke srozhim svojo dusho!“

O preljubesnivi **Jesuf!** kateri si pokasal, de si pokorni sin vézhniga ozhéta do smerti na krishu. Kako se ti hozhem po vrédnosti sahvaliti, de si se daroval sa naš nebeshkimu ozhétu?

Vredna je ta skrivnost, de jo mólimo! **Jesuf** umiraje she sadnjikrat vsdigne svoj bledi obras, odprè svoje usta, in rezhe pojemaje: „Ozhe, v tvoje ròke srozhim svojo dusho!“ — **O** nebesški ozhe! **Jesuf** je sa naš greshnike umerl, in tvojo pravizo po svoji smerti potolashil. **Jesuf** je dopernesel dar našhiga odreshenja, in je s svojo kervjo sbrisal sodbo, po kateri bi bili mi mógli vékomaj pogubljeni biti. — **O** nar ljubesnivihi ozhe nebesški! naj ne bo terpljenja polna smert tvojiga sina nad mano, ubogim gréshnikam sgubljena; dushe vérnih pa naj bojo po tém odreshenji tvojiga sina réshe-

ne is viz. Vsemi jih v nebéſa, kakor jemljesh tiſte, ktérih ſe uſmilish. Glej! one ſo odkupljene ſ kervjó tvojiga ſina. — Kadar bo pa meni sadnja ura odbila, mi dodéli po ſaſluſhenji Jeſufa Kriſtufa to gnado, de ſ potolaſhenim ſerzam ta ſvét ſapuſtim, ino umiraje miſlim in govorim: Ozhe! v tvoje rôke ſrozhim ſvojo duſho. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Litanije

ſa duſhe v vizah.

Gospod! uſmili ſe ubogih duſh v vizah.

Jeſuf Kriſtuſ! uſmili ſe ubogih duſh v vizah.

Gospod! uſmili ſe ubogih duſh v vizah.

Bog ozhe! kateri si jih vstvaril.
 Bog sin! kateri si jih odréshil.
 Bog svéti duh! kateri si jih posvétíl.
 Svéta trojiza en sam Bog! v kteriga so vérovale.

Jesuf, ti neskonzhna milost, v ktero so upale.

Svéta Marija. Sa-nje Boga prôsi.
 Vsi svéti angeljzi in arhangeljzi.
 Vsi svéti ozhaki in preroki.
 Vsi svéti aposteljni in evangelisti.
 Vsi svéti marterniki in sposnovavzi.

Ve svéte devize in vdove.

Vsi svéti spokorniki ino spokornize.

Vsi svetniki in isvoljeni boshji.

Bodi jim milostljiv. Persanesi jim, o gospod!

Bodi jim milostljiv. Réshi jih, o gospod!

Od vsiga hudiga. Réshi jih, o gospod!

Odvsih she nedostanih shtrafnig. Ré-

shi jih, o gospod!

Usmili se jih.

Sa-nje Boga profite.

Od grosniga odlozhenja od tvo-
jiga oblizhja.

Od njih terpljenja polniga hrepe-
nenja po nebésh.

Po saflushenji svojiga vzhlove-
zhenja.

Po svojim kerstu in svétim postu.

Po kervavim potu, ki si ga na
Oljski Gori potil.

Po svojim grosovitnim gajshlanji,
in kronanji.

Po nesenji teshkiga krisha.

Po svoji britki smerti na krishu.

Po svojim vstajenji.

Po svojim zhaftitljivim v nebohodu.

Mi ubogi gréshniki.

De ubogim dusham v vizah njih
shtrafnige polajshash.

De njih ozhishevanje dokon-
zhash.

De jih s glédanjem svojiga bosh-
jiga oblizhja oveselish.

De njih terpljenje v vézhno ve-
selje spreminish.

Réshi jih, o gospod!

Prósmo te, vlishhi nas!

Jagnje boshje! ktero gréhe svetá
odjémljesh. Persanesi jim, o gos-
pod!

Jagnje boshje! ktero gréhe svetá
odjémljesh. Réshi jih, o gospod!

Jagnje boshje! ktero gréhe svetá
odjémljesh. Usmili se jih, o gospod!

Kriste slišhi nas!

Kriste vslisshi nas!

Ozhe nash i. t. d.

De dušham pravovérnih kristja-
nov vézhni mir in pokoj podelish.

Prósimo te, vslisshi nas!

Molimo.

O Bog, stvarnik in odreshenik
vših vérnikov dodéli dušham svojih
flushabnikov ino flushabniz odpu-
shenje vših gréhov, de milostljivo od-
pusjenje, ki so ga védno sheléle, po bo-
gabojezhnih prošnjah doséshejo, po Je-
susu Kristusu, gospodu nashim. Amen.

Šprejmi milostljivo, o gospod! to
mojo molitev, ki sim jo is ljubesni sa

uboge dušhe v vizah opravil, ter mi
 daj gnado in mozh, de svoje shiv-
 ljenje poboljšam, se svojih gréhov
 zhe dalje bôlj ozhištim, po resnizhni
 poboshnosti tvoje ozhétove ljubésni
 vréden postanem, in te kdaj s vi-
 zanja réshenim dušham ino s vsemi
 svetniki vred glédam, ljubim, hvalim
 in molim, po Jesusu Kristusu gospodu
 našhim, kteri s taboj ino s svétim
 duham enaki Bog shiví in kraljuje
 od vékomaj do vékomaj. Amen.

Šédem profhenj

**fvétiga ozhenafha v odrefhenje
dufh is viz.**

— Ozhe nafh, kateri si v ne-
béfih! Tako naf je Jeshuf Kristuf
moliti uzhil, in nam je obljubil, de
nam bosh dal, o Bog! zhéfar koli
te bomo v njegovim iménu profili,
de bosh tako ti po svojim sinu pove-
lizhevan. S saupanjem v to obljubo
te prosim, ozhe nebéfiki! daj mi dar
vére, upanja, ljubésni ino refnizhne
grévenge storjenih gréhov. Prosim
te pa tudi, réfhi uboge dushe, ki v
vizah terpijo. O nar dobrotljivfhi Bog!
glej, té uboge dushe hrepenijo po
nebéfih, one sdihujejo ino klizhejo v
svojih nadlogah. O vflifhi njih vpitje,
ino rasveséli jih s vézhnim svelizha-
njem, po Jeshufu Kristufu, gospodu na-
fhim. Amen.

Posvezhenó bodi tvoje imé!

O Bog! posvezhenó, zhesheño in hvaljeno naj bo tvoje imé od vsih angeljzov ino svetnikov v nebésih. Pozhesheño naj bo od vsih, ki shivijo na semlji ino tudi od mene, tvojiga nar bòlj nevrédniga otroka. — Jést zhasim, hvalim ino povelizhujem tvoje presvéto imé, ino perferzhno prosim, réshi uboge dúshe is viz, de ga bojo tudi one zhasile ino molile sdaj in vékomaj. Amen.

**Pridi k nam tvoje kraljé-
stvo!** Preljubi ozhe! kakor te mi semljani prófimo, de bi perfhlo k nam tvoje kraljéstvo, ravno tako te tudi prófimo, de bi naš vsiga gréha varoval ino v dobrim podpiral. Bodi pa tudi ubogim dúsham v vizah milostljiv, ino jih réshi kmalo is viz. Vse-
mi jih skoraj v svoje nebésško kraljéstvo, po ktérim tolikanj hrepenijo. **O preljubi ozhe!** usmili se téh ubogih sapushenih dúsh, odpri jim vrata nebésške, ter jih sprejmi v frézhne

prebivališča, ktere jim je Jezus Kristus po svoji kervi sadobil. Amen.

Sgôdi se tvoja volja kakor v nebésih tako tudi na semlji! Tvoja boshja volja je, ozhe nebésiki! de bi nobeden ne bil pogubljen. Prosim te tedaj, obúdi v mojim serzu resnizhno grévengo mojih gréhov, in terdni sklep, de te ne bom nikdar vezh rasshalil. Dodéli mi gna-do, de pokoren tvojim sapovedim shivim in umerjem, ino po tém nebésiko kraljéstvo doféshem. — Tvoja volja je tudi, de se morajo dushe naših rajnikih v vizah od vsiga tudi nar manjšhiga gréha ozhifiti, préden pojdejo glédat tvoje boshje oblizhje. O pravizhni Bog! té uboge dushe so sadovoljne s tvojo presvéto voljo, in se ponishno podvershejo tvoji pravizhni sodbi. Mi semljani pa te sa-nje milosti prófimo. O nar dobrotljivshi ozhe! osri se na neskonzhno saflushenje Jesusa Kristusa, tvo-

jiga fina, in okrajshaj savoljo nje-
goviga britkiga terpljenja zhaš njih
marter, ter jih vsemi vnebéshko drush-
bo svojih angeljzov ino svetnikov,
kjer bojo tvojo voljo vékomaj spolno-
vale, in tvojo pravizo molile. Amen.

Daj nam danas našh vsak-
danji krùh! O vézhni Bog, dobrot-
ljivi ozhe! tvoja mila ozhétova roka
daje tolikanj ljudém vsakdanji krùh.
Tudi meni si dajal zél zhaš mojiga
shivljenja ne le krùh ampak tudi svoj
shégen per vših mojih rezhéh. Jest
nehvaléshna stvar pa sim tebe, nar
boljshiga ozhéta, s svojimi gréhi sha-
lil. O persanesi mi moje gréhe! —
Odpústi pa tudi ubogim dusham v vi-
zah gréhe, ino spreglej jim shtraf-
nige, ktere she zhakajo na-nje. O
nar dobrotljivshi ozhe! usmili se tih
sapushenzov, ki is viz sdihujejo k
tebi, obrisshi s tém njih solsé, de jih
kmalo réshish njih martar, po lju-
bésni tvojiga fina Jesusa Kristusa,

kteri je sa naſ gréſhnikе grenko smert na krishu preſtal. Amen.

Odpúſti nam naſhe dolgé, kakor tudi mi odpuſhamo ſvojim dolſhnikam! O miloſtljivi ino uſmiljeni Bog! mi ſpoſnamo, obſhalujemo ino objokujemo vſe ſvoje gréhe, ſ ktérimi ſmo tebe, preljubesniga ozhéta, raſſhalili. Prósimo te uſmiljenja, pa ne le ſa ſebe, ampak tudi ſa duſhe pravovérnih kriſtjanov, ktere ſo ſe ſhé lozhile od tega ſvetá. Odpúſti jim po dragi kervi ſvojiga ſina dolg, ki ga imajo tvoji boſhji pravizi ſhe doplazhati, ter jih réſhi njih terpljenja. Amen.

Ne vpelji naſ v ſkuſhnjavo! Mólimo te, o Bog in ozhe! ino te Prósimo, kakor profijo otrozi ſvojiga ozhéta, nikar ne ſkuſhaj ſ ſkuſhnjavami naſhe ſveſtobe, temuzh podpiraj naſ ſ ſvojo gnado, kadar bo naſ v naſhih nadlogah ſerzhnoſt jéla ſa-puſhati, ali kadar bo naſ ſkuſhnjava

obhajala, de nam nozhesh pomagati. — Ozhe nebéshki! kakor sa sebe, ravno tako sdihujemo tudi sa svoje rajnke v vizah k tvoji dobroti. O pokrajshaj zhas njih ozhishevanja, spreglej jim milostljivo, kar so po zhlovéshki slabosti hudiga storili, in stóri jih deléshne vézhniga svelizhanja, po Jesusu Kristusu, tvojim sinu gospodu nashim. Amen.

Réshhi nas od hudiga! O preljubi Bog! vflishi nashe proshnje, ki jih dan sa dnévam opravljamo, de bi nas hudiga, nar vézhiga hudiga na semlji, gréha obvaroval. — Le gréh nam pobere nebésa, nam vsame tvojo ozhétovo ljubésen in otroštvo boshje. Téga hudiga nas réshhi, o gospod! — O nar dobrotljivshi ozhe! kakor te prófimo, de bi nas vfiga hudiga réshil, ravno tako je tudi nasha proshnja do tebe, de bi tudi dushe nashih rajnkih bratov in sester réshil is njih nadlóg. Špústi jih she

danaf is strafhniga hudiga — is viz.
 Téga te prófimo, o preljubesnivi ozhe!
 po saflushenji Jesufa Kristufa, tvo-
 jiga fina gospoda nashiga, ktéri f
 taboj in svétim duham enaki Bog
 shiví in kraljuje od vékomaj. Amen.

Zhefhena fi Marija

v odrefhenje dufh is viz.

Zhefhena fi Marija, gnad fi polna!

O presrézhna deviza Marija! ve-
 selim se, de ti je Bog tako veliko
 gnado fkasal, de te je sa mater na-
 shiga gospoda, nashiga Boga isvolil.
 Nimamo je v svojih potrébah ino nad-
 logah vézhi pomozhnize, kakor si ti!
 Ti si delivka boshjih gnad. — O go-
 vôri svojo mogožno beséda sa-me
 ubosiga gréshnika, de mi Bog moje
 gréhe spregléda, in jest po resnizh-
 nim poboljšhanji svojiga shivljenja
 tvoje svéste materne ljubésni vréden
 postanem. Sprôfi tudi ubogim dufham

v vizah milostljivo persanefenje njih
shtrafnig, in naglo refhenje is kraja
njih marter.

Gospod je s taboj!

O svelizhana deviza Marija! go-
spod je s taboj. Bog ozhe je s taboj,
s svojo ljubesnivo hzherjo. Bog sin
je s taboj, s svojo devishko materjo.
— Bog svéti duh je s taboj, s svojo
neomadeshevano nevésto. O presfrézh-
na deviza Marija! tebe je svéta tro-
jiza s nar vézhimi zhudeshi svoje
vfigamogozhnosti ino ljubésni obda-
rovala; satoraj te prosim, o ljuba
mati! prôsi sa-me ubosiga gréshnika,
de me Bog obvaruje vsih dushnih
ino telésnih nevarnost. Prôsi tudi sa
uboge dushe v vizah, de jih Bog k
sebi vsame, kjer bojo njegovo boshje
velizhastvo molile ino hvalile véko-
maj. Amen.

Shégšana si med shenami!

O presfrézhna mati Marija! ti si ref-

nizhno nar bolj shégnana od vseh mater! ti si rodila svojiga stvarnika, in si prezhista deviza ostala. O visoko pozhešhena deviza! ti si svelizharja rodila na svét. Ti si mati nashiga odreshenika, ti si nasha frédniza in nasha besédniza, toraj te prosim, stoj mi na strani, kadar pridem v nevarnost Boga s velikim gréham rasshaliti ino njegovo gnado sgubiti. — Prôsi tudi Jesusa, svojiga sina, de bi réshil uboge dushe is viz, ktere védno shelijo gledati boshje oblizhje Pomagaj jim, o mati dobrotljiva! de se njih shelje spolnijo, ter bodo sprejéte v prebivališha nebéshke. Amen.

Shégnan je sad tvojiga telésa, Jesus!

O presvéta boshja porodniza! prosim te po veliki skrivnosti vzhlovezhenja Jesusa Kristusa, stoj mi na strani, de vse svoje slabe nagnjenja ino hude sheljé premagam, in svoje gréhe s grenkimi solsami objokam,

de odrefhenje, ktéro je vzhlovezhenje Jesufa Kristufa, tvojiga fina, na svét perneslo, nad manoj, ubogim gréshnikom, ne bo sgubljeno, Prôsi tudi milostljiviga Boga, de bi dufham v vizah persanéfel, ter jih prav kmaló réfhil is njih jézhe. Šprôsi jim to gnado po Jesusu Kristuf, shégna-nim sadu svojiga teléfa. Amen.

Svéta Marija, mati boshja!

O mati nashiga odrefhénika, milostljiva deviza! ti si moje perbeshalifhe v vsih mojih dufhnih nevarnostih, s kterimi se moram vojskovati. O mati preljubesniva! tebi je snano, kako globoko se snajdem v gréhih, pomagaj mi, de se jih resnizhno kesam, ino svoje shivljenje poboljšham. Prôsi Boga, de naj me tukaj tepe, de mi na unim svétu persanese. Slasti pa prôsi sa uboge dushe v vizah, de bi se jih Bog ufmilil. Glej, o Marija! té shalofne ino sapufhene du-

šhe so te v svojim shivljenji kakor mater našhiga gospoda zhaštile, ljubile in se perporozhevale in perpozhevale tvoji prošnji; spomni se tedaj sdaj njih terpljenja, in prôsi sanje, po Jesufu Kristusu, gospodu našhim. Amen.

Prôsi sa naš gréshnike!

O svéta Marija, ktere beséda per Bogu veliko velja! sprôsi mi odpusshenje mojih gréhov, sprôsi mi pa tudi rasšvetljenje, modrost in mozh, de bom, kar je dobriga, sposnal in vselej storil. O mati dobrotljiva! ti si perbeshalishe gréshnikov, ino nikogar ne sapustish, ki se svojih gréhov rešnizhno keša, in je perpravljen perhodnjizh poboshno shivéti. Jest, o Marija! sim sdaj sklenil gréhe obshalovati in prihodnjizh poboshno shivéti. De me pa Bog sa praviga spokornika sprejme, mi je potreba tvoje mogozhne prošnje. O ne odrezi

mi je tedaj, o Marija! — O mati usmiljenja prôfi tudi sa uboge dushe v vizah, ktere imajo savoljo svojih gréhov she nektére martre terpéti, ino so sa téga voljo odlozhene od nebéshkiga veselja. O mati preljuba! nikar ne jenjaj sa-nje profiti, dokler jim ne sprofisih odpushtenja vsih shtrafnig, po Jesusu Kristusu, svojim sinu gospodu nashim. Amen.

Sdaj in nasho smertno uro!

Svéta Marija, mati nashiga odrehtenika! prôfi Boga sa nash, ne le dokler shivimo na svétu, ampak tudi nasho smertno uro. Daruj mu sa nash svoje terpljenje in svojo shalost, ki si ju tisti dan prestala, ko je tvoj boshji sin na gori Kalvarii umerl. Prôfi sa nash uboge gréshnike, de frézhno umerjemo ino po tvojih maternih profshnjah martram v vizah uidemo. — Prôfi pa tudi, o mati ljubesniva! sa tiste, kteri po pravizhni boshji

sodbi savoljo svojih gréhov v vizah
terpijo. Glej! té dushe so te v svo-
jim shivljenji ljubile, in so po kervi
tvojiga ljubiga sina odkupljene. Ne
pústi tedaj, o Marija! de bi she v
svoji jézhi sdihovala ino na pomozh
klizale, ampak prôsi sa-nje, de jih
Bog vsame v vézhno svelizhanje,
po Jesusu Kristusu, tvojim sinu go-
spodn našim. Amen.

masnih in drugih molitev.

ljubbi zavoljo tvojih grehov v vizah
 terpijo. Glej! te duha so te v tvo-
 jim shviljenji ljubile, in so po ker-
 tvojega ljubeča srca odkupljene. Ne
 pusti tedaj, o Marija! da bi tve v
 tvoji ježi sdihovala ino na pomoč
 klicale, ampak pridi sa-nje, da jih
 Bog vsame v večno svelizhanje,
 po Jesulu Kristulu, tvojim sinu go-
 spodn našim. Amen.

do zginjanja tiam, najsi tiam
 se en, dan sa-nje! ~~prosi~~ ~~prosi~~ ~~prosi~~
 tudi kapana, tudi an omizja reklo
 našo smertno oro. Daraj mi sa-nje
 svoje terpljenje in svoje shaloš, ki
 si pa nisi dan prešla, ko je tvoj bosh-
 p in na gori Kalvarij umert. Prosi
 sa-nje uboge grešnice, da srež-
 no umiramo ino po tvojih maternih
 prihodih hazi v našim bledem.
 Prosi pa tudi, o mati ljubečiva!
 sa-nje, ki po pravzami bosh-

II.

PERSTAVEK

mafhnih in drugih molitev.

II.

PERSTAVEK

malshin in drugh molitev.

Sjutrajna molitev.

V iménu Boga † ozhéta, ino si-
† na, ino svétiga † duha. Amen.

Všigamogozhni vézhni Bog, stvar-
nik in varh vsih stvarí! pred taboj
padem na svoje koléna, ino se ti sa-
hvalim is globozhine svojiga serza,
de si me nozojshno nozh obvarval
všiga hudiga na dušhi in na teléfu.

Dobrotljivi ozhe nebeshki! prav
ponishno te prosim, dodéli mi po svoji
neskonzhni milosti to gnado, de te
danaf in vse svoje shive dni s no-
benim gréham rasshalil ne bom. Va-
ruj me salésovanja peklénškiga du-
ha, ino obvaruj me všiga dušhniga
ino teléfniga hudiga.

Kar koli bom danaf ta dan do-
briga mislil, govoril storil, ali hudi-

ga preterpel; shelim, de bi bilo vse v tvojo zhaft in hvalo.

Sdaj pa terdno fklénem, de se bom danaf vsaziga, tudi nar manjšiga gréha varoval. Slaſti pa se hozhem tiſtiga gréha varovati, v ktériga ſim nar bòlj nagnjen.

Švéta Marija, mati boshja! in vſi ljubi ſvetniki boshji! profíte ſa-me Boga, de ga danaf s nobenim gréham raſſhalil ne bom. Švéti angelj varh! ti ſi mi dan od nebéſhkiga ozhéta, de me varujeſh na vſih mojih potih, varuj me tedaj, de danafni dan nobeniga gréha védama ſtoril ne bom. Vſéga tega te proſim, o Bog! po Jeſufu Kriſtuſu, goſpodu naſhim. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Véra.

Sdaj pa pojdem ſpolnovati voljo boshja v iménu Boga † ozhéta, ino ſi † na, ino ſvétiga † duha. Amen.

O p o m i n. Zhe imaſh zhaſ, obúdi ſhe tri boshje zhédnoſti: véro, upanje ino ljubéſen.

Djanje vére.

Moj Bog! vérujem v tebe, praviga shiviga Boga, ediniga v natori in trojniga v pershonah: ozhéta, fina in svétiga duha. Vérujem, de je sin boshji druga pershona v svéti trojizi sa naš zhlovek postal, terpel in umerel; de je tretji dan od smerti vstal, in de po svojim v nebohojenji sedi na desnizi Boga ozhéta, in bo pershel sodit shive in mertve. Vérujem, de je Jesus Kristus svéte sakramente postavil, de nobeden bres vére in kersta, in po tém, kadar v gréh pade, bres pokore svelizhan ne bode! Vérujem de je gnada boshja všim potrebna. Vérujem tudi, de ti moj Bog vse dobro s dobrim in vse hudo s hudim plazhujesh, de nam nashe saflushenje samo skosi tvoje pomaga. Vérujem neumerjozhnost zhlovéshke dushe. Vérujem sadnjizh tudi vse, kar si ti skosi tvojo svéto katolsko

zérkev sapovédal vérovati, in de sunaj tiste nobeden svelizhan ne bode. Vse to pa sato vérujem, kér si ti to rasodel, kateri si vézhna modrost in resniza. V ti in sa to katolsko véro shelim shivéti in umréti. O moj Bog! poterdi me s svojo gnado v ti svéti véri.

Djanje upanja.

Moj Bog! terdno upam po saflushenji, terpljenji in smerti mojiga gospoda in svelizharja Jesusa Kristusa sadobiti odpushtenje vsih svojih gréhov. Saupam s tvojo gnado in pomozhjo tvojo voljo dopolniti, gréha se varovati, in tako vézhno veselje in svelizhanje dosézhi. In vse to upam sato, kér si ti, moj Bog! to obljubil, kateri si vsigamogozhen, neskonzhno dober in svést v svojih obljubah, toraj ne moreh ne goljfat, ne goljfan biti. Moj Bog in gospod! stóri shevékshi to moje upanje.

Djanje ljubésni.

Ljubim tebe, moj Bog! is zéli-
ga serza in zhes vse, sato, kér si ti
sam v sebi nar vékshi, vse ljubésni
in zhashti vrédna dobrota in lepota.
Is té ljubésni do tebe, je meni mozh-
no shal vsh gréhov mojiga zéliga
shivljenja; kér sim s njimi tebe svo-
jiga Bogá rasshalil: in si naprejsa-
mem od sdaj na dalje tebe, svojiga
Bogá nikoli vezh ne rasshaliti, tebi
samimu shelim flushiti, tebi v vsh
rezhéh dopasti, svojiga blishnjiga ho-
zhem savoljo tebe, ko sam sebe lju-
biti, in tako shelim v ti ljubésni shi-
véti in umréti. O Bog! vshgi v meni
ogenj tvoje ljubésni, de bom v svo-
jim serzu gorézho ljubésen do tvoje
dobrote védno ohranil. Amen.

Svezhérna molitev.

V iménu Boga † ozhéta, ino si-
† na, ino svétiga † duha. Amen.

Ko sim davi vstal, je bilo pervo moje délo, o Bog! de sim te hvalil ino sim povelizheval tvoje svéto imé. Ravno tako shelim tudi nozroj ta dan dokonzhati. Sjutraj moja pervá in svezhér moja sadnja misel si ti, moj Bog! Hvala tebi; kér si mi danafhnji dan sopet tolikanj dobriga skasal. Bodi sahvaljen sa ljubésen, usmiljenje, persanafhanje in gnade, ki si mi jih danaf delil.

Sdaj bom preglédal svojo vést, de bom vidil, kako sim se danaf sadershal. — Ali sim svoje obljuje in sklepe spolnil? — Ali sim poboshno ino bogabojézhe shivel? — Ali sim dobre déla dopernafhal, kolikor sim mógel? — Ali nisim nikogar rasshalil? — Ali sim svoje strasti krotil? i. t. d. —

O milostljivi Bog! rudezhiza me obhaja; kér vidim, de sim te danaf sopet vezhkrat rasshalil. Marfikaj dobriga sim samudil, ino dolshnosti, ki jih imam do Boga, do sebe ino do blish-

njiga, nisim na tanko spolnoval. Ti pa, o Bog! si se danas nad manoj spet milostljiviga ozheta skasoval. Jest nehvalésna stvar ne vem boljshiga sveta, kakor pred tabo pasti na svoje koléna ino te usmiljenja profiti rékozh: O milostljivi Bog! persanesi mi moje prestopke, kér vésh, de sim slab, ino te vender ljubim. Dobrotljivi Bog! imej poterpljenje s manoj, in mi daj zhas in pomozh, de se resnizhno poboljšham. Daj, de se bo vse, kar je dobriga v mojim serzu globoko vko-reninilo, in obrodilo obilno sadú.

O nar dobrotljivshi Bog! ti si me vstvaril, de tebi slushim, sa tega voljo ti darujem vse, karkoli sim danas f tvojo pomozhjo v povelizhanje tvojiga svetiga iména dobriga storil in hudiga prestal. Naj ti dopade, ljubi ozhe! ta majhni dar, ki isvira is mojiga hvalésniga serza. Nikar ga ne saversi. Varuj me nozój to nozh vse nesfrézhe, kér sim v tvoji roki. Daj

lahko nozh všim bolnim, nesfrézhnim, shalostnim in ubogim, de tebe svojiga dobriga ozhéta zhašté in hvalijo. Daj tudi ubogim dušham v vizah vézhni mir in pokoj. Vfiga téga te prosim po Jesusu Kristusu tvojim sinu, kteri naš je po svojim terpljenji in smerti na krishu vézhniga pogubljenja réshil.

O svelizhana deviza Marija! sa Bogam moja nar vézhi pomozhniza! ješt srozhim ponishno v tvoje varstvo svojo dušho ino teló, ter te prosim, varuj me vših mojih vidnih in ne vidnih sovrašnikov.

Ti pa moj angelj varh, ki svojiga in mojiga nebéshkiga ozhéta od oblizhja do oblizhja glédash, zhuj nad manoj nozój to nozh, varuj me nezhištih sanj; in zhe Bog da, de jutro sdrav všanem, me vodi po poti pravize ino resnize, de pridem tje, kjer ni vezh nobene nozhi, v kraljéstvo vézhne luzhi in svétiga mirú;

de pridem k Bogu in k ozhétu mojiga gospoda in odreshenika Jesufa Kristusa, kteri s Bogam ozhétam in svétim duham shiví in kraljuje Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

Ozhe nash. Zhesfena si Marija. Véra.

Sdaj shelim pozhivati v iménu Boga † ozhéta, ino si † na, ino svétiga † duha. Amen.

Š v é t a m a f h a .

Molitev

pred svéto mafho.

V iménu Boga † ozhéta, ino si-
† na, ino svétiga † duha. Amen.

O moj Bog! jest uboga gréfhna
stvar se komaj upam stopiti pred tvoj
svéti oltar, kér me vést savoljo ve-
likiga shtevila mojih gréhov grise
in pezhe.

Tode, o nar svetejshi ozhe ne-
béfhki! jest sdaj sposnam svoje pre-
gréhe, se ti jih s ponishnim in sha-
lostnim serzam obtoshim, ino terdno
sklénem, de se bom sanaprej gréha
skerbno varoval, in tebe, svojiga
Boga, nikoli vezh ne rasshalil.

Daj mi gnado, o Bog! de bom
vrédno in spodobno per tí svéti ma-
fhi, ki jo bo sdaj posvezheni mafh-

nik v spomin kervave daritve na krishu Bogu daroval. De tako sadú té presvéte daritve deléshen postanem. Amen.

Perstòp.

Osri se, o dusha moja! na svéti oltar, in se spomni nar vézhjih boshjih dobrót. Glej! Bog je svojiga sina v smert dal, de bi nam po svoji smerti nebéfa odperl. — O gospod! tvoje usmiljenje do nas je neskonzhno veliko. — Mas hnik perstopi k oltarju, jest pa se v duhu blisham k krishu svojiga odreshenja, od ktériga pride oveseljenje in milost toliko in toliko ljudém. Tudi sa-me, o krishani Jesus! si svojo drago kri prelil, in svoje nedolshno shivljenje Bogu daroval. Sa téga voljo te bom hvalil, o boshji svelizhar dushe moje! vse dni svojiga shivljenja. Amen.

Gospod usmili se naš

ali

Kirie elejfon.

Gospod, usmili se mene! — Bog ozhe! ki si me vstvaril, de te hvalim, dodéli mi, de sim v tvoji gnadi, in de do konza tvoj ostanem. — Bog odrefhenik! ozhisti me vsih mojih gréhov, in daj de tvoje darovanje na krishu nad mano ne bo sgubljeno. — Bog svéti duh! posvéti me, de dan na dan boljshi perhajam. — Usmili se mene, trojedini Bog! sdaj in ob zhasu smerti moje. Amen.

Šlava Bogu

ali

Gloria.

Opomba. Šlava Bogu se ne móli, zhe se mashtnik po kirie elejsonu koj proti ljudstvu oberne.

Šlava Bogu na vishavah in mir ljudém na semlji, kteri so prave volje.

Hválimo te, zhaštimo te, mólimo te,
 povikshujemo te, hvaléshni smo ti
 nad tvojo veliko zhaštjo. Gospod, Bog,
 nebéshki kralj! Bog vfigamogozh-
 ni ozhe! Gospod Jesus Kristus, edi-
 norejeni sin! Gospod Bog, jagnje
 boshje, sin ozhéta! kateri gréhe svetá
 odjémljesh, usmili se nas; kateri gréhe
 svetá odjémljesh, vslifhi mojo prosh-
 njo; kateri sedish na desnizi ozhéta,
 usmili se nas. Kér sam ti si svét; sam
 ti gospod; sam ti nar vikshi, Jesus
 Kristus s svétim duham vred v zhašti
 Boga ozhéta. Amen.

Berilo

is lista sv. Pavla aposteljna do Rimljanov v 12.
 postavi, v 9. versti.

Šovrashite hudo, in dershite se
 dobriga. Ljubite se s bratovsko lju-
 básnijo med seboj: s pozheshenjem
 pridite eden drugimu naproti. Ne bo-
 dite léni v skerbi. Bodite gorézhi v
 duhu; flushite gospodu. Bodite veselí

v upanji, v nadlogah poterpeshljivi, v molitvi stanovitni. Podelite svétim (to je kristjanam) v potrebah; ptuje radi pod strého jemljite. Dobro jim vofhiti, kateri vas preganjajo; dobro vofhite in nikar ne kolnite. Veselite se s veselimi, in s jokajozhimi se jokajte.

Evangéli

svétiga Matévsha v 5. postavi, v 3. versti.

Tísti zhaš je Jesuf rékel svojim uzhenzam: Svelizhani so ubogi v duhu, sakaj njih je nebéshko kraljéstvo. Svelizhani so krotki, oni bodo semljo posédli. Svelizhani so shalostni, kér bojo rasveseljeni. Svelizhani so, kateri so pravize lazhni in shéjni; nasiteni bodo. Svelizhani so milostljivi, kér bojo milost doségli. Svelizhani so, kateri so zhistiga serza; Boga bodo glédali. Svelizhani so mirni; otrozi boshji bodo imenvani. Svelizhani so, kateri savoljo pravize preganjanje ter-

pé; nebésfko kraljéstvo je njih. Svelizhani ste, kadar vas bodo kléli, preganjali, in vas vsiga hudiga po lashnjivo obrekovali savolj mene. Veselite se in od veselja poskakujte, kér vashe plazhilo je obilno v nebésih.

V é r a

ali

K r e d o.

Opomba. Véra se ne moli, zhe se masfnik po evangélji koj proti ljudstvo oberne.

Jest vérujem v eniga samiga Boga, ozhéta vsigamogozhniga, sfvarnika nebés in semlje, vsih vidnih in nevidnih rezhi. In v eniga gospoda Jesusa Kristusa, sina boshjiga edino-rojeniga, kateri je rojen is ozhéta od vékomaj. Kteri je Bog od Bogá, luzh od luzhi, pravi Bog od praviga Boga, kateri je rojen in ne sfstorjen; kateri je s ozhétam vred eniga bitja; od ktériga je vse sfvarjeno. Kteri je savoljo nas ljudi, in savoljo nashiga svelizhanja s nebés perfhel, (tukaj se per-

pogne s desnim kolénam) in je po svetim duhu is Marije devize mefo nafe vsel, ter se je vzhlovezhil. Tudi je krishan bil pod Ponzijem Pilatushem, je terpel, in je bil v grob poloshen. Tretji dan je pa vstal od smerti po besedah pismov. Shel je v nebesa. Na desnizi sedi ozheta, in bo spet pershel sodit shive in mervve; njegoviga kraljestva ne bo konza. Verujem v svetiga duha, gospoda in oshivljavza, kteri is ozheta ino fina is-haja. Kteriga s ozheta ino finam vred in enako molimo, in zhasimo; kteri je po prerokih govoril. Verujem zerkev, eno, sveto, katolsko in apostolsko. Sposnam en kerst v odpushtenje grehov. Verujem vstajenje mervvih in prihodno shivljenje. Amen.

Daj mi gnado, o Bog! de po ti svoji veri tudi shivim, ino po poboshnim shivljenji vezhniga veselja deleshen postanem.

Darovanje kruha.

Vsemi, vfigamogozhni in svéti Bog! ta prezhisti dar, kteriga ti sdaj maslnik daruje, sa moje bresfhtevice gréhe, samére in sanikernosti, in sa vse prizhjozhe, pa tudi sa vse vérne kristjane, shive in mertve. Daj de bo meni in njim v svelizhanje in v vézhno shivljenje. Amen.

Vlivanje vode in vina v kélih.

Bog, kteri si zhudno vstvaril zhlovéka v shlahtnim stanu, in si ga potém, ko je gréshil, she bòlj zhudno prenovil, daj nam po skrivnosti té vode in téga vina sdrushenim biti s tistiga boshjo natoro, kteri se je vrédniga storil nashe zhlovéshke biti deléshen, Jesus Kristus, tvoj sin gospod nas, kteri s teboj shiví in kraljuje v edinosti svétiga duha, Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

Darovanje kéliha.

Darujem ti, o gospod! kélih svelizhanja ino prosim tvojo milost, de naj gré pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhaftva v perjéten dar sa nashe, in sa svelizhanje vsiga svetá. Amen.

Umivanje perstov.

Vmij me, o Bog! bòlj in bòlj, ozhisti me od vsih mojih gréhov í svojo gnado, de ti zhisto in prijétno daritev darujem.

Molite bratje

ali

Orate fratres.

Vsame naj Bog ta dar is mashnikovih rók v hvalo in zhašt svojiga iména, tudi k pridu nashimu in vse svoje svéte zérkve.

Svét ali Sanctus.

Hvaléshni te zhaštimo, vfigamogozhni, vézhni Bog! kateri si is ljubésni do nas svojiga edinorojeniga sina na svét poslal, de nas je od gréha réshil in nam pot v nebésa pokasal. Po njem in sdrusheni s všimi svétimi nebésfhkimi duhovi te hválimo in s všo ponishnostjo govorimo: svét, svét, svét! si ti, o Bog in našh gospod! Nebo in semlja sta polna tvoje slave. Bodi zheshen, ki pride v iménu gospodovim!

Spomin shivih.

O nebésfhi, milostljivi ozhe! pred tvojim sédeshem popadamo na tla, ino te ponishno prófimo po Jesusu Kristusu, de posvetish té tebi darovane darove, in jih sprejmesh sa svojo svéto zérkev, sa svétiga ozhéta papessa, sa našhiga fhkofa, sa druge duhovne pastirje, sa zesarja in sa vse

gosposke; sa nashe starfhe, sa nashe shlahto, sa nashe dobrotnike, per-jatle, sovrashnike, in sa vse, kar jih je tukaj, in ti to daritev darujejo.

Mafhnik dershi roké nad kéliham.

Próximo te, o Bog! vsemi potola-shen ta dar, ki ti ga darujemo tvoji hlapzi, in s nami vred vsa tvoja dru-shina. Daj nam preshivéti v tvojim miru svoje dni. Réfhi nas od vézh-niga pogubljenja, in daj, de smo med tvoje isvoljene shtéti. Po Kristusu, gospodu nashim. Amen.

Povsdigovanje.

Posvezhenje kruha.

Po mafhnikih svoje zérkve po-svezhuješh krúh ino vino tukaj na oltarji, o Bog! de se nam v sveli-zhanje spremenita v pravo teló ino pravo kri tvojiga preljubiga sina, Je-susa Kristusa, kakor sta se per sadnji vezhérji spremenila. — Vsél je Je-

suf per sadnji vezhérji krùh v svoje roké, ga je posvétil, in dal svojim uzhenzam rekozh: „Vsemité in jejte, sakaj to je moje teló, ktero bo dano sa vas.“

Povsdigovanje svétiga réshniga telésa.

Zheshenó bodi presvéto réshnjo telo, ki si bilo is Marije devize rojeno, ino na krishu sa naf umorjeno.

Posvezhenje vina.

Ravno tako je vsél po vezhérji Jesuf v svoje svéte in zhasite roké tudi ta prezhudni kélih; je Boga sahvalil, ga posvétil, in dal svojim uzhenzam rekozh: „Vsemité in pijte vfi is njega, sakaj kélih je to moje kervi, nove in vézhne savése, ktera bo sa vas in sa njih veliko prelita v odpufhenje gréhov. Kolikorkrat bote to délali, storite v moj spomin.

Povsdigovanje svête réshne kervi.

Zhesheha bodi svéta réshnja kri. Vmij me od vsih mojih gréhov, in ozhisti me tako, de bom vézhniga shivljenja vréden.

Po povsdigovanji.

Darujemo ti, o Bog, nebéshki ozhe! ta presvéti dar, kateri je bil na krishu darovan, v spomin vsih skrivnost, posébnost pa v spomin smerti, vstajenja in vnebohoda tvojiga sina, Jesusa Kristusa, nashiga svelizharja. Poglej, ozhe dobrotni! na svojiga boshjiga sina, ki se daruje na oltarji sa nas. Naj ti dopade nasha daritev in nasha molitev, kakor ti je dopadla daritev pravizhniga Abeljna, ozhaka Abrahama in daritev Melkisedeka, vélikiga duhovna. Naj bo neséna po rokah tvojiga svétiga angelja na tvoj vikshi oltar pred zhasiti tvoj sédesh v nebésa, de bojo vsi, kolikor jih bo savshilo presvéto teló in presvéto kri

tvojiga fina, s nebéshkimi dobrotami ino gnadami napolnjeni.

Spomin mervih.

Spomni se tudi, o Bog! svojih flushabnikov ino flushabniz, ki so fhli pred nami s snamnjem vére, in so v miru saspali, (sdaj imenuj tiste mertve, ktere shelifh poséбно Bogu perporozhiti.)

Próximo te, o Bog! de té in vse, kateri so v Kristusu saspali, dénesih v kraj hladú, luzhi ino mirú. Po ravno tém Jesusu Kristusu, gospodu nashim. Amen.

Tudi nam révnim gréshnikam, ki stavimo samo v tvojo milost saupanje, daj gnado, de bomo v drushbo tvojih svetnikov vséti, ne savoljo svojiga saflushenja ampak po saflushenji Jesusa Kristusa. Po njem samo upamo sadobiti, kar nam obétash, kakor te po njem samo, in s njim in v njem hválimo in zhashimo vékomaj. Amen.

Ozhe nash.

Ozhe nash! kateri si v nebésih. Posvezhenó bodi tvoje imé. Pridi k nam tvoje kraljéstvo. Sgôdi se tvoja volja, kakor v nebésih, tako na semlji. Daj nam danas nash vsakdanji krùh. Ino odpústi nam nashe dolgé, kakor tudi mi odpushamo svojim dolshnikom. Ino nas ne vpeljay v skušhnjavo. Temuzh réshi nas od hudiga. Amen.

Po ozhenashu.

Réshi nas po svoji milosti, o Bog! na prošnjo svéte vselej devize Marije in vsih svetnikov od vsiga hudiga pretezheniga, prizhjozhiga in perhodniga. Réshi nas od gréhove sushnosti in sushnosti nashiga spazheniga poshelenja, in daj nam mir notranji in sunajni, po Jesusu Kristusu, gospodu nashim. Amen.

Jagnje boshje.

Jagnje boshje, ktero gréhe svetá odjémljesh, usmili se naš, in daj nam mir. O Jesuf, ki si nam s svojo smertjo na krishu saflushil gnado, milost in mir, ne glej naše nevrédnosti, ampak véro svoje zérkve, ktera te prófi. Daj nam po tém svojim svétim sakramentu mir, kakorshniga svét ne more dati. Varuj naš gréha in vfiga hudiga. Daj nam dershati se slano-vitno tvojih sapoved, in ne od tebe lozhiti se.

Porshivanje.

O gospod! jest nisim vréden, de grésh pod mojo štrého; pa le rezi s besédo, in osdravljena bo moja dusha.

O gospod! jest nisim vréden de grésh pod mojo štrého; pa le rezi s besédo, in osdravljena bo moja dusha.

O gospod! jest nisim vréden, de grésh pod mojo štrého; pa le rezi s besédo, in osdravljena bo moja dusha.

Moj Bog in gospod! kateri si pravi krùh vshivljenja, ki je perfhil s nebéf, de tisti, ki ga vshivajo, ne umerjejo, ampak imajo vézhno zhivljenje, bodi hrana, shivesh moje dushe. Daj de po mozhi tvojiga teléfa ostanem jest v tebi in ti v meni, de sgu-bim nerodno veselje nad posemljskimi rezhmí, in shivim samimu tebi, kakor si ti svojimu nebéfshkimu ozhétu samimu shivel na semlji.

Napoj me, moj svelizhar! f svojo kervijo, ktera je bila sa-me na kri-shu prelita. Pogasi naj v meni shéjo po stvaréh, in vshiga naj bòlj in bòlj shelje sa taboj fklénjen biti, f taboj vékomaj shivéti in te bres konza hvaliti.

Po povshivanji.

O gospod Jesus Kristus! bodi sa-hvaljen sa vse gnade in dobrote, slasti pa sa neisrezheni veliko dobroto, de si nas od vézhniga pogub-

ljenja réfhil, in de nam révnim in oflabljenim po vshivanji tvojiga teléfa in svoje kervi mozh sa vézhno shivljenje dajesh. Daj mi gnado, o Bog! de védno tako shivim, kakor se tistim spodobi, ktere si ti po svojim terpljenji in smerti sa svoje nafléd-nike svolil, in kterim si v saštavo vézhniga svelizhanja samigasebe sa-pustil. Amen.

K r i s h.

Shégnaj me po svojim masniku, o Bog in ozhe! kateri si me vstvaril. Shégnaj me, o Jesus Kristus, sin boshji! kateri si me po svoji presvéti kervi odréfhil. Shégnaj me, svéti duh! kateri si me per svétim kerstu in v drugih svétih sakramentih s posvezhujozho gnado posvétil. Shégnaj me, trojediní Bog! na dushi in teléfu, in me perpelj v vézhno veselje, po Jesusu Kristusu, gospodu naslim. Amen.

Sadnji evangeli.

V sazhétku je bila Beséda, in Beséda je bila per Bogu, in Bog je bil Beséda. Vse je po nji storjeno, kar je storjeniga. In Beséda se je vzhlovezhila, in je med nami prebivala, in vidili smo njé velizhastvo, velizhastvo, kakor edinorojeniga od ozhéta, in Beséda je bila polna gnade in refnize.

Sahvala po svéti mashi,

O presvéta trojiza, ponishno ti darujem dar svéte mashe, per kateri sim bil po tvoji veliki milosti sdaj prizhjozh. Persanesi mi, zhe sim sanikerno in rastreshéno svoje molitve opravljal. De ti svojo sanikernost nadoméstim, ti darujem preljubesnivo serzé Jesusa Kristusa, mojiga svelizharja, saflushenje blashene devize Marije ino vsih svetnikov. Po ti svéti mashi naj bo zheshen in hvaljen Bog ozhe, Bog sin in Bog svéti duh. Amen.

M o l i t v e

pred spovedijo.

1. Molitev pred spraševanjem vesti.

Gospod nebés ino semlje! ki si tu prizhjozh, ti me vidish, ti me slishish, ti glédash v globozhino mojiga serza, ti vésh vse moje skrivne misli. Ti si moj Bog, moj stvarnik in moj nar vézhi gospod. Jest ponishno sposnam is zéle svoje dushe, de je tvoje velizhastvo neskonzhno veliko.

Ozhe nebéshti! jest sim tebe sapustil, ino sim se prezh podal od tvoje hishe, v kateri si mi ti dobrote in dobrote delil. Jest sim hodil po poti, ktera na ravnost v pekel peljá. Jest sim tvoje dobrote strashno slabo obrazhal, ino samiga sebe v nar vézhi nesfrézho perpravil. Zhe mi pa ravno vést savoljo mojih gréhov hudo ozhi-

ta, se vender tolashim, zhe pomislim, de si ti, o Bog! ozhe usmiljenja in Bog vse tolashbe.

Ti nobeniga ne savershesf, kteri v tebe véruje, in se hozhe poboljšhati. Šaj vém, de je tvoj sin na svét prifhel gréshnikov iskat in svelizhat, kar jih je bilo na poti pogubljenja. K tebi, o Bog! pertezhem v svoji nadlogi; ti klizhesf gréshnike, de naj se k tebi spreobernejo. Ti si svést in pravizhen, de nam odpustif in naš opéresh v kervi svojiga sina od vřiga gréha, zhe ga le prav in s shalořnim ferzam spovedniku odkrijemo. O ko bi pazh jeřt sdaj sakrament svéte pokore tako sprejél, kakor ga bodem shelel sadnjo uro sprejéti. O ko bi ga pazh tako sprejél, kakor ga sprejémajo reřnizhno sgrévane duřhe.

Ljubesnivi pastir duřhe moje! bodi milořljiv svoji sgubljeni ovzhizi, ktera te řpet najti sheli. O Bog!

jest se špet shelim podati na pravo pot, tode ne morem bres tvoje pomozhi. Profim te tedaj po tvojim britkim terpljenji ino grenki smerti, stoj mi na šrani, de sopet pridem na pot, ktera v tvoje kraljestvo peljá.

Jest verujem, de ti solsa sgrevaniga gresnika ne savershesh, ampak mu roko podash, de ga is globzhine potegnesh, v ktero je padel. Jest upam, de se bosh tudi mene usmilil. Ti si Petra, ki te je trikrat satajil, milo pogledal; ti si Pavla, ki te je preganjal, na pravo pot perpeljal, ti, o Bog! bosh tudi mene reshil is nadlóg, ki me je gréh nanje perpravil.

S besedami: „Kterim bošte gréhe odpustili, so jim odpusheni, in kterim jih bošte sadershali, so jim sadershani,“ si dal svojim maschnikam oblast gréhe odpushati. Meni gresniku pa si naloshil dolshnost, de se moram svojih gréhov odkritoferzhno

ino ponishno spovedati, zhe hozhem odpushtenja deleshen biti. Is serza rad se jih spovém, de le per tebi milost doséshem, in se s taboj ref-nizhno spravim. — Sa tega voljo shelim tvojimu namestniku svoje serze tako odkriti, kakor je samo na sebi. Vse svoje misli, besede in djanja hozhem premisliti, vse kote svojiga serza na tanko pregledati; samo tega te prosim, o Bog! de me s svojo gnado podpirash, kér si studenez vsiga sposnanja. Pred tvojimi ozhmí je ni nobene temote. Tebi so snane vse moje poti; ti imash preshtete vse moje stopinje; vse moje misli so pred taboj odkrite; moji gréhi in smote niso skrite pred taboj. O Bog! kateri vsakiga, ki pride na svet, s svojo svitlobo rasvetlish, poshli tudi meni shark svoje svitlobe, de bom samógel stan svoje dushe prav natanko sposnati. Daj mi gnado, de se svojih gréhov serzhno kesam, zhisto spovém, sa njih

pokoro storim, in popolnoma opravi-
zhen postanem.

Moj Bog in odreshenik! tebi darujem sprashevanje svoje vesti, ki ga bom sdajle imel. Jest terdno verujem, de mi bosh po saflushenji svoje smerti v sakramentu svéte pokore gréhe odpustil. Po saflushenji tvoje drage kervi saupam, de mi bosh gnado dodélil, de se k temu svétimu sakramentu prav perpravim. Jest te ljubim o Bog! ino shelim s tém tvojo svéto voljo spolniti ino tvoje svéto imé povelizhati.

Sdaj sprafhuj svojo vést.

2. Molitev po sprashevanje vesti.

O moj Bog! sdaj sim pregledal vse kote svoje vesti. O kako pazh slabo sim shivel! Vedno sim te shalil na tem nezhimernim svétu! — Kamor koli se osrem, ne sagledam drusiga, kakor neumnosti ino pregréhe, ktere kakor teshko breme na meni leshé. Šam Bog vé, ali sim se

spomnil vseh svojih gréhov? Zhlo-
veshko serze je globozhina, ktero le
ti, o Bog! do dna posnash. O Bog!
ki si gola ljubésen, sakrij s svojo
neskonzhno milostjo vse, kar nad mano
shtrafnige vredniga najdesh. Ozhisti
me vseh mojih skrivnih in posablje-
nih gréhov.

O Bog! ki samoresh storiti, de
is skale voda tezhe, samo tebi je
mogoche moje ledeno in napzhno
serze omezhati, in ga v grosne solse
serzhniga kesanja ganiti. Vse, kar
koli samorem pride od tebe. Bres
tvoje podpore nisim v stanu resnizhno
obshalovati svojih gréhov. Dodeli mi,
o Bog! pravo serzhno shalost mojih
gréhov; daj mi zhesnatorno greven-
go; sbúdi moje serze s svelizhanskim
straham pred tvojo sodbo; vshgi ga
s ognjem tvoje svéte ljubeshni, de
svoje gréhe serzhno obshalujem, jih
sovrashim, ino tako tvoje milosti de-
léshen postanem. Amen.

3. *Kesanje.*

O usmiljeni **Jesuf!** s **Marijo Mag-**
daleno padem k tvojim svetim no-
 gam, ino te prosim s veliko ponish-
 nostjo, bodi meni ubogimu gresniku
 milostljiv; odpústi mi moje gréhe. Oh
 kaj sim storil? Šram naj me bo, de
 sim spet v stare gréhe padel, ktere
 sim she toliko in tolikokrat sapustiti
 obljubil. **O** kolikokrat sim se podsto-
 pil delati soper voljo svojiga Boga!
Ti, o Bog! si me sa-se vstvaril, jest
 pa sim shivel, kakor de bi bil vstvar-
 jen le sa ta svét. **Ti** si me po dragi
 kervi svojiga sina odreshil; ti si me
 ismed toliko milionov krivoverzov k
 pravi véri poklizal; ti si imel tako
 dolgo poterpljenje s manoj; jest pa
 sim bil tolikanj nehvalessen, de sim
 te shalil sleherni dan, ino sim pred
 tvojimi ozhmi hudobije dopernashal,
 ki me jih je grosa in fram. **O Bog!**
 jest sim bil nepokoren tebi, svojimu

stvarniku, ohranjevavzu in ozhétu, svojimu dobrotniku, odrefheniku in sodniku. Jest sim tebe, svojiga Boga ino gospoda sapustil, sim vezh obrajtal svoje telézne shelje, kakor tvoje nar svetejšhi sapovedi. Jest sim savoljo napzhnih sheljá, savoljo prasniga veselja, ki komaj hipez ure terpi, savoljo nezhimerniga dobizhka tvojiga svétiga duha rasshalil, in tvojo svéto zerkev v sebi ofkrunil. Jest sim s gréhi presveto kri tvojiga boshjiga sina s nogami teptal in njegove rane ponavljal. Jest sim tvoje darove, tvoje dobrote, svoje teló in svojo dusho, svoj um, svojo voljo, svoje misli in svoje ude v tvoje rasshaljenje obrazhal. Oh shtevilo mojih gréhov preseshe shtevilo las na moji glavi.

Kaj imam sdaj dobizhka od tega gerdiga shivljenja? Nizh drusiga, kakor hudo ozhitanje svoje vesti, in sgubo boshje perjasnosti ino lju-

besni! O moj Bog! gréh mi ni druga dobizhka pernefel, kakor strašno sodbo, vezhno nefrezho v ognji, ki nikdar ne vgasne, in grisenje zherva, ki nikdar ne umerje. To so strahote, ktere is gréha isvirajo in name zhakajo, zhe resnizhne pokore ne storim. — O Bog! jest sim malopridno tiste ljubil, ktere ti sovrashish, jest sim svojevóljno v svoje pogubljenje letel. O kolikrat in kako hudo sim pred tvojimi ozhmi gresnil! Sdaj she le sposnam, de sunaj tebe ni druga kakor nepokoj, shalost in smert. O kako hudo in shalostno je tebe sapustiti! Kolikrat sim saóljo svojih gréhov, saóljo svoje nehvaleshnosti do tebe, saóljo svoje nemarnosti saflushil v sunajne tème vershen biti! Strah in grosa me obideta ino serze mi trepezhe, zhe premishljujem hudobijo svojih gréhov, njih strašne nasledke in maloskerbnost, s ktero sim jih dopernafhal. —

O milostljivi Bog! ne shtrafuj me po svoji oštrosti, ampak osrì se na shalošt mojiga serza, ktero ne le is strahú strašnih shtrafnig, ampak veliko vezh is ljubésni do tebe svojo krivizo britko objokuje. — **O** Bog, ti moja nar vezhi in vse ljubésni vredna dobrota in lepota! meni je shal vsih mojih gréhov, is zeliga serza se jih kesam, in jih neisrezhenó sovraschim. **O** de bi jih mógel tako sovraschiti, kakor jih ti sovraschish! — **O**dpústi mi vse, kar sim sam hudiga storil, ali sim bil kriv, de so drugi storili; persanesi mi, kar nisim dobriga storil, spreglej mi vse moje snane in nesnane gréhe. **O** de bi jih mógel s britkimi solсами obshalvati, kakor so jih nekda j veliki greschniki in svéti spokorniki objokovali! **O** moj odreschenik! skashi mi to gnado, ino nadomesti, kar moji grevengi manjka, s svojo predrago kervijo, ktere si tolikanj same na svétim krishu preli. **K** tebi se

obernem, ti si moje shivljenje, moje perbeshalifhe, moj pokoj. Podeli mi svojo ljubésen, ki je shivljenje dushe moje; spregovôri milostljive ino veselja polne besede: „Pojdi v miru, tvoji gréhi so ti odpushteni.“ Ti si ozhitnimu gresniku in rasbojniku na krishu odpustil; ti s rasspetimi rokami sprejmesht vsaziga gresnika, kateri se k tebi spreoberne; skashi tudi mene to milost, ino vsemi me sopet sa svojiga otroka.

4. *Terdni sklep.*

Zhlovek bi mógel rajshi umreti, kakor tebe, o Bog! s kakoshtnim gresham rasshaliti! O ko bi mi bilo pazhdano vse storjeno hudo nasaj vseti! Ker pa to, kar je storjeniga, ni vezh v moji mozhí, se hozhem saj perhodnjizh skerbno greha varovati. Pogosto in shivo hozhem tvojo svéto vsigamogozhnost pred ozhmi imeti; vsake greshtne perloshnosti se skerbno ogi-

bati, in vse svoje hudo nagnjenje ino
 shelje koj od sazhetka satreti. Nauke
 in opomine, ki mi jih bo tvoj boshji
 namestnik dajal, si hozhem globoko
 v serze sapisati, in so tako po njih
 ravnati, de nikdar vezh v gréh ne
 padem. — O ko bi mógel storjeno
 krivizo popraviti; shkodo, ki sim jo
 svojimu blishnjimu storil, poverniti,
 in samujeno dobro namestiti! To she-
 lim in hozhem storiti, ko bi ne vem
 kaj imelo biti. Raj hozhem vse svoje
 premoshenje, vse veselje tega svetá,
 in zhe ni drugazhi tudi svoje poshten-
 je in shivljenje sgubiti kakor tebe,
 o moj Bog! she kdaj s kakosnim
 gréham rasshaliti. Dodeli mi samo
 svojo pomozh, de ta terdni sklep, ki
 sim ga po tvoji gnadi v svojim serzu
 obudil, dershim in v djanji skasujem.
 — Vem szer, de nisim vreden, de bi
 mi ti svojo milost skasal, ker sim te
 tolikrat rasshalil, vender mi terdni
 sklep, ino serzhna grevenga dajeta

upanje ino tolashbo, de mi bosh po-
neskonzhnim saflushenji Jesufa Kri-
stusa moje gréhe odpustil, ino mi dal
zhišto ino novo serze. Kakor sgub-
ljeni sin hozhem sdaj vstati ino k tebi
iti, moj ozhe! Vem, de nisim vreden
tvoj sin imenovan biti. — Jest se ho-
zhem duhovnu zhišto spovedati. V
svojo framoto bom svoje ušta odperl;
nar skrivnišhi kote svojiga serza mu
bodem odkril; jest se bom pred njim
tako ponishno obtoshil, kakor ko bi
me ti, moj Bog sam spovedoval. Nje-
gove beséde si bom tako k serzu vsel,
kakor mi jih bil ti sam govoril. Daj,
o gospod! de ti moje sinovsko upanje
in moja sgrevana spovéd dopade, ino
poterdi po svoji obljubi v nebesih své-
to odveso, ktero mi bo tvoj namestnik
podelil.

O Marija, mati boshja, mati u-
smiljenja, perbeshalishe gresnikov,
trosthtarza shalostnih, mati milosti bo-
shje! prôsi svojiga sina, nashiga odre-

shenika, de se me usmili. — Moj svéti angelj varh! sprôsi mi gnado, de to svéto spoved tako opravim, de se tí s drugimi angeljzi vred nad mojim resnizhnim spreobrnjenjem rasveselish.

Sdaj se spoved opravi.

Molitve po spovedi.

O Bog! jest terdno saupam, de so mi sdaj vsi gréhi odpushteni. Sdaj samorem v miru iti. Moja ranjena duha se je sopet osdravila. Po mozhi sakramenta svéte pokore sim se pred tvojimi ozhmí popolnoma ozhistil. Pred malo zhasam sim bil savoljo svojih gréhov she tvoj sovrashnik ino gerdoba v tvojih ozheh, sdaj pa, o Bog! si me spet vsel v shtevilo svojih otrók, in deleshnikov svojiga kraljestva. Vse, kar koli bošte na semlji odvesali, bo v nebésih odvésano,“ so tvoje lastne besede. One me podpirajo, in moja pókojna vést me tolashi,

de tvoja svéta gnada spet v mojim serzu stanuje. Zhašt in sahvala tebi, o nar dobrotljivshi ozhe nebeshki! de si me velike revshine reshil, v ktero so me perpravili moji gréhi. Is zhište ljubésni do tebe mi je serzhno shal, de sim te tolikrat rasshalil. Sdaj pa terdno sklenem, de te nikdar s nobenim gréham vezh ne bodem rasshalil. Štoj mi na strani, o gospod! de v svojih sklepih do konza stanoviten ostanem.

O milostljivi Bog! bodi sahvaljen is globozhine mojiga serza, de si mene, ubogo sguhljeno ovzhizo, tako milostljivo po dragi kervi svojiga sina gréhov ozhistel. — Vsemi kri svojiga sina, ktera je bila sa nashe gréhe prelita, v sadoštenje mojih gréhov. Ona vpije sa nas k tebi, de se nas usmilish. „Odpusti jim, saj ne vejo kaj delajo,“ klizhe tvoj sin umiraje na krishu. Odpústi mi mojo prevsetnost po njegovi ponishnosti; — mojo lakomnost po njegovim siromasht-

vu; — mojo nezhistost po njegovi narvezhi zhistosti; — mojo nevoshljivost po njegovi lakoti in sheji v puhavi in na krishu; — mojo jeso po njegovi krotkosti; — mojo lenobo v shlushbi boshji po njegovi neisrezhenosti veliki gorezhnosti do mojiga svelizhanja. Odpústi mi vse moje gréhe po nekonzhnim saflushenji svojiga ljubesníviga sina, Jesusa Kristusa odreshenika nashiga. Amen.

Molitev préden se naloshena pokora opravlja.

O milostljivi Bog! jest sim tebi s svojimi gréhi neisrezhenosti veliko krivizo storil. Sdaj pa se tega kesam, in sim perpravljen popraviti kar koli je mogoče. Jest bom tedaj nalosheno pokoro s veliko poboshnostjo opravil. O ko bi se ti pazh mogel po nji tako perkupiti, kakor sim se ti po gréhih sameril! To shelim is ze le svoje dušhe. Sa tega del sdrushim svojo po-

koro ſ tisto pokoro, ktero je Jеsuſ po ſvojim britkim terpljenji in ſvoji grenki ſmerti na krishu v ſadoſtenje naſhих gréhov ſtoril. O Bog! osr̃i ſe miſloſljivo na-me uboſiga greſhnika ſavoljo njegoviga neſkonzhniga ſaſluſhenja. Njegova kri naj ti nameſti, kar moja ſlaboſt tvoji pravizi ſadoſti ſtoriti ne more.

Po tem ſe opravi naloſheno pokoro.

Molitev, kadar ſe naloſhena pokora opravi.

O preſveti ozhe nebéſhki! jeſt ti ſ ponishnim ſerzam darujem ſvojo majhno pokoro, ino te proſim, de naj ſe ti po ſaſluſhenji terpljenja in ſmerti tvojiga ſina, Jеsuſa Kriſtuſa, na proſh-njo blaſhene devize Marije in vſih ſvetnikov miſloſljivo dopade, in meni v vezhno ſvelizhanje ſluſhi. — Ti pa, o Jеsuſ! kteri ſi ſhivi ſtudenez vſih dobrot, nameſti, kar ſim jeſt po-manjkljivo opravil; ker ſe morebiti

nifim sadoſti k ſpovedi perpravljaj, ali ſe premalo gréhov keſal, ali ſe jih ne doſti zhiſto ſpovedal. Zhe ravno ſim poln ſlaboſti in pomanjkanja, je bila vender moja gorezha ſhelja vſe ſtoriti, de bi ſe popolnoma s Bogam ſpravil. Dodeli mi to gnado, o Bog! de me tako v nebéſih odveſheſh, kakor me je tvoj nameſtnik v tvojim iménu na ſemlji odveſal, po Jeſusu Kriſtufu, goſpodu naſhim. Amen.

Šedem pfalmov

od pokore.

I. P f a l m.

Gospod! nikar me ne strafaj serdit, ino ne tepi me v jesi.

Usmili se me gospod! ker omagujem; osdravi me, o Bog od straha se tresejo moje kosti.

Štrahno se trese dusha moja; in ti o gospod! doklej (bošh odlaschal pomagati?)

Oberniti se (k meni,) gospod! in rešhi mojo dusho; stoj mi na strani sa svoje milosti voljo.

Šaj ti merlizh ne obhaja spomina; v grobu pa kdo te bo hvalil?

De sim utruden, tolikanj sdihujem; v postelji svoji zele nozhi prejokujem; ino moje solse mozhijo moje leshishe.

Od shaloſti ſo otemnele moje ozhi,
v ſredi ſovraſhnikov ſim ſe poſtaral. —

Štran vi od mene vſi hudodelzi;
Bog ſe je oserl na moje ſolsé.

Gospod je vſliſhal moje ſdihova-
nje, ino je mojo molitev ſprejel.

Šram naj bo mojih ſovraſhnikov;
groſa naj plane po njih; ſtran naj ſe
obernejo; ſram naj jih bo.

Zhaſt bodi ozhétu, in ſinu, in ſve-
timu duhu. Kakor je bila v ſazhetku,
sdaj in vſelej in vékomaj. Amen.

II. P ſ a l m.

Blagor jim, kterim je Bog pre-
gréhe odpuſtil, ino kterih gréhi ſo
ſakriti.

Blagor zhloveku, kterimu gospod
ni gréha ſarajtal, ino kteriga ſerze
je proſto goſfije.

Ker ſim molzhal, ſo ſe poſtarale
moje koſti; ker (véſt) je vpila zel dan.

Nozh in dan je bila teshka tvoja
roka na meni; v ſvoji teshavi ſim ſe

obrazhal semtertje, ker me je bódel tern (vestí).

Pa povedal sim ti svoj gréh, ino svoje krivize nisim sakril.

Rekel sim: Šposnal bom sam so-per sebe gospodu svoj gréh; in ti si mi odpustil mojiga gréha krivizo.

Toraj vsaki poboshen naj se ober-ne s molitevjo k tebi, dokler je milosti zhaš. Pridi naj tudi povodenj velikih vodá; njega ne bojo dosegle.

Ti si moje savetje pred stisko, kte-ra me je obdala; ti si moje veselje, refhi me od njih, kateri so me obsuli.

Modril te bom, in pot uzhil, ki hôdi po nji; jest bom (s nebes) vperl na tebe svoje ozhí.

Nikar ne bodíte kakor konj ino meseg, ki nimata pameti.

S ujsdo in bersdami jih ukrôti (gospod!), ki se sami perblishati no-zhejo k tebi.

Hudobniga zhaka butara shib;

kdor pa v gospoda saupa, ga bode milost obdala.

Veselite se v Bogu, in poskakujte, pravizhni! sashenite veselje, kar val je praviga serza.

Zhašt bodi ozhétu, in sinu, in svetimu duhu. Kakor je bila v sazhetku, sdaj in vselej in vékomaj. Amen.

III. P f a l m.

Gospod! nikar me ne strafuj serdit, ino ne tēbi me v jesi.

Ker tvoje pshize v meni tezhé; in tvoja roka je teshka nad manoj.

Nizh ni sdraviga v mojim mésu sa tvoje jése voljo; ino moj gréh ne da pokoja mojim kostém.

Moje krivize mi zhes glavo kipé: ino me tlazhijo kakor butara teshka.

Všmerdele ino sasgnojile so se rane moje savoljo moje neumnosti.

Reven sim in grosno pobít; shalosten hodim zel dan.

Moje ledje je polno smotnjav (fla-

bih sheljá), nizh ni sdraviga na mo-
jim shivotu.

Šilno fim slab in ponishan; od
bolezhine serza rjovem na glaf.

Gospod! pred tvojimi ozhmí so
moje shelje; tebi je snano moje sdi-
hovanje.

Serze se mi obrazha, mozh me
sapufha; ino svitlobo fim sgubil svo-
jih ozhi.

Moji prijatli in blishnji so mi na-
sproti, in soper mene stojé; in kateri
so bili szer okoli mene, postopajo od
delezh.

Salesvavzi mojiga shivljenja pa
mi nastavljajo sanke; in kateri mi hudo
shelé, govorijo nezhimerne rezhi, in
si smishljujejo svijazhe zel dan.

Jest pa kakor glufhez ne flifhim;
in fim kakor mutez, ki uft ne odprè.

Postal fim zhloveku enak, ki ne
flifhi; is kteriga uft odgovora ni.

V tebe saupam, o Bog! ti me
bodesh vflifhal, gospod moj Bog!

Djal sim: Naj se ne veselé nad mano sovrashniki moji: zhe se mi nogga spodtakne, se bodejo zhes - me bahali.

Šaj sim sa shibe vedno perpravljén, in bolezhina moja je vedno pred mojim ozhmí.

Na glaf povem svojo kervizo; fkerbí me moj gréh.

Mojim sovrashnikam pa se dobro godí in so mozhnejshi kot jest; in tistih, ki me zhertijo po krivim, je vsaki dan vezh.

Kteri dobro povrazhujejo s hudim me opravljajo; kér si dobro storiti persadevam.

Ne sapústi me, gospod moj Bog! ino nikar se ne vmakni od mene.

Híti mi pomagat, gospod, Bog moj svelizhar!

Zhašt bodi ozhétu, in sinu, in svetimu duhu. Kakor je bila v sazhetku, sdaj in vselej in vékomaj. Amen.

IV. *Psal m.*

Usmili se mene, o Bog! sa svoje velike milosti voljo.

Ino sbrisli moj gréh po svoji veliki dobroti. Špiraj mi bôlj in bôlj mojo krivizo, in ozhisti me moje pregréhe.

Šaj sposnam svojo krivizo, in pred ozhmí mi je védno moj gréh.

Tebi samimu sim gréshil, ino hudo storil pred tvojimi ozhmí; toraj si opravizhen, kadar shugash, ino premagash, kadar si sojen.

Glej! v popaki sim rojen; ino v gréhi me je moja mati spozhéla.

Glej! ti ljubish rešnizo, ino nesnane skriynosti svoje modrosti si meni rasodel.

Pokrôpi me s isopam, in sim ozhizhen; opêri me, in bom belejsi kót snég.

Radošt mi daj saflishti ino veselje; in poskakovale bodejo moje poterte kosti.

Oberni se prezh od mojih gré-hov; ino sbrishi vse moje krivize.

Vstvari, o Bog! v meni zhišto serzé; ino ponovi v mojim oferzhji praviga duha.

Nikar me ne saversi spred svojiga oblizhja; ino svojiga svétiga duha nikar mi ne vsemi.

Daj se mi spét veseliti tvojiga odrefhenja; ino me s mozhnim duham podpiraj.

Po tém bom uzhil tvoje poti hudobne; in gréshnike, de se spreobrnejo k tebi.

Réshi me od sadolshene krivi, o Bog! Bog moj svelizhar! ino prepéval bo tvoje dobrote moj jesik.

Gospod! odprì moje shnable; in moje usta bodejo tvojo hvalo osnannovale.

Ako bi hotel ti dar, bi ti ga rad dal; tode shgavni darovi ne dopadejo tebi.

Bogu dopadljiv dar je duh sha-

loſti poln; potertiga in ponishniga ſerza, o Bog! ne boſh ſanizheval.

Škaſhi, o goſpod! po ſvoji dobroti Šionu miloſt: de bojo poſtavljeni Jeruſalemfki ſidovi.

Takrat ti bojo dopadli ofri pravize, darovi in ſhgavni ofri.

Takrat ti bodo na oltar teléta pokladali.

Zhaſt bodi ozhétu, in ſinu, in ſvétimu duhu. Kakor je bila v ſazhétku, ſdaj in vſelej in vékomaj. Amen.

V. P ſ a l m.

Goſpod vſhliſhi mojo molitev, in moje vpitje naj pride do tébe.

Nikar ne ſkrivaj ſvojiga oblizhja pred mano; nagní mi ſvoje uho ob zhaſu moje ſtiſke.

Híti me vſliſhat, kadar klizhem na tvojo pomozh.

Sakaj moji dnévi ſo ſginili kot dim; kakor berſt ſe ſuſhijo moje koſti.

Kako posézhena trava mi sahne
ferzé; kér sim zlo kruha jésti posabil.

Od véka na glas se mi kost spre-
jéma in kosha.

Enak sim pelikanu v pufhavi;
(shalujem) kakor sova v podertim
sidovji.

Zhujem, in sim (sapufhen) kakor
samotna ptiza na stréhi.

Ves dan me sašramujejo, kateri
me sovrashijo; ino tisti, kateri so me
nékdaj hvalili, so se sarotili soper
mene.

Pepél mi je jéd namést kruha;
ino folsé méfham med svojo pijazho.

Savoljo tvoje jése in tvojiga
ferda; sakaj vsdignil si me, ino te-
lébel na tla.

Kakor fénza so dnévi moji; ino
jest sahnem kot trava.

Ti pa, o Bog! ostanefh vékomaj;
ino tvoj spomin od rodú do rodú.

Ti bofh vstal, ino se Šiona usmi-

lil; sakaj zhaš je, de se ga usmilish;
peršhel je odmenjeni zhaš.

Zlo njegovo grobljo imajo tvoji
hlapzi sa ljubo; in zlo prah njegov
se jim smili.

In spofhtovali bodo narodi tvoje
imé, o gospod! in tvoje velizhaſtvo
vſi kralji na semlji.

Sakaj gospod bo Šion ſoſidal;
in se v ſvojim velizhaſtvo pokasal.

On se osira na révnih molitev,
ino njih proſhnje ne sanizhuje.

To naj bo piſano prihodnimu rodu
(v ſpomin); ino ljudſtvo, ktéro bo
ſtvarjeno, bode hvalilo goſpoda.

Sakaj on gléda ſ ſvoje ſvéte
viſhave; s nebés na semljo gléda
goſpod.

De vſhlifhi ſtok jetnikov; in ré-
ſhi otroke umorjenih.

De osnanujejo na Šionu goſpo-
dovo imé; in v Jerusalemu hvalo
njegovo.

Amen.

Kadar se bojo ljudstva ino kralji sbrali flushiti gospodu. —

Kadar je sbe per mozhi bil, mu je rékel: Povej mi majhno shtevilo mojih dni.

Ne jemlji me v frédi mojih dnévov; tvoje léta so od roda do roda.

Ti, o gospod! si nékdaj semljo vstvaril, ino délo tvojih rók nebo.

Obogiga bo konez, ti pa ostanesh; kakor oblazhilo, bošta stara postala.

Kakor ogrinalo jih bošh spreménil; ino preménjena bošta.

Ti pa ostanesh ravno tisti; in tvojih lét ne bo konza.

Tvojih hlapzov otrozi bojo stanovali per tebi, ino njih sarod bo shivel na vézhne zhase.

Zhašt bodi ozhétu, in sinu, in svétimu duhu. Kakor je bila v sazhétku, sdaj in vselej, in vékomaj. Amen.

VI. *P f a l m.*

Is globozhine vpijem k tebi, o
gospod! gospod! vslisli moj glas.

Naj se nagnejo tvoje ushéfa na
glas moje prošnje.

Gospod! zhe bosh savoljo gré-
hov rajtinga tirjal, o gospod! kdo
bo obstal?

Pa odpuščenje je per tebi, in
savoljo tvoje postave zhakam na-té,
o gospod!

Moja dusha zhaka (spolnjenja)
njegove beséde; moja dusha v go-
spoda saupa.

Od jutrajniga zhuvanja do nozhí
naj Israel v gospoda saupa.

Sakaj per gospodu je usmiljenje;
in per njem je obilno odrefhenje.

In on bo Israela réfhil vsih nje-
govih hudobij.

Zhašt bodi ozhétu, in sinu, in
svetimu duhu. Kakor je bila v sa-
zhétku, sdaj in vselej in vékomaj.
Amen.

VII. *P s a l m.*

Gospod vſhlifhi mojo molitev;
poſluſhaj mojo proſhſnjo ſavoljo ſvoje
ſveſtobe; vſlifhi me po ſvoji pravizi.

Ne ravnaj (ojſtre) ſodbe ſ ſvo-
jim hlapzam; ſakaj v priſzho tebe ni
nobeden zhlovek pravizhen.

Duſho mi preganja ſovraſhnik;
k tlam potifkuje moje ſhivljenje; po-
ſaja me v temoto, kakor n kdajne
merlizhe.

Moj duh v meni medlí; in moje
ſerzé ſe v ſrédi mene terdí.

Œtarih zhaſov ſe ſpomnujem, vſe
  la tvoje premifhľujem; in prevdar-
jam djanja tvojih r k.

Proti tebi ſtegujem ſvoje roké;
moja duſha je, kakor ſuha ſemľja
pred taboj.

H ti me vſlifhat, goſpod! moj
duh omaguje.

Nikar ne ſkrivaj ſvojiga obľizhja
pred mano; ſzer bom tiſtim enak, ki
v grob gred .

Švojo milost mi daj flifhati sjut-
raj; kér v tebe saupam.

Kashi mi pot; po ktéri naj ho-
dim; sakaj moja dusha po tebi hrepeni.

Mojih sovrasnikov réshi me, go-
spod! per tebi ishem savétja.

Uzhi me storiti, kar je volja tvo-
ja, ti si moj Bog; tvoj dober duh
naj me vódi po pravi poti.

Ohrani mi shivljenje, gospod! sa
svojiga iména voljo; ispelji po svoji
pravizi mojo dusho is stiske.

Raskrôpi sovrasnike moje sa
svoje milosti voljo: rasdèni jih vse,
kteri déljajo moji dushi nadlogo; kér
sim tvoj hlapez.

Zhašt bodi ozhétu, in sinu, in
svétimu duhu. Kakor je bila v sa-
zhétku, sdaj in vselej in vékomaj.
Amen.

Molitev

sa svéte odpustike.

Opomin. Ta molitev se móli poséбно takrat, kadar mati katolíhka zérkev odpustike delí.

O Bog! poglej s ozhmi svoje neskonzhne milosti na svojo zérkev; ktera se tukaj na semlji vojskuje. Rasíhí jo po zélím svétu, varuj, vódi in ohrani jo v edinosti. Odverni vsako pohujshanje ino vse gréhe od njé. Daj ji mozh soper sovrashnike tvojiga, ino soper saframovanje nevérníkov. Stóri, de krivovérzi svoje smote sposnajo in sapustijo. Dodéli lépo sastopnost in pravo edinost všim keršhanskim kraljem in oblastnikom. Ne sapústi ováz svoje zhede, sa ktero je tvoj ljubi sin, **Jesuf Kristuf**, svojo svéto kri prelil. Stóri nebéshki ozhe! de bodo vši ljudjé tebe in **Jesufa Kristufa**, kteriga si poslal, s svétim duham vred prav sposnali. Amen.

Molitve

pred svétim obhajilam.

„Jest sim shivi krùh, ki je s ne-
bés pershel.“ Š. Janes. 6, 51.

O nebéshti svelizhar! ti si sam
rékel, de je to, kar jest v podobi
kruha in vina na oltarji vidim, tvoje
meso in tvoja kri. Jest bolj verja-
mem tvojim besédam kakor svojim
pozhutkam. Ti si vézhna resniza.
Tvoji vfigamogozhni ljubésni je vse
mogozhe. Vse kar si nam rasodel,
jest terdno vérujem. Ti si sin shiviga
Boga, in gola resniza je tvoja be-
séda. O Bog! poterdi me v ti svéti
véri. Neskonzhni nesapopadljivi Bog!
ti hozhesh k meni priti, in me nasi-
titi s svojim lastnim telésam, ktériga
je Marija deviza spozhéla ino rodila,
ktero je na krishu umerlo, trétji dan
od smerti vstalo, in sdaj v nebésih
sedí na desnizi Boga ozhéta. O go-
spod! tebe ne preséshejo zéle nebésa,

in ti se bošh tolikanj ponishal, de bošh peršhel k meni, svoji nar nehvaléshnishti ino nar nevrédnishti stvar? Angeljzi in vse nebéshke mozhi so nizh pred teboj; kako se tedaj ješt hozhem k tebi perblishati? Ako bi bil tako svét kakor svéti Janes Kerštnik, bi vender te pošézne gnade vréden ne bil. Kako pa saflushim, de k meni pridešh, ker sim velik gréshnik? To bi bilo shé sa-me velika gnada, ko bi me ti per svojih nogah terpel, ko bi mi dovolil drob- tinze s tvoje mise pobirati. Pa ti mi ne dovolish samo téga. Ti me zlo klizhešh k svoji misi, me pošajash med svoje otroke, in mi s smertjo grosish, zhe ne vshivam tvojiga me- la. Ješt uboga réva nisim vréden, de ti na-me pomishish, ali se na-me osresh; pa se vender ti hozhešh to- likanj ponishati, de bodešh peršhel v serzé svoje révne stvari. Ne, go-

spod! te neisrezhene milosti nisim vreden!

Kér si pa hotel v shtalizi roditi se, in v jaflize polozhen biti; vém ino ponishno upam, de ne bošh sa-
vergel mojiga potertiga serza. Vém szer, de sim nezhist, poln gréhov in révfshine; tode ti, o Jesus! nisi per-
shel na svét savoljo pravizhnih am-
pak sa gréshnikov voljo. Ti odjém-
ljesh gréhe od téga svetá. Ti si Sa-
maritanki, ti si ozhitni gréshnizi in
she mnogim drugim gréhe odpustil.
Jest upam in moja vést me tolashi,
de si jih persanesel tudi meni, ubo-
gimu gréshniku. Shal mi je, de sim
te rasshalil. Kefam se, de sim pre-
jéte dobrote tako slabo obrazhal. Od-
pústi mi po saflushenji svoje kervi
mojo nehvaléshnost in nesvestobo. Od
tebe, o dobrotljivi Jesus! pazh vse
dobro smém perzhakovati! Ti si sam
rékel; „Profíte, in bošte prejéli.
Ti me sam klizhesh k sebi rekozh:

„Pridite k meni vsi, kateri ste oblosheni, in jeſt vam bodem polajſhal.“ Tukaj ſim pred taboj ſ zélo téſho ſvojih gréhov. Jeſt ſe verſhem pred tvoje nogé in te proſim, o moj svelizhar! ſbríſhi jih, in napolni me ſ vſim dobrim, kar ſi mi obljubil. To ſagotovo perzhakujem od tebe. Ti mi ſe dajeſh ſamiga ſebe, in ſaboj mi dajeſh vſe. O goſpod! nikar ne púſti, de bi bilo prasno upanje moje.

Deſiravno ponishno ſpoſnam, de niſim vréden tebe ſprejéti, o moj Jeſuſ! imam vender gorézhe ſheljé ſ taboj ſe ſkleniti. Té ſheljé ſi mi ti ſam v ſerzé ſaſadil, kateri ſi perſhel ogenj ſemljo poſlat. Kakor ſhéjni jelen hrepení po merslim ſtudenzu, tako hrepení moja duſha po tebi! O kako ſim ſe vtrudil na poti pregréhe! O kako prasno in nemirno je ſtoril gréh, moje ſerzé! Samo ti, o moj Bog! ga ſamoreſh ſpét na-

polniti. Pridi tedaj, o moj odreshe-
nik, moje veselje in moja mozh! O
de bi te skoraj v svojim serzu imel.
Pridi, o Jesuf! posvéti me, in ozhišči
me, ino ne pústi, de se sše kdaj od
tebe lozhim. Moja dusha sdihuje po
tebi, samo ti si jo v stanu potolashiti.
Ti si obljubil, de ga bodesh nasitil,
kdor je lazhen pravize. Kako bi bilo
mogožhe, de bi ti mene ne nasitil,
kér po tebi, študenzu vse pravize,
sdihujem?

O gospod! tebi je snano, de te
is serza védno ljubiti shelim; kér
tudi ti svoje vékomaj ljubish. O de
bi te pazh mógel tako ljubiti, kakor
saflushish! kér si nefkonzhno do-
brotljiv, moder ino mogožhen, ne-
fkonzhno svét, milostljiv in ljubésniv.
O kako bi bil fréžhen, ko bi bil lju-
bil smiram le tebe! Daj mi gnado,
de saj prihodnjizh nikdar vezh ne
greshim. Štoj mi na strani, de raj
vse sgubim, in tudi umerjem, kakor

tebe še s kakorhnim gréham rasshalim. O kako posno sim te ljubiti sazhel! Zhe ravno te nékdaj nisim ljubil, ampak sim bil v gréh sako-pan, si me vender ti ljubil, ino me ljubish tudi sdaj, zhe ravno nad mano nizh ljubésni vrédniga ni. O de bi se moje serzé od tvoje ljubésni vnélo, de bi tudi v meni sama ljubésen kraljevala, kakor si ti gola ljubésen.

O Marija, mati gospodova! kako zhisto je bilo tvoje serzé, kadar si fina boshjiga spozhéla; sprôsi tudi meni zhisto, ponishno, svésto ino ljubésni polno serzé, de tvoj ljubesnivi sin v meni vrédno prebivalishe najde, ino se nikdar vezh od mene ne lozhi. Svéti angelj varh, vsi drugi nebésnki duhovi ino svetniki! pertezite meni na pomozh, de danas svojiga Boga in gospoda vrédno sprejmem.

Molitve

po svétim obhajilu.

Bog ljubésni, studenez vse milosti ino svetosti! moj gospod in moj **Bog!** sdaj si prizhjozh v meni, v ubogim gréshniku! Prav ponishno se ti perklonem. Bodi zheshen in hvaljen vékomaj! Daj de te védno zhasim v duhu ino resnizi. Slava tebi na vishavah, zheshen in hvaljen bodi; kér si pershel réshit me od file sovrashnikov svelizhanja mojiga! „Moja dusha povelizhuje gospoda, in moj duh se veseli v tebi, mojim svelizharji; ti si se oserl na mojo ponishnost, ti si storil nad mano velike rezhi.

Kako se ti morem sadošti sahvaliti sa gnado, de si mi samiga sebe dal v shivesha dushe moje. Kdor ima tebe, mu nizefar ne manjka. Nesapopadljiva je tvoja ljubésen! Ali she ni dosti, de si is ljubésni do me-

ne zhlovek postal, in svojo drago kri prelil, de bi jest imel vézhno shivljenje? Pa ti si mi fkasal verh téga she drugo neisrezhenó veliko dobroto. Ti si mi v shivesh moje dushe sapustil svoje presvéto mesó ino kri, de jest shivim v tebi in ti v meni.

Ker si se ti, o Bog! tolikanj ponishal, de si se s manoj fklenil sa tiga voljo tudi jest darujem tebi svojo dusho ino svoje telo. Stóri, de bom perhodnjizh vse mozhi svoje dushe ino vse ude svojiga telésa k dobrimu obrazhal, de ne bodo nikdar vezh pregréhi flushili. Daj, de is ljubésni do tebe opravljam svoje dolshnosti, ino nadloge pohlévno terpim. Ti si gospod mojiga shivljenja, in ker ti shivish v meni, hozhem tudi jest le tebi shiveti in vmreti. Stóri s manoj, kar koli je volja tvoja. — Jest bom prihodnjizh nar rajshi mislil na tebe, in nizh ne bom shelel in ljubil, kakor le tebe. Daj, de s lju-

bésnijo, ponishnostjo ino straham v
vših rezhéh tvojo svéto voljo spol-
nim. Vse, kar koli imam, je tvoj
dar. Toraj vse tebi srozhim. Štóri
s manoj, kar koli ti dopade. Vsemi
mi svoje darove, ali mi jih pústi;
kakor je volja tvoja, naj se sgodí.
Dokler le tebe imam mi nizhéfar
ne manjka.

O Jesuf! ti si sam obljubil, de
nam bodesh dal, kar te bomo pro-
fili. Škashi mi to milost, ter mi spolni
sdaj to obljubo. Ti si k meni per-
shel, de me s saboj sjedinish, de
bom deleshen saflushenja tvojiga
terpljenja in smerti. Ti si k meni
pershel, de me posvetish, ino tako
na dushi obogatish. O daj mi she
to gnado, de bo sanaprej vse moje
shivljenje tvojimu podobno! Daj, de
gréhu, svétu in sam sebi smiraj bolj
umerjem. Ti si sa-me ino sa vse ljudi
na krishu umerl; daj, de tudi jest
stariga zhloveka popolnoma flézhem,

ino samo po tvojim svétim navku shivim. Sjedini me s tvojim duham. Posvéti mi misli, beséde in djanje. Ti shivi ves v meni. Vsemi mi vso slast do prasniga veselja tega svetá. Ne pusti, de bi kaj posvetniga smotilo moje serzé. Tebe samiga naj ljubim vékomaj. Rasvétli me, rasveséli me in poterdi me. Daj mi, kar koli potrebujem. Šaj ti bolje vésh kakor jest, kaj de mi manjka. Dodéli mi, de ti dan na dan perjétnishi bodem. Tebi pokorno shivéti in umréti so moje serzhne sheljé! Té gnade te prosim sdaj, dokler she refnizhno v mojim serzu prebivašh. Švést sim si, de moje proshnje savorgel ne bosh.

Kadar pa se mi smertna ura perblisha, in bo konzhanó moje délo na semlji, o takrat mi dodéli gnado, de poboshno ino s gorézhimi sheljami sprejmem svéte sakramente. Poterdi me v véri, povékshaj moje upanje,

mojo ljubésen in moje kefanje. Osta-
ni per meni, stoj mi f svojo gnado
na strani, de objamem svéti krish in
de v tvoji ljubésni sklénem. Shé sdaj
srozhim svojo dusho v tvoje roké.
Prosim te, dodéli mi milost savoljo
tvoje ljubésni, terpljenja in smerti,
de te kdaj v nebéshkim veselji od
oblizhja do oblizhja gledam, ljubim
in hvalim.

Prosim te tudi sa svoje starše,
brate, sestre, dobrotnike, perjatlé in
neprijatlé; prosim sa vse, ktérim sim
dal perloshnost greshti. Raslij zhés-
nje svoj shégen, in daj jim gnado,
de hodijo po poti pravize ino resni-
ze. Dufham vérnih pa daj vézhni
mir in pokoj.

Svéta Marija, mati Jesufova, bo-
di moja pomozhniza, de Jesus, shég-
nan sad tvojiga telésa, kteriga sim
danaf prejél, vedno per meni ostane.
Sprôsi mi, de Jesusa smiraj enako
ljubim, zhaslim in hvalim; de vse so-

pernosti, ktere mi bode Bog poslal, v duhu pokore preterpim, ino po tvojim isglédu, o Marija! v terpljenji sa Jesufam hodim vse dni svojiga shivljenja.

Švéti angelj varh, moj patron, ino vsi svetniki boshji, poséбно pa vi, svéti spokorniki! prošite sa-me, de vse svoje shive dni po vaših stopinjah hodim, ino tako po tém révnim shivljenji s vami vred nebéfhkiga veselja deléshen postanem. Amen.

Mnoge molitve.

Molitev k svétimu Joshefu.

O svéti Joshef, svésti rednik Jesufa Kristusa, fina boshjiga in prezhisti shénin Marije devize, matere boshje! per tebi ishem saupno svoje pomozhi, ino te prosim ponishno, stoj mi na strani v mojih dúshnih in teléfnih potrebah. Varuj me vsih mojih vidnih in nevidnih sovrashnikov.

Posébnó pa te prošim, pridi mi s ljubim Jesufam in Marijo v pomozh, kadar bo poteklo moje shivljenje, in se bo blishala moja sadnja ura, ter bom mógel sapustiti ta svét. Šprôsi mi gnado, de bojo takrat moje poslédnje beséde le té: Svéto sladko imé, Jesuf, Marija in ísvéti Joshef. Amen.

Molitev

k svétimu Janesu Kerfniku

O ísvéti Janes kerfnik! frezhni osnanovavez perhoda Jesufa Kristusa, gosпода nashiga! kateri si s svojim perštam na nashiga odreshenika pokasal rekozh: „Glejte jagnje boshje, ktero gréhe ísvetá odjémlje!“ Tebi se perporozhim, o ísvéti Janes! šprôsi mi gnado, de mi nedolshno saklano jagnje boshje, Jesuf Kristuf vse moje gréhe odpusti, in mi gnado dodelí, de bom storil vréden sad prave pokore, dokler je perjétni zhas in so

dnévi svelizhanja. Sadôbi mi to milost, de bom vse dni svojiga shivljenja tako shivel, de bom kdaj na sodni dan na desnizi med isvoljenimi stal, in nebéshkiga ozhéta s vsemi svetniki vred zhaštil, hvalil in ljubil vékomaj. Amen.

Molitev

k svétimu Pétru in Pavlu.

O gospod Jesuf Kristuf! zhigar desniza je svétiga Pétra obvarovala, de se ni v morje potopil, in je svétiga Pavla trikrat reshila, de ni vtonil, dodeli nam de bomo na prošnjo tih tvojih svétih aposteljnov résheni vseh dušhnih in teléskih nevarnost, in bomo dosegli vézhno shivljenje. Amen.

Molitev

k svétimu Alojziju.

Bog, delivez nebéshkih darov, kateri si v angeljskim mladénzhu Aloj-

siji prezhudno nedolshnost shivljenja s enako pokoro sdrushil, dodéli nam po njegovim saflushenji in profhnjah, de, ki ga nedolshniga nifmo naflédovali, faj fpokorniga posnémamo. Po Jesusu Kristusu, gospodu nashim, kteri f taboj, in svétim duham shiví in kraljuje Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

Molitev

k svétimu Valentinu.

O svéti Valentin marternik gospodov! kteri si ozhitno nauk Jesusa Kristusa osnanoval, ino storil veliko zhudeshev, in si bil sa téga voljo s mezhem ob glavo djan: prosim te ponishno, sprôfi mi gnado, de me Bog obvaruje hudih in nesnanih bolésen in pa vfiga dufhniga in téléfniga hudiga. Amen.

Molitev

k svojimu svétimu patronu.

Svétí I. flushabnik in perjatel boshji! per svétim kerstu si mi bil od zérkve dan sa varha in sa posébniga pomozhnika, toraj se s saupanjem k tebi obernem, ino te prosim, bodi védno moj pomozhnik. Jest is zéliga serza shelim svoje shivljenje po tvojim shivljenji ravnati, kakor si ti svoje po Kristusovim ravnal. Po tvojim isglédu shelim shivéti; pravi uzhenez Kristusov shelim biti, ne pa sovrashnik njegoviga presvetiga iména. Sato hozhem sam sebe satajevati; svoj krish voljno nositi; svét sanizhevati; tudi sénze gréha se varovati, v ljubésni oštati, is ljubésni Bogu pokoren biti, in s Jesusam Kristusam terpéti, de bom kdaj s njim vred v nebesih kraljeval. — Prôsi sa-me svéti I. ino sadôbi mi gnado per Bogu, de vse svesto spolnim, kar sim per

svétim kerstu po botrih obljubil, de prav po keršhansko shivim, se k smerti skerbnó perpravljám, in s nobenim gréham ne ofskrunim svétiga iména, kteriga po tebi imam in je sapifano v nebéshkim kraljestvu. Amen.

Molitev

k svéti Ani.

O Bog! kteri si svéti Ani toliko milost skasal, de je bila vredna mati biti matere tvojiga edinorojeniga sina; dodeli milostljivo, de, ker njen spomin obhajamo, po njenih prošnjah pomozh doseshemo. Po ravno tém gospodu našim Jesusu Kristusu, kteri s taboj in s svétim duham shivi in kraljuje Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

Molitev

k svéti Marii Magdaleni.

Naj nam, prôsimo o Gospod, svéte Marije Magdalene perporozhenje po-

maga, ker si po njenih prošnjah njéniga shtiri dni v grobu leshézhiga brata Lazarja od mrtvih v shivljenje obudil. Kteri shivish in kraljujesh s Bogom ozhetam v edinosti svétiga duha Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

Molitev

k svéti Luzii.

Daj, o Bog! de bomo, ker se spomina tvoje devize in marternize svéte Luzije veselimo, po njénih prošnjah v pravi poboshnosti poduzheni in od hude bolésni ozhi obvarovani, kteri shivish in kraljujesh od vékomaj do vékomaj. Amen.

Molitev

k svetniku ali svetnizi, kteriga prasník se obhaja.

Zhaštim in hvalim te, o svéti (svéta) I. is globozhine svojiga sérza, in se veselim velike zhašti, ktero ti je Bog danafhnji dan skasal; ker

si danafhnji dan od Boga prejél krono
 nebéfkhkiga veselja. Zhaft in hvala
 bodi Bogu dana sa to in sa vse dru-
 ge dobrote, ktere ti je fkasal. Pro-
 fim te ponishno sprôfi mi vse, zhéfar
 koli mi je potreba sa duſho in teló,
 slaſti pa mi bodi pomozhnik kadar
 bom sapuſhal ta ſvét, de frézhno
 konzham ſvoje délo na ſemlji in do-
 féſhem krono nebéfkhko. Amen.

Molitev

ſtarſhev sa ſvoje otroke.

O moj Bog! ti ſi ozhe mojih
 otrók, ti ſi njih ſtvarnik in goſpod.
 Tebi jih srozhim, tvoji ſo. Škerbi
 sa - nje, kakor ſkerbí ozhe sa ſvoje
 otroke. Pred vſim pa te proſim, daj
 jim ſvoje kraljéſtvo in ſvojo pravizh-
 noſt, vse drugo jim bo po tvojim
 dopadajenji naversheno. Daj jim pra-
 vo modroſt in ſerzé, ki tebe in is
 ljubésni do tebe tudi bliſhnjiga ljubi.
 Napolni jih ſ ſovraſhtvam do ſléher-

niga gréha. Varuj jih sapeljivih ljudi, slabih naukov in gerdih sglédov. Rasvétli njih um in pamet popolnoma po nauku svétiga evangelja. — Dodéli pa tudi meni gnado, da s kakim napzhnim svétam, ali naukam, ali s lastnim slabim sglédam téga ne poderem, zhéfar sim te ravno sdaj profil. — Poshégnaj me, o Bog; v mojih otrozih, zhuj ti nad mano, da tudi jest nad njimi zhujem. Pomagaj mi jih v strahu boshjim, v lépih zhédnostih sa nebésa srediti; po Jesusu Kristusu, gospodu našim. Amen.

Molitev

otrók sa svoje staršhe.

Preljubi ozhe nebésfki! ti si mi dal ljubesnive in dobre staršhe, kateri mi fkerbijo sa dušho in teló. Ko bi tudi shivel, ne vém koliko lét, jim vender njih dobrót nikdar nisim v stanu poverniti. Poverni jim ti, o gospod! kar jim jest poverniti ne

morem. Jést jih hozhem prav serzhno ljubiti, jim pokoren biti, in jih nikdar radovoljno ne rasshaliti. Nikoli jim ne bom odgovarjal, s njih slabostimi bom imel poterpljenje. Poshtoval jih bom, dokler jih smert od mene ne lozhi, — Daj jim, o gospod! dolgo in frézhno shivéti, in v lépih zhédnostih smiraj bòlj in bòlj rasti. Kadar pa pride njih sadnja ura, skashi jim to dobroto, de v gnadi boshji ta svét sapusté. Téga te prosim po Jesusu Kristusu, gospodu nashim. Amen.

Litanije

vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, slišhi nas!

Kriste, vlishhi nas!

Ozhe nebésfki, vfigamogozhni Bog,
usmili se nas!

Šin vfiga svetá réfhni Bog, usmili
se nas!

Švéti duh, resnizhni Bog, vsmili
se nas!

Švéta trojiza, en sam Bog, usmili
se nas!

Š. Marija,	}	sa nas Boga prôfi!
Š. mati boshja,		
Š. deviz deviza,		
Š. Mihael,		
Š. Gabriel,		
Š. Rafael,		

Vši svéti angelji in arhangelji, sa
nas Boga profíte!

Vše svéte veršte svelizhanih duhov,
sa nas Boga profíte!

Š. Janes keršnik, sa nas Boga prôfi!

Š. Joshef, sa nas Boga prôfi,

Vši svéti ozhaki in preroki, sa nas
Boga profíte!

S. Péter,
 S. Pavl,
 S. Andrej,
 S. Jakob,
 S. Janes,
 S. Tomash,
 S. Jakob,
 S. Filip,
 S. Jernej,
 S. Matévsh,
 S. Šimen,
 S. Tadej,
 S. Matija,
 S. Barnaba,
 S. Lukesh,
 S. Marka,

sa naš Boga prôsi!

Vsi svéti aposteljni in evangelisti, sa
naš Boga profíte!

Vsi svéti uzhenzi gospodovi, sa naš
Boga profíte!

Vsi svéti nedolshni otrozi, sa naš
Boga profíte!

S. Štéfan, {
 S. Lovrenz, { sa naš Boga prôsi!

Vsi svéti maslniki in leviti, sa nas
Boga prošite!

Vsi svéti mnihi in pušhavniki, sa nas
Boga prošite!

S. Marija Magdaléna,	}	sa nas Boga proši!
S. Agata,		
S. Luzija,		
S. Nésa,		
S. Zezilija,		
S. Katarina,		
S. Anastasija,		

Vse svéte devize in vdove, sa nas
Boga prošite!

Vsi svetniki in svetnize boshje, sa
nas Boga prošite!

Bodi nam milostljiv; sanesi nam, o
gospod!

Bodi nam milostljiv; vslisli nas, o
gospod!

Od vsiga hudiga,	}	reši nas o gospod!
Od vsiga gréha,		
Od svoje jése,		
Od shibe potreba,		
Od nagle in neprevidene smerti,		

Od skufhnjav hudizhovich,
Od jése, sovrashtva in vse hude
volje,

Od duha nezhistosti,
Od tréška in hudiga vreména,
Od vézhne smerti,
Škosi skrivnost svojiga svétiga
vzhlovezhenja,

Škosi svoj prihod,
Škosi svoje rojstvo,
Škosi svoj kerst in svéti post,
Škosi svoj krish in terpljenje,
Škosi svojo smert in svoj pokop,
Škosi svoje svéto vstajenje,
Škosi svoj zhudni vnebohod,
Škosi prihod trofhtarja svétiga
duha,

V dan sodbe,
Mi gréshniki,
De nam sanesesh,
De nam odpustish,
De naš k pravi pokori per-
péljesh,

réšhi naš, o gospod!

prósmo te,
všlshi naš!

De svojo svéto zérkev vishafh
in ohranesh,

De pastirja apostolskiga in vse
zerkvéne stanove v svoji svéti
véri ohranish,

De sovrashnike svéte zérkve po-
nishafh,

De kershanskim kraljem in oblast-
nikam mir in pravo enovoljnost
darujesh,

De všimu kershanskimu ljudstvu
mir in edinost dafh,

De nas vse v svoji svéti flushbi
poterdish in obdershish,

De nashe misli k nebéshkim she-
ljam povsdignesh,

De všim našim dobrotnikom vézh-
ne darí dodelish,

De dushe nashe, in naših bra-
tov, blishnjih in dobrotnikov od
vézhniga pogubljenja réshish,

De sad semlje dafh in ohranesh,

De všim vérnim dušham vézhni
pokoj dodelish,

prósmo te, vřlislhi naši

De naš vſlišhiſh, próſimo te, vſlišhi naſ!

Œin boſhji! próſimo te, vſlišhi naſ!
Ĵagnje boſhje, ki gréhe ſvetá od-
 jémljeſh; ſaneſi nam, o goſpod!

Ĵagnje boſhje, ki gréhe ſvetá od-
 jémljeſh, vſlišhi naſ, o goſpod!

Ĵagnje boſhje, ki gréhe ſvetá od-
 jemljeſh, uſmili ſe naſ, o goſpod!

Kriſte, ſlišhi naſ!

Kriſte, vſlišhi naſ!

Goſpod, uſmili ſe naſ!

Kriſte, uſmili ſe naſ!

Goſpod, uſmili ſe naſ!

Ozhe naſh (i. t. d. tiho).

V. In naſ ne vpeli v ſkuſhnjavo:

O. Temuzh réſhi naſ od hudiga.

Amen.

M o l i t v e

po litanijah,

na *f. Marka dan in krishev teden.*

69. P s a l m.

O Bog! híti me otét;

Gospod tezi mi pomagat.

O moteni, in osramoteni naj bodo,
ktéri mi stréshejo po shivljenji.

Odstopijo naj, in sram naj jih bo,
kteri mi hozhejo hudo.

Obernejo, naj se prezej osramoteni,
kteri pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, kateri tebe ishejo, nas se ve-
felé in radujejo.

Védno naj rekó: Hvaljen bodi Bog!
kteri ljubijo tvoje odreshenje.

Jest pa sim révesh in siromak, o Bog!
híti k meni.

**Moj pomožnik in moj odreshenik,
Bog! nikar se ne mudi.**

Zhašt bodi Ozhétu i. t. d.

V. Pomagaj svojim flushabnikom,

O. Ki v té saupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, gospod! mozhen turn,

O. Pred sovrashnikom.

**V. Nizh naj ne opravi sovrashnik
per nas,**

**O. In otrok krivize naj se ne loti nam
shkodvati.**

**V. gospod! ne ravnaj s nami po na-
shih gréhih,**

**O. In ne povrazhuj nam po nashih
hudobijah.**

V. Molímo sa nashiga papesha J.

**O. Ohraniga ga, gospod! oshivljaj
in ofrézhi ga na semlji, in ne daj
ga v voljo njegovih sovrashnikov.**

V. Molímo sa svoje dobrotnike.

**O. Poverni, gospod! milostljivo sa-
voljo svojiga iména vézhno shiv-
ljenje všim, kateri nam kaj dobriga
storé.**

V. Molímo sa vérne mertve.

O. Gospod! daj jim vézhni mir in pokoj, in vézhna luzh naj jim svéti.

V. Naj pozhivajo v miru.

O. Amen.

V. Molímo sa svoje brate, ktérih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim flushabnikom, ki v té saupajo, moj Bog!

V. Poshlji jim, gospod! pomozh is svetisha.

O. In varuj jih is Šiona.

V. Gospod! vflisli moja molitev;

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

Molimo.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in persanesti, vflisli nashe pohlévne proshnje, de naf in vse tvoje flushabnike, ktere gréhov ketina véshe, milost tvoje dobrote odvéshe.

Vflisli, prófimo te, o Bog! nafho pohlévno molitev, in odpústi nam gréhe, ki se ti jih obtoshimo, de nam do-

brotljivo s odpushtenjem vred mir dodelish.

Skashi nam dobrotljivo, o gospod! svojo neisrezheno milost, de nas od vsih gréhov odvésheh, in od shtrafnig, ktere sanje saflushimo, réshish.

Bog! ki te gréh rasshali in pokora potolashi, osri se milostljivo na prošnjo k tebi klizhjozhiga ljudstva, in shibe svoje jése, ki jih sa svoje gréhe saflushimo, od nas odverni.

Vfigamogozhni vézhni Bog! usmili se svojiga flushabnika J. nashiga papesha, in vôdi ga po poti vézhniga shivljenja, de bo f tvojo pomozhjo, kar je tebi dopadljivo shelel, in s vso mozhjo storil.

O Bog! od ktérige pridejo svéte sheljé, dobre misli in pravizhne déla, daj svojim flushabnikom taki mir, ki ga svét ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapovedim vdane, in po

satertim strahu sovrashnikov zhafi s tvojo pomozhjo varni in mirni.

O Bog! vsihgi nashe serza s ognjem svojiga svétiga duha, de ti bomo s zhistim telésam flushili, in s ozhishenim serzam dopadli.

Bog, stvarnik in odreshenik vsih vérnih! dodéli dušham svojih flushabnikov in flushabniz, de odpušhenje, ktériga so vselej sheléli, po bogabojezhih prošnjah doséshejo.

Sazhni, prósimo, gospod! s svojim duham nashe djanje, in spremljaj ga s svojo svéto pomozhjo, de se vse nashe molitve in déla vselej is tebe sazhno in is tebe sazhéte tudi v tebi konzhajó.

Vsagamogozhni vézhni Bog! ki gospodujesh zhes shive in mertve, in se usmilish vsih, ktere is vére in dobrih dél sa svoje sposnash, prósimo te pohlévno, de vsi, sa ktere smo se namenili moliti, kateri so she per shivljenji ali pa so se shé is svetá lozhili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od

tvoje dobrote odpušhenje vseh svojih gréhov doséshejo. Po gospodu našim Jesusu Kristusu, sinu tvojim, kateri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svéti-ga duha, Bog vékomaj. Amen.

V. Bog vslišhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vfigamogozhni in usmiljeni Bog naj naš vslišhi.

O. Amen.

V. In vérnih dushe naj po milosti boshji pozhivajo v miru.

O. Amen.

Molitve

po litanijah.

per popoldanji flushbi boshji ob nedéljah in prasnkih, kateri niso matere boshje.

K svétimu réshnimu telésu,

(kadar je ispoštavljeno.)

V Krùh s nebéf si jim dodélil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo

O Bog! kteri si nam v prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil, daj nam, te prósimo, svéte skrivnosti tvojiga teléfa in tvoje kerví tako zhaštiti, de sad tvojiga odreshenja védno v sebi zhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam ozhétam v edinosti svétiga dnha Bog vékomaj. Amen.

Sa odvernjenje vsih nadlóg in nevarnost.

Všigamogozhni vézhni Bog, nebéfhki ozhe! poglej s ozhmi svoje nefkonzhne milosti nashe réve ino nadloge. Usmili se vsih vérnih kristjanov, sa ktere se je tvoj edinorojeni sin, našh gospod in svelizhar Jesus Kristus, voljno gréshnikam v roke dal, in je tudi svojo drago kri na léfu svétiga krisha prelil. Po tém gospodu Jesusu odverni, milostljivi ozhe! saflushene shibe, fidajne in

prihodne nevarnosti, punte, vojsko, kuge lakote, dragino, bolesni in shalostne révne zhafe.

Vfigamogozhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika nashiga papesha J. in vôdi ga po poti vezh-niga shivljenja, de bo s tvojo pomozhjo, kar je tebi prijetno shelel, in s vso mozhjo storil.

O Bog! pastir in vishar vsih ver-nikov, glej milostljivo na svojiga flushabnika nashiga shkofa J., ki si ga pastirja nashke shkofije postavil; dodeli mu, de tistim, zhes ktere je postavljen, s besedo in s djanjem k dobrimu flushi, in tako s zhedo, ki mu je srozhená, vezhno shivljenje doséshe.

Bog, varh vsih kraljéstev, dodéli svojimu flushabniku nashimu zesarju J. tvojo mozh, s ktero se sovrashnik premaga, sposnati in zhasiti, de bo, kér je is tvoje volje zesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogozhen.

Rasfvétli in poterdi v vřim do-
brim dukovřke in deshěľke oblařt-
nike in gořpořke, de nař bodo na
vře to napeljevali, kar samore k tvoji
bořhi zhařti, k nařhimu svelizhanju
in k miru in řřezhi vřiga kerřhanř-
va perpomôzhi.

Prôřimo tudi, kakor hozheřh, de
nam je prořiti, sa řvoje priřatle in
nepriřatle, sa sdrave in bolne, sa vře
řhalořtne in řevne kriřtjane, sa ři-
ve in mertve.

Vřigamogozhni vėzhni Bog, ki
gořpodujeřh zheř řhive in mertve,
in ře vřmilish vřih, ktere iř vėre in
dobrih děl sa řvoje řpořnařh, pohľėv-
no te prôřimo, de vři, sa ktere řmo
ře namenili moliti, kteri řo řhe per
řivľjenji, ali pa řo ře řhe iř tėga
řvetá lozhili, na prořhnjo vřih tvojih
řvetnikov od tvoje dobrote odpuřhe-
nje vřih řvojih grėhov dořėshejo! —

Dodėli nam, o Bog miru! pravo
edinořt v vėri břeř vřiga rařdertja

in lozhitve. Preoberni nashe serza k pravi pokori in k poboljšhanju nasliga shivljenja. Vshgi v nas ogenj svoje ljubésni. Daj nam gorézhe shélje po vsi pravizhnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otrozi v shivljenji in v smerti prijétni in dopadljivi.

Tebi bodi védno perporrozhenó, o gospod! vse nashe djanje in nehanje, nashe délo in opravilo, nashe shivljenje in nasha smert. Daj nam tvojo milost tukaj vshivati, in tamkej s vsimi isvoljenimi dosézhí, de te bomo v vézhnim veselji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodéli, o gospod nébesfki ozhe! po Jesusu Kristusu, tvojim ljubim sinu, gospodu naslim in odresheniku, kateri s teboj shiví in kraljuje v edinosti svétiga duha Bog vékomaj. Amen.

V. Boshja pomozh vstan vselej per nas.
O. Amen.

Ozhe nash. Zhesfena si Marija. (pétkrat).

Lavretanfke litanije.

*(O prasnikih matere boshje in ob
fabotah.)*

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, vsliši nas!

Ozhe nebéski, vſigamogozhni Bog!
usmili se nas!

Šin, vſiga ſvetá reſnizhni Bog! usmili
se nas!

Švéti duh reſnizhni Bog! usmili se
nas!

Šveta trojiza, en ſam Bog, usmili
se nas!

Š. Marija,

Š. mati boshja,

Š. deviz deviza

Mati Kriſtufova

Mati miloſti boshje

} sa nas Boga
prôſi!

Mati prezhišta,
 Mati bres madesha,
 Mati nedolshna,
 Mati presvéta,
 Mati ljubesniva,
 Mati prezhudna,
 Mati nashiga stvarnika,
 Mati nashiga odreshenika,
 Deviza modra,
 Deviza zhaštitijsva,
 Deviza hvale vredna,
 Deviza mogozhna,
 Deviza usmiljena,
 Deviza vérna,
 Podoba pravize,
 Sedesh modrosti boshje,
 Sazhéték nashiga veselja,
 Posôda duhovna,
 Posôda zhašti vrédna,
 Posôda vse svetosti,
 Škrivnašna rosha,
 Turn kralja Davida,
 Turn flonokosteni,
 Hisha slata,

sa na! Boga prôh!

Škrinja mirú in sprave,
 Vrata nebéshke,
 Sgodnja daniza,
 Sdravje bolnikov,
 Perbeshalifhe gréshnikov,
 Trofhtarza shaloftnih,
 Pomozh kristjanov,
 Kraljiza angeljev,
 Kraljiza ozhakov,
 Kraljiza prerokov,
 Kraljiza aposteljnov,
 Kraljiza maternikov,
 Kraljiza sposnovavzov,
 Kraljiza deviz,
 Kraljiza vsih svetnikov,
 Jagnje boshje, ki gréhe svetá od-
 jémljesh; sanesi nam, o gospod!
 Jagnje boshje, ki gréhe svetá od-
 jémljesh; vslifhi naš, o gospod!
 Jagnje boshje, ki gréhe svetá od-
 jémljesh; usmili se naš, o gospod!
 Kriste slifhi naš!
 Kriste, vslifhi naš!
 Ozhe našh. Zhefhena si Marija.

Molitve.

1. *K presvêtimu reshnimu telêsu.*

(Kadar je ispostavljeno.)

V. Krùh s nebêš si jim dodêlil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil, daj nam, te prošimo, svête skrivnosti tvojiga telêsa in tvoje kervi tako zhaštití, de sad tvojiga odreshénja védno v sebi zhutimo. Kteri shivísh in kraljuješh s Bogam ozhétam v edinosti svétiga duha Bog vékomaj. Amen.

2. *K svêti devizi, materi Marii.*

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o svêta boshja porodniza! ne saversi naših prošenj v naših potrebah, temuzh réshi naš vselej od vsih nevarnost. O zhaštitljiva in shégnana

deviza; naša gospa; naša frédniza; naša besédniza; naša pomozhniza. Š tvojim sinam naš spravi; tvojimu sinu naš perporozhi, tvojimu sinu naš isrozhi.

V. Prôsi sa naš svéta boshja porodniza!

O. De bomo vrédni obljud Kristusovih.

Molimo.

Dodéli nam, tvojim slushabnikom, prósimo, gospod Bog! de vedno sdravje na dushi in telésu vshivamo; in de bomo po zhaštitih prošnjah presvete Marije vselej devize od sidajne shalošti résheni, in vézbniga veselja deléshni.

3. K svéti devizi materi Marii.

Od 1. adventne nedélje do boshizha.

Usmiljena mati svelizharja, ki ostanesh vrata nebéshke in sgodnja daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli vstati, ti, ki si svojiga

stvarnika prezhudno rodila, deviza pred in potlej ostala, ko si is Gabrielovih uš prežela zhešhenje, usmili se gréshnikov.

V. Angelj gospodov je osnanil Marii.
O. In je spozhela od svétiga duha.

Molimo.

Švojo milost, prósimo, gospod v naše serza vlij, de ki smo po angeljevim osnanjenji vzhlovezhenje Kristusa tvojiga sina sposnali, po nje-ga terpljenji in krishu zhaštitljivo vštajenje doféshemo.

Od boshizha do svézhnize.

Usmiljena mati svelizharja, ki ostanesh vrata nebéshke in sgodnja daniza! pomagaj ljudstvu ki je padlo, pa sheli vštati; ti, ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, deviza pred in potlej ostala, ko si is Gabrielovih uš prežela zhešhenje, usmili se gréshnikov.

V. Po porodu si deviza zhišta ostala.
 O. Prôsi sa naš boshja porodniza.

Molimo.

Bog! kateri si po rodovitnim devištvu svete Marije zhlovéshkimu rodu dar vézhniga svelizhanja dodélil; daj, prósimo, de njo sa naš profiti obzhutimo, po kateri nam je srezha doshla prejeti shivljenja sazhetnika, gospoda našhiga Jesusa Kristusa sina tvojiga.

Od frézhnize do veliziga zhetertka.

Bodi zhesheha, nebés kraljiza, zhesheha angeljev gospa, zhesheha korenina, zhesheha ti, ki si svétu pravo luzh rodila! Bodi posdravljena, deviza zhaštita, mémo vsih lépa; bodi posdravljena, preljubesniva, in prôsi sa naš Kristusa!

V. Naj te hválimo, deviza presvéta.
 O. Daj nam mozh soper sovrashníke tvoje.

Molimo.

Dodéli, milostjivi Bogi brambo
 nafhi slabosti, de, ki svéte boshje
 porodnize spomin obhajamo, s po-
 mozhjo njénih proshenj od svojih
 gréhov vstanemo.

*Od vélike sabote do 1. nedélje po
 binkefhtih.*

Veséli se, kraljiza nebéska,
 aleluja! Kteriga si saflushila nositi,
 aleluja, je vstal od smerti, kakor je
 rekel, aleluja! Prôsi sa naš Boga,
 aleluja!

V. Veséli in raduj se, deviza Ma-
 rija, aleluja!

O. Ker je réf vstal gospod, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki si po vstajenji svojiga
 sina gospoda nashiga Jesusa Kristusa
 svét rasvétel; dodéli, profimo, de
 pó njegovi materi devizi Marii do-
 feshémo vézhniga shivljenja veselje.

Od 1. nedelje po binkefhtih do 1. adventne nedelje.

Zhefhena bodi, kraljiza, mati milosti, shivljenje, sladkost in upanje nafhe, bodi zhefhena! K tebi vpijemo sapufheni Evini otrozi, k tebi sdihujemo shaloftni in objokani v tej dolini folsá. Oh, oberni tedaj, nafha pomozhniza! Svoje milostlljive ozhí v naf; in pokashi nam po tém révnim shivljenji Jesufa, shégnani sad svojiga teléfa, o milostliva, o dobrotljiva, o sladka deviza Marija!

V. Prôfi sa naf, svéta boshja porodniza!

O. De bomo vrédni obljud Kristusovih!

Molimo.

Vfigamogozhni vézhni Bog! ki si dufho in teló zhaštíte devize matere Marije, de bi vrédno prebivalishe tvojiga fina býti saflushila, f perpomozhjo svétiga duha perpravil, daj, de bomo, ki se njéniga spomi-

na veselimo, po njénih milostljivih prošnjah od prihodnih slégov in vézhne smerti résheni.

4. *K svétimu Joshefu.*

Glejte, modri in svésti hlapez, kteriga je postavil gospod zhes svojo drushino.

V. Prôsi sa nas, svéti Joshef!

O. De bomo vrédni obljuh Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, prósimo, gospod! saflushenje shénina tvoje presvéte matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. *Sa vse potrebe.*

Ponishno, Gospod! te prošimo, rasvéshi po svoji milosti naših gréhov vesi, in ohrani po prošnjah svoje isvoljene matere ljube devize Marije in vsih svojih svetnikov nas

svoje flushabnike, nashe dobrotnike in nashe pohishtvo v vsi svetosti; tudi ozhisti vso nasho rodovino in nashe prijatle od hudobe in gréhov, in napolni jih s lépimi zhednostmi; dodéli nam mir in sdravje, odverni od nas vse vidne in nevidne sov-rashnike, in odsheni vse hude she-ljé; daj nam sdravo vreme in dobro létino; skashi milost naslim prijat-lam in neprijatlam, in obvaruj to faro s vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, po-tréla, povodnji in dodéli milostljivo vsm vérnim keršhenikam, shivim in mertvim, v nebészkim kraljéstvu vézhno shivljenje, mir in pokoj. Obvaruj nasliga papesha I., nasli-ga shkofa I., nasliga svétliga ze-sarja I. in vso nasho duhovsko in deshélško gosposko, in vse keršhan-sko ljudstvo vsih nadlóg in sléga. In tvoj shégen pridi s nebés dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po

gospodu našim **Jesusu Kristusu**, sinu
tvojim, kateri s teboj shiví in kraljuje
v edinosti svetiga duha **Bog véko-**
mej. Amen.

V Boshja pomozh ostani vselej per naš.
O. Amen.

Ozhe našh. Zhefhena si Marija. (pétkrat.)

Sahvalna péfem

fvétiga Ambrosia

ali

Tedeum.

**Tebe, Boga, hvalimo, gosпода te
zhaštimo.**

**Tebe, vézhniga ozhéta, zhašti vsa
semlja.**

**Vši angelji, nebésa ino vse mozhi,
Kerubi in Šerafi tebi neprenehama
pojo :**

**Švét, svét, svét, gospod, Bog voj-
skinih trum!**

**Polne so nebésa ino semlja flave tvo-
jiga velizhaštva,**

**Tebe hvali zhaštiti sbor aposteljnov,
Prerokov hvaljeno shtevilo,**

Marternikov v bélo oblézhená truma,
 Po vesolnim svéta zérkev te zhaští:
 Ozhéta nesmérniga velizhaštva;
 Prezhaštitiga tvojiga praviga edini-
 ga fina,

Tudi svétiga duha poterdnika.

Ti, Krište, kralj zhaští,

Ši vézhni ozhétov sin.

Ker si hotel savolj odreshénja zhlo-
 véka na-se vséti, se nisi bal de-
 vizhniga teléfa.

Smagal si selo smerti, in odperl ver-
 nikam nebeshko kraljestvo.

Na desnizi boshji sedish v zhašti
 Boga ozhéta.

De imash sodit priti, verujemo,

Prósimo te tedaj, pridi na pomozh
 svojim flushabnikom, ktere si s
 drago kervijo odreshil.

Daj nam v zhašti shtetím biti med
 tvoje svetnike.

Svelizhaj, gospod, svoje ljudstvo in
 poshégnaj svojo erbfhino.

Vishaj jih, in povishuj jih vékomaj.

Sledni dan te zhaštimo vékomaj,
In hvalimo tvoje imé od vékomaj do
vékomaj.

Daj naš, gospod! danashnji dan mi-
lošljivo bres greha ohraniti.

Usmili se naš, o gospod! kakor sa-
upamo v té.

V té gospod, upam, ne bom ofra-
moten vékomaj ne.

V. Hvalimo ozheta in fina, s svetim
duham vred.

O. Zhaštimo in povisuhujemo vékomaj.

V. Gospod, vflislihi mojo molitev,

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Gospod s vami.

O. In s tvojim duham.

Molimo.

Bog! ktériga usmiljenje nima
shtevila, in ktériga dobrote bogast-
vo je neskonzhno, sahvalimo tvoje
velizhaštvo sa dodeljene darí, in
profimo vedno tvojo milost, de, ki

profhnikam dodelish, kar shelé, jih
ne sapustish, temuzh perpeljesh k
prihodnimu plazhilu.

V. Gospod s vami.

O. In s tvojim duham,

V. Hvalimo gospoda,

O. Bogu bodi hvala.

Krishev pot.

Opomin. Kdor shtazijone krisheviga pota s poboshnim ferzam obishe, sadobi take odpuštike, kakerfhne Rimski papesh tistim deli, kateri v Jerusalemu s Jesufovo kervjo polvezhene kraje obishejo. — Prédén sazhnefh krishev pot moliti, obudi grévengo nad svojimi gréhi.

Grévenga.

Moj Bog in moj odreshenik! strashno je terpljenje, ktero si sa nashe gréhe prestal. Zhe ga zhlovek prav premishljuje, se mu mora serze omezhati, de obshaluje s grenkimi solsami svoje gréhe. Glej, o krishani Jesus! tudi jest klezhim tukaj pred tvojimi nogami, in se kesam is zeliga serza vsih svojih gréhov; ker sim tebe, nar vikshi in vse ljubesni vredno dobroto in lepoto s njimi rasshalil. Sdaj pa terdno sklenem, de rajshi hozhem umreti, kakor tebe she kdaj s kakoshnim gré-

ham rasshaliti. Dodeli mi gnado, o Bog! de svojo oblubo dershim. Tega te prosim po Jesufu Kristufu, gospodu nashim. Amen.

I. ŠHTAZIJON.

Jesuf je k smerti obsojen.

Molim te, o Jesuf! ino hvalim te, ker si s svojo grenko smertjo svet odréshil.

Pójdimo v duhu v Pilatushev dvor in poglejmo, kaj se s Jesufam tamkej godí. Vikshi duhovni in starishine ljudstva so sklenili, de je Jesuf smerti vreden, ker je rekel, de je sin boshji. Toraj so ga gnali kakor kakiga rasbojnika terdo svesaniga k Ponziju Pilatushu, Rimskimu oblastniku, in so ga na vso mozh toshili rekozh: „Tega smo nashli, de nashe ljudstvo sapeljuje, in brani zesarju dazijo dajati, ter pravi, de je Kristuf, sin boshji.“ Jesuf pa jim na vse te toshbe kar besedize ni

odgovoril, de se je Pilatush zhudil nad njim. Toraj ga sprašuje in sprašuje, in po tem rezhe toshnikam: „Jest sim ga prizho val sprašhal, ino ne najdem nobene krivize nad njim. Jest ga bom tedaj pretepel in spustil.“ Vsa mnoshiza pa je vpila rekozh: „Prozh s tem, in spuſti nam Baraba“. Pilatush jih je ſhe pogo-varjal, ker bi bil rad nedolshniga Jesufa spustil. Oni pa ſo ſhe hujſhi vpili: „Krishaj ga, krishaj ga“. Sdaj jih Pilatush ſhe enkrat popraſha: „Kaj de je hudiga ſtoril? — Jest ne najdem nobene ſmerti vredne pregrehe nad njim. Jest ga bom pretepel in spustil“. Judje pa ſo s velikim vpitjem tiſhali in profili, de naj ga krisha, in ſo mu shugali, de ni zesarjev perjatel, zhe ga spuſti. Toraj je Pilatush vsel vode, in ſi je roke vmil pred mnoshizo rekozh: „Jest sim nedolshen nad kervjo tega pravizhniga, vi gori glejte“. In vſe

ljudstvo je odgovorilo in djalo: „Njegova kri naj pride zhes naš in zhes naše otroke.“ In sdaj je bil Jesus po nedolshnim k smerti oblojen.

O usmiljeni Jesus! vezhna zhaft in hvala bodi tebi, de si se is gole ljubésni do naš gréshnikov kervizhni sodbi podvergel. De bi mi vékomaj shiveli, si ti perpravljen dati svoje shivljenje. Sa tega voljo imafh pa tudi vfo pravizo terjati od naš, de naj te ljubimo is zeliga serza. Prosim te, o dobrotljivi Jesus! vshgi v mojim serzu gorezho ljubésen do tebe, in dodeli mi gnado, de smiraj tako shivim, de sim vreden tvoje neskonzhne ljubésni.

O Jesus! ker si hotel is ljubésni do mene toliko terpeti, daj tudi meni f taboj umreti.

Ozhe našh. Zhesfhena si Marija. Zhaft bodi Bogu ozhetu. i. t. d.

II. ŠHTAZIJON.

Jesuf sadene svoj krish na svoje ramé.

Molim te, o Jesuf! ino hvalim le, kér si s svojo grenko smertjo svét odréfhil.

Kadar je Pilatush Jesufa po nedolshnim k smerti obsodil, ga je dal njegovim sovrashnikom v roke, de bi ga krishali. Ti so mu slékli skerlatasti plajsh, so go oblékli v njegovo oblazhilo, in so naloshili teshki krish na njegove rastepene ramé; on pa ga je is ljubésni do naš objél, in ga nesel na goro Kalvarijo.

O ljubesnivi Jesuf! de bi mene vézhniga pogubljenja refhil, si hotel teshki krish na svoje ranjene rame sadét, ino ga nesti na goro Kalvarijo. Daj mi gnado, de tudi jest po tvojim isglédu svoje krishe poterpeshljivo nosim, ino tako po ternjevi poti pridem v tvoje nebéshko kraljestvo, kjer si mi vézhno veselje per-

pravil. O Jesuf! kér si hotel is ljubésni do mene toliko terpéti, daj tudi meni s taboj umréti.

Ozhe nafh. Zhesfhena si Marija. Zhaft bodi Bogu ozhétu i. t. d.

III. ŠHTAZIJON.

Jesuf pervikrat pod krishem pade.

Molim te, o Jesuf! ino hvalim te, kér si s svojo grenko smertjo svét odréshil.

Štrafhne rane, ktere je Jesuf per tepenji prejél, ternjeva krona na glavi in teshki krish na ramah, so ga tako oflabéli, de ni mógel krisha dalje nésti, ampak je ves spéhan pod njim padel na tla.

Moji gréhi, o Jesuf! so tvoj krish tako obteshili, de si pod njim padal na tla.

Ponishno te molim pod tésho krisha leshézhiga, ino te prosim ponishno, stoj mi s svojo gnado na strani, de se nikdar vezh v stare gréhe ne

povernem, in s njimi tvojih ran ne ponovim.

O Jesuf! kér si hotel is ljubésni do mene toliko terpéti, daj tudi meni f taboj umréti.

Ozhe nash. Zhesfhena si Marija. Zast bodi Bogu ozhétu i. t. d.

IV. SHTAZIJON.

Jesuf frézha svojo shaloftno mater.

Molim te, o Jesuf! ino hvalim te, kér si f svojo grenko smertjo svét odréshil.

Ko je Jesuf naprej fhel, in svoj teshki krish nesel, je frézhal svojo preljubo mater, Marijo. — Premisli, o zhlovek! kako neisrezhen shaloftno je bilo serzé nashiga svelizharja ko je svojo preljubo mater saglédal, in kakoshne strashne britkosti so Marijino serzé obhajale, ko je svojiga ljubesniviga fina f ternjem kronaniga in f teshkim krishem obdaniga v frédi narhujshih sovrashnikov vidila.

O Jēsus! moji grēhi so krivi tvojih in tvoje matere grosovitihi britkost. Prosim te obūdi v mojim serzu na prošnjo svoje ljube matere pravo serzhno shalošt nad vsimi mojimi grēhi, de jih vse svoje shive dni s grenkimi solсами objokujem, ino smertno uro pred tvojo sodbo milošt došēšem.

O Jēsus! ker si hotel is ljubēsni do mene toliko terpēti, daj tudi meni s taboj umrēti.

Ozhe našh. Zhefhena si Marija. Zhašt bodi Bogu ozhētu i. t. d.

V. ŠHTAZIJON.

*Šimon is Zirene permoran Jēsusov
krish nese.*

Molim te, o Jēsus! ino hvalim te, kēr si s svojo grenko smertjo svēt odrēhil.

Štrafhne rane, ternjeva krona in krish, na kterim je leshala tēsha grēhov zēliga svetá, so Jēsus tako oslabēli, de so se Judje bali, de bi jim na poti ne umerl. Satoraj

so permorali nêkiga Šimona is Zire-
ne, de je môgel neſti Jeſuſov krish.
Ne uſmiljenje do ſpêhaniga Jeſufa
ampak ſovraſhtvo jih je perſililo, de
ſo mu krish vsêli, in ga naloshili
Šimonu. Judam ni bilo ſadoſti, de bi
Jeſuf le umerl, ampak ſo hotli, de
mora ſanizhljivo na krishu umrêti,
de nikoli vezh nobeden nanj ne
pomifli.

O Jeſuf, ti ſhivljenje duſhe moje!
bodi moj pomozhnik kadar pridem
v hude ſkuſhnjave tvojo ſapoved
prelomiti, ino v nevarnoſt gnado boſh-
jo ſgubiti, Podpiraj mojo ſlaboſt, de
ſerzhno vſe ſovraſhniko ſvoje duſhe
premagam, in po têm vêzhno ſhiv-
ljenje doſêšem.

O Jeſuf! kër ſi hotel is ljubêſni
do mene toliko terpêti, daj tudi meni
ſ taboj umrêti.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.
Zhaſt bodi Bogu ozhêtu i. t. d.

VI. SHTAZIJON.

Veronika poda Jesufu pert, de si obrishe svoje s potam in kervjo oblito oblizhje.

Molim te, o Jesuf! ino hvalim te, kér si s svojo grenko smertjo svét odréshil.

Per tém shtazijonu premisli, o zhlovek! kako si svéta shena persadéva Jesufu terpljenje polajshati. Ona mu poda svoj pert, de bi obrisal svoje kervavo oblizhje, Jesuf ji pa to postréshbo s tém poverne, de ji v zhist pert podobo svojiga svétiga oblizhja vtisne.

O dobrotljivi Jesuf! stoj mi na strani, de svojo dusho vsih makeshev ozhistim, ino tebi dopadem. — Vtisni svoje svéto terpljenje globoko v moje serzé, de ga pogosto premishljujem, ino ponishno hvalim tvojo neisrezhenost veliko ljubésen.

O Jesuf! kér si hotel is ljubésni do mene toliko terpéti, daj tudi meni s taboj umréti.

Ozhe nash. Zhesheha fi Marija.
Zhaft bodi Bogu ozhétu i. t. d.

VII. ŠHTAZIJON.

Jesuf pade drugizh pod krizhem.

Molim te, o Jesuf! ino hvalim te, kér si f svojo grenko smertjo svét odréshil.

Odprì svoje ozhí in poglej, o gréshnik! kaj se s usmiljenim Jesu-
sam tukaj godí. Šklézhe rane, ter-
njeva krona in krish, na kterim floní
teshka butara gréhov zéliga svetá
so ga poterle sopet na tla. Nikar
ne posabi, de mu ti take šraśhne
martre nakladash, ker se tolikrat
povrazhujesh v štare pregréhe.

O Jesuf! oframoten moram pred
taboj sposnati, de sim se réš pogo-
sto bres pomislika v štare gréhe po-
vernìl. Sdaj pa obljubim tukaj pred
taboj, kteri is ljubésni do mene v
prahu leshish, de hozhem perhodnjizh
rajshi umréti, kakor she kdaj v štare

gréhê pervoliti. Pomagaj mi po saflushenji svojiga terpljenja, de mosh beséda ostanew.

O Jesuf! ker si hotel is ljubésni do mene toliko terpéti, daj tudi meni s taboj umréti.

Ozhe nafh. Zhesfhená si Marija. Zhaft bodi Bogu ozhétu i. t. d.

VIII. ŠHTAZIJON.

Jesuf frézha poboshne shené is Jerusalema.

Molim te, o Jesuf! ino hvalim te, ker si s svojo grenko smertjo svét odréshil.

Neufmiljeni sovrashniki so po poti na goro Kalvarjo s nedolshnim Jesufam tako gerdo delali, de se je nektérim shenam v serzé smilil, in so se toraj na glas jokale nad njim. Jesuf pa se je k njim obernil ino jim rékel: „Shené! nikar ne jokajte nad mano ampak nad saboj in nad svojimi otroki; sakaj zhe s selenim léfam tako délajo, kaj se bo she le

fuhih godilo.“ To se pravi: zhe Bog she mene tako hudo shtrafuje, ki lam nisim nikoli nobéniga gréha storil, ampak boshji pravizi le sa vashe gréhe plazhujem, kakoshna se bo she le vam godila, o gréshniki!

O Jesus! strah ino grosa me obhajata, zhe premishljujem neskonzhno boshjo pravizo ino svojih gréhov shtevilo. O usmiljeni Jesus! zhe boshja praviza shé tebe nedolshno jag-nje tako hudo shtrafuje, oh kaj she le mene nesrézhniga gréshnika zhaka?

Prosim te, o Jesus! kateri si tudi sa-me ubosiga gréshnika tolikanj terpel, dodéli mi gnado, de svoje shivljenje resnizhno poboljšham, ino kdaj ob sodbi nad tabo milostljiviga sodnika najdem.

O Jesus! ker si hotel is ljubésni do mene tolikanj terpéti, daj tudi meni s taboj umréti.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija. Zhasi bodi Bogu ozhétu i. t. d.

IX. ŠHTAZIJON.

Jesuf pade trétjizh pod krishem.

Molim te, o Jesuf! ino hvalim te, ker si s svojo grenko smertjo svét odréshil.

Premisli, o gréshna dusha! koliko nedolshni Jesuf sa-te terpi. — V Pilatushevim dvoru je bil raste-pen, de je na njegovim telésu rana per rani, na glavi ima savoljo tvo-jih gréhov ternjevo krono, teshki krish nese on namésti tebe, in verh tega ga grosovitni Judje she sujejo ino tako strashno gerdo délajo s njim, de préden pride na goro Kalvarijo she enkrat obnemore, ino sa tvojih gréhov voljo trétjizh pade na tla.

Vém, o Jesuf! dobro vém, kdo te je sopet poderl na semljo. Moja terdovratnost je téga kriva. O kolikokrat fim shé délal obljuje ino ob-ljuje pred tvojim naméstnikom, de bom sa vselej dal slovo malovrédnim

perjatlam, de bom bersdal svoj jesik in v sebi satiral prezej v sazhétku, kar je gréh. Tode moja vést mi ozhita, de velikrat nim dershal svoje beséde. Daj mi toraj gnado o Jesuf! de bom saj perhodnjizh stanoviten v dobrim, ino perpravljen rajshi umréti, kakor tebe she kdaj rasshaliti.

O Jesuf! ker si hotel is ljubéni do mene toliko terpéti, daj tudi meni s taboj umréti.

Ozhe nash. Zhes'hena si Marija. Zhaft bodi Bogu ozhétu i. t. d.

X. ŠHTAZIJON.

Jesufa flézhejo in s sholzhem napajajo.

Molim te, o Jesuf! ino hvalim te, ker si s svojo grenko smertjo svét odréshil.

Kadar je Jesuf ves spéhan krish na goro Kalvarijo pervlékel, mu rabeljni sholzhne pijazhe ponudijo, pa je nozhe piti. Sdaj ga zéla truma glédavzov okrog in okrog obfuje;

rabeljni planejo nad njega, potergajo s njega oblazhilo, ktero se je njegovih ran dershalo, ino tako ponovijo vse rane njegoviga svétiga teléfa.

Poglej, o gréfhni zhlovek! kolikanj usmiljeni Jesus namésti tebe terpi. De bi se spokoril tvoje nesmernosti, ga napajajo s sholzžno pijazho; de bi sadošti storil sa tvoje nesramne beséde, misel, pogléde in djanja, si je pustil prízhno toliko ljudi oblazhilo s svojiga presvétiga teléfa potergati. Ali si ne bošh tudi ti persadéval, o gréfhnik! ozhistiti svojiga serzá, jesika in svojih ozhi vse nesramnosti? — Ali ne bošh tudi ti po Jesufovím sglédu poterpeshljivo marfiktero grenko posherl? — O Jesus! podpiraj me s svojo gnado, de bom zhul nad svojimi pozhutki, ino se vsi-ga skerbno varoval, kar je nesramno. Štoj mi na strani, de poterpeshljivo vse sopernosti téga svetá preterpim, ino se kdaj s Jesusam veselím, kateri

je hotel sa-me s sholzhem napajan
biti.

O Jesuf! ker si hotel is ljubésni
do mene toliko terpéti, daj tudi mene
f taboj umréti.

Ozhe nafh. Zhesfhená si Marija.
Zhaft bodi Bogu ozhétu i. t. d.

XI. ŠHTAZIJON.

Jesufa na krish perbijajo.

Molim te, o Jesuf! ino hvalim
te, ker si f svojo grenko smertjo svét
odréfhil.

Kadar so rabeljni Jesufa s sholzh-
no pijazho napojili ino oblazhila ob-
ropali, so ga rastegnili po krishu.
Po tém so mu s sheblji roké in no-
gé prebodli ter jih perbili f kladvi
na krish.

O svéte rôke Jesufove! ki ste
toliko bolnikam sdravje podelile, sa-
kaj val sdaj neusmiljevzi tako gro-
sovitno prebadajo? O svéte nôge
mojiga odreshenika! ki ste tako skerb-

no sgrabljenih ovzhiz iskale, sakaj
 val nehvaleshniki tako strahno mar-
 trajo? — Zhe se rani le kakoshna
 tanka shilza zhlovéshkiga telésa, ob-
 zhutimo shé hude bolezhine. Premisli
 tedaj, o kristjan! kakoshne grosovitne
 bolezhine je Jesus terpel, kér so mu
 s sheblji na rokah in nogah toliko
 zhiliz prebodli. O ljubésnivi sveli-
 zhar! resnizhno je, de si drago pla-
 zhal moje vézhno shivljenje; po pra-
 vizi saflushish, de te ljubim is zéli-
 ga serzá. In vender sim bil dostikrat
 tako nespameten, de nisim tebe lju-
 bil ampak to, kar ti sovrashish. Od-
 pústi mi, o ljubésnivi svelizhar! mojo
 nespamet, in vshgi v mojim serzu
 pravo hvaléshnost do tvojih neskonzh-
 no velikih dobrót.

O Jesus! ker si hotel is ljubésní
 do mene toliko terpéti, daj tudi meni
 f taboj umréti.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.
 Zhaft bodi Bogu ozhétu. i. t. d.

XII. ŠHTAZIJON.

Jesuf na krishu umerje.

Molim te, o Jesuf! ino hvalim te, ker si s svojo grenko smertjo svét odréshil.

Kadar so rabeljni Jesusa na krish perbili, so krish postavili in ga v tla vpadili; Jesuf pa je neisrezheno veliko terpel. Ljudjé, ki so shli mémo krisha, so ga preklinjali, ino so s svojimi glavami majali, ter rekli: „Lejte! kako boshji tempelj podérafh in v tréh dnéh sopet fosidafh. Ako si sin boshji stópi is krisha“. Ravno tako so se mu posmehovali tudi vikshi duhovni, pismarji ino stareshine ljudstva, in so ga saframovali rekozh: „Drugim je pomagal, sam sebi pa ne more pomagati. Zhe je Israelski kralj naj stópi s krisha, in mu bomo verjéli“. Tudi vojshaki so se norza is njega délali, in she zlo eden rasbojnikov, ki sta bila s njim vred

krishana, ga je sanizheval in preklinjal.

Jesuf pa je vse to sanizhevanje in saframovanje saštran nashih gréhov voljno preterpel, in s he svojiga nebéshkiga ozhéta sa-nje profil rekozh: „Ozhe odpústi jim, saj ne véjo, kaj délajo“.

Pod krishem pa je štala tudi njegova shaloštna mati Maria, njena sestra Marija Kleofova, Marija Magdaléna in svéti Janes. Kadar je Jesuf svojo mater saglédal, in vidil, de od shalošti poka njéno serzé; se je k nji oserl, ino jo svétimu Janesu srozhil, in svétiga Janesa matéri.

Vse to se je godilo okoli shesté ure ali po nashi rajtingi okoli dvanajstih opoldne. Od shesté ure pa do devete je gošta tema pokrivala zél svét. In okoli devete ure so Jesusa take britkosti obshle, de je na ves glaf savpil rekozh; „Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil?“ In kmalo

po tem je djal: „Shéjen fim“. Néki zhlovek pa je tékel, je vsél gobo, jo je is jéfiham napolnil, na terst nataknil, in mu piti dal. Kadar je Jesuf jéfiha vsél je rékel: „Dopolnjeno je“. Sdaj je she enkrat saupil na ves glas, ino je djal: „Ozhe! v tvoje roké srozhim svojo dusho“. In kadar je to isgovoril, je svojo svéto glavo nagnil in umerl sa gréhe zéliga svetá. In glej per ti prizhi se je sagrinalo v tempéljnu na dvoje pretergalo od verha do tal, in semlja se je tréfla, in in skale so pokale, in grobi se odpirali, in mertvi is njih vstajali. Štotni poglavar to viditi je Boga zhaštil ino rékel: „Resnizhno! ta zhlovek je bil pravizhen“. In vsi, ki so vidili, kaj se je sgodilo, so terkali na svoje perfi in so fhli ostrafheni in samishljeni domú.

Ker se je to ravno pred velikonozhnim prasniam sgodilo, bi bili Judje radi, de bi teléfa krishanib ne bile zhes prasniam na krishu ostale; sa-

toraj so profili, de so rasbojnikama kostí polomili, de sta préd umerla. Ko so pa do Jesufa perfhli, so vidili, de je shé mertev, toraj mu niso kostí lomili, ampak néki vojshak mu s sulizo stran odperl, in kri in voda ste tekle is njé. Tako je Jesus do poslédnje kapljize svojo kri sa nas prelil.

Vsdigni svoje ozhí, moja dusha! ino poglej nedolshniga Jesufa, kateri savoljo tebe na krishu vísí; osri se na nedolshno jagnje boshje, ktero je savoljo tebe saklano. Ta, ki je is gole ljubésni do tebe na krishu svojo svéto kri do sadnje kaplje prelil, je preljubesnivi sin nebéshkiga ozhéta. Poglej, raspéte so njegove roké, de bi tebe objél, nagnjena je glava njegova, de bi te kufhnil, odperta je stran, de bi tebe va-njo saperl. Kaj se ti sdi, moja dusha! ali ne saflushi ta tolikanj ljubesnivi in dobrotljivi Bog, de ga bòlj ljubish kakor vse drugo?

O moj Bog in svelizhar! jest sam sposnam, de ga nimam shiviga zhlovéka na semlji, kateri bi me tolikanj ljubil kakor me ti. Pa tudi moje ferzé sanaprej ne bode nikogar bôlj ljubilo kakor tebe, moj Bog! Bodi moj pomožnik, o gospod! de spolenem to svojo terdno obljubo.

O Jesuf! ker si hotel is ljubesni do mene toliko terpéti, daj tudi meni s taboj umréti.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija. Zhaft bodi Bogu ozhétu i. t. d.

XIII. SHTAZIJON.

Jesusa s krisha snamejo.

Molim te, o Jesuf! ino hvalim te, ker si s svojo grenko smertjo svét odréshil.

Kadar je Jesuf na krishu umerl, je shel néki dober in pravizhen mosh, ki mu je bilo imé Joshef, in kateri je bil domá is Arimateje, k Pilatushu, ter ga je profil, de bi Jesufovo

teló is krisha snél. Pilatush je vřli-
řhal njegovo prošnjo in Joshef je
perřhel, in ga ř krisha snél.

Premisli, o zhlovek! kakorřna
řhaloř je preřunila Marijino řerzė,
kadar je merto truplo řvojiga pre-
ljubiga řina blėdo in ř kervijo oblito
v řvoje narozhje vřėla.

O řvėta deviza Marija! řprři mi
gnado, de Jesufa řhėgnani řad tvo-
jiga telėřa, nikoli vezh s nobenim
grėham krishal ne bom, temuzh bom
řmiraj poborřniřhi řhivel, ino ga tako
vėdno řhiviga v řebi ohranil.

O Jesuf! ker ři hotel is ljubėřni
do mene toliko terpėti, daj tudi meni
ř taboj umrėti.

Ozhe nařh. Zhėřhena ři Marija.
Zhařt bodi Bogu ozhėtu i. t. d.

XIV. řHTAZIJON.

Jesufovo teló v grob polorřė.

Molim te, o Jesuf! ino hvalim

te, kër si f svojo grenko smertjo svét odréshil.

Kadar je Joshef is Arimateje Jesufovo teló f krisha snél, je pershel tudi tisti Nikodem, ki je enkrat po nozhi pershel se s Jesufam pogovarjat, in je pernesel desézhiga masila. Joshef in Níkodem sta Jesufovo télo vséla, in ga f zhaftjo v tanzhizo f deshézhimi masili vred savila, kakor je bila per Judih navada pokopavati merlizhe. Bil je pa bliso tistiga kraja, kjer je bil Jesuf krishan, néki vert, ino na vertu novi v skalo vfékan grob, v ktériga she nobeden ni bil poloshen. V ta grob sta poloshila teló nashiga odreshenika, in sta velik kamen pred grobove duri savalila.

O presvéto teló mojiga svelizharja! ki si is same ljubésni do nas toliko terpélo. Bodi she enkrat pozheshenó. Jest kushnem v duhu tvoje presvéte rane, ino se ti sahvalim is

globozhine svojiga serzá sa vse pre-
jéte gnade in dobrote, slasti pa sa
nar vézhi gnado, de si me s svojim
britkim terpljenjem in svojo grenko
smertjo vézhniga pogubljena odré-
šhil, ino si nam v sakramentu svétiga
réšhniga teléša svojo presvéto teló
v shivesh nashe dúšhe sapustil. Daj
mi gnado, de ga vselej vrédno sprej-
mem, in tako jest v tebi in ti v meni
ostanešh vékomaj.

O Jesuf! kér si hotel is ljubésni
do me toliko terpéti, daj tudi mene
s taboj umréti.

Ozhe nas. Zhefhena si Marija.
Zhost bodi Bogi ozhétu i. t. d.
Usmili se na! O gospod, usmili se na!

Molimo.

O Bog! kateri si bendero svétiga
krisha s drago kervijo svojiga sina
posvétil, prósimo te, dodéli nam, de,
kakor se veselimo zhašti tvojiga své-
tiga krisha, tako tudi tvojiga vsiga-

mogozhniga varstva deléshni postane-
mo, po gospodu našim, Jesusu Kri-
stufu. Amen.

Dufhe vérnih mertvih naj po
milosti boshji v miru pozhivajo. Amen.

Ozhe našh. Zhesheha si Marija.
Zhaft bodi Bogu ozhétu i. t. d.

Predgovor

(fhétkrat.)

Našha sa dufhe v vizah

Molitve v pozhehenje terpienja in bozhi
Jesusa Kristusa in v tolasno varstvo dufhe
v vizah

Roshenstvo sa dufhe v vizah

Litanije shafshne matere bozhi

Pobosane pozhehenje in bozhi
shiga adresheniku v tolasno dufham v
vizah

Litanije od britkiga terpienja in bozhi
shiga adreshenika v tolasno dufham v
vizah

Molitev k shafshni materi bozhi

Molitev k Jesusu in Mariji, da bi nas Bog
dal frashno sadnjo oro in bozhi, in da bi
bili obvarovani terpienja v vizah

Pozhehenje sedem poslednih let: da bi
je Jesu na krstni govoril

Litanije sa dufhe v vizah

Sedem prethoj svetiga shafshna v adresh-
nje dufhe in viz

Zhesheha si Marija i. t. d. v adreshenju dufhe
in viz

Kasalo.

I.

Molitve sa dushe v vizah.

	Štran.
Predgovor	5
Mafha sa dushe v vizah	17
Molitve v pozhefhenje terpljenja in smerti Jesufa Kristusa in v tolashbo vernih duh v vizah	28
Roshenkranz sa dushe v vizah	82
Litanije shalofne matere boshje	92
Poboshno pozhefhenje svétih petérih ran na- fhiga odrefhenika v tolashbo duham v vizah	97
Litanije od britkiga terpljenja ino smerti na- fhiga odrefhenika v tolashbo duham v vizah	103
Molitev k shalofni materi boshji	106
Molitev k Jesufu ino Marii, de bi nam Bog dal frézhno sadnjo uro in smert, in de bi bili obvarovani terpljenja v vizah	108
Pozhefhenje fédem poslédnih beséd; ki jih je Jesuf na krishu govoril	110
Litanije sa dushe v vizah	120
Šedem proshnj svétiga ozhenafha v odrefhe- nje duh is viz	125
Zhefhena fi Marija i. t. d. v odrefhenje duh is viz	131

II.

Perstavek masfnih in drugih molitev.

	Štran.
Sjutrajne molitev	141
Djanje vére	143
Djanje upanja	144
Djanje ljubésni	145
Svezhérna molitev	145
Švéta masfa	150
Molitve pred spovedijo	169
Molitve po spovedi	182
Molitev préden se naloshena pokora opravlja	184
Molitev, kadar se naloshena pokora opravi	185
Šédem pfalmov od pokore	186
Molitev sa odpuštike	202
Molitve pred svétim obhajilam	203
Molitve po svétim obhajilu	209

Mnoge molitve.

Molitev k svétimu Joshefu	214
Molitev k svétimu Janesu Kerstniku	215
Molitev k svétimu Pétru in Pavlu	216
Molitev k svétimu Alojsiju	216
Molitev k svétimu Valentinu	217
Molitev k svojimu svétimu patronu	218
Molitev k svéti Ani	219
Molitev k svéti Marii Magdaléni	219
Molitev k svéti Luzii	220
Molitev k svetniku ali svetnizi, ktériga pras- nik se obhaja	220

Molitev staršev sa svoje otroke	221
Molitev otrok sa svoje starše	222
Litanije vseh svetnikov	223
Lavretanske litanije	241
Sahvalna pésem svétiga Ambrosha ali Te- deum	253
Krishev pot	257

Molitve za svoje otroke	221
Molitve za svoje bližnje	222
Molitve za svoje bližnje	223
Molitve za svoje bližnje	224
Molitve za svoje bližnje	225
Molitve za svoje bližnje	226
Molitve za svoje bližnje	227
Molitve za svoje bližnje	228
Molitve za svoje bližnje	229
Molitve za svoje bližnje	230
Molitve za svoje bližnje	231
Molitve za svoje bližnje	232
Molitve za svoje bližnje	233
Molitve za svoje bližnje	234
Molitve za svoje bližnje	235
Molitve za svoje bližnje	236
Molitve za svoje bližnje	237
Molitve za svoje bližnje	238
Molitve za svoje bližnje	239
Molitve za svoje bližnje	240

Mnoge molitve.

Molitve k svetemu Jožefu	241
Molitve k svetemu Janezu Keršniku	242
Molitve k svetemu Petru in Pavlu	243
Molitve k svetemu Alojziju	244
Molitve k svetemu Valentinu	245
Molitve k svetemu svetemu patronu	246
Molitve k svetemu Ani	247
Molitve k svetemu Marii Magdaleni	248
Molitve k svetemu Luziji	249
Molitve k svetemu ali svetnici, katerega praznik se praznuje	250

